

Andreas Lapinskas Gevelt

Rasjonalisering av islamofobi:

en diskursanalyse av Resett

Masteroppgave i Religionsvitenskap

Veileder: Asbjørn Dyrendal

Mars 2022

Andreas Lapinskas Gevelt

Rasjonalisering av islamofobi:

en diskursanalyse av Resett

Masteroppgave i Religionsvitenskap
Veileder: Asbjørn Dyrendal
Mars 2022

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
Det humanistiske fakultet
Institutt for filosofi og religionsvitenskap

Kunnskap for en bedre verden

Sammendrag

Denne avhandlingen baserer seg hovedsakelig på en kvalitativ studie av kommentarfeltene på nettsiden resett.no, med basis i metoden *kritisk diskursanalyse*. Målet med denne studien er å undersøke hvordan islamofobiske holdninger, ytringer og handlinger opprettholdes, rasjonaliseres og legitimeres blant brukerbasen i den islamofobiske diskursen på Resett. For å bedre nå en forståelse og et svar på dette problemfeltet har jeg i tillegg ønsket å undersøke hvilke 'tematiske elementer' - altså hvilke type utsagn, retoriske virkemidler og temaer - som er gjennomgående i denne diskursen.

Jeg har blant annet funnet at essensialisering, generalisering og stereotypisering av islam og muslimer legger grunnlaget for islamofobisk teori og praksis. Ut ifra dette har jeg blant annet funnet at islam blir forsøkt delegitimert som en religion, der islam heller bør regnes som en ond ideologi på lik linje som nazismen; at muslimer er blinde følgere av denne onde ideologien og bør anses som nazisters ekvivalente; at muslimer har en iboende trang til vold; at muslimer har direkte og indirekte skyld i de fleste samfunnsproblemer; og at muslimer bedriver taktisk løgn og bedrag for å lure nordmenn til å tro at de er integrerte og ufarlige.

Jeg har funnet at krisenarrativer og konspirasjonsteorier spiller en svært sentral rolle i legitimeringen av islamofobisk teori og praksis. Idéer fra konspirasjonsteoriene Eurabia og the Great Replacement legger grunnlaget for disse krisenarrativene. Disse idéene går hovedsakelig ut på at muslimene er i ferd med å islamisere og erobre Norge og resten av Europa. Dette gjøres ved hjelp fra forræderske politikere - omtalt som 'eliten' - som enten handler som en del av en stor konspirasjon, og/eller som et resultat av dumskap og naivitet.

Uavhengig av hvorfor denne krisen skjer, er Norge og ikke-muslimske nordmenns fremtid i stor fare, og noe må derfor gjøres. Gjennom den islamofobiske diskursen foreslås det en rekke løsninger og del-løsninger på krisen(e), men alt bunner i en relativ enighet om at Norge trenger en politisk reform, at islam og alle former for praksis må forbys, og at de fleste eller alle muslimer må sendes ut av landet.

Abstract

This dissertation is mainly based on a qualitative study of the comment sections on the website resett.no, based on the *critical discourse analysis* method. The aim of this study is to examine how islamophobic attitudes, utterances and actions are maintained, rationalized and legitimized among the user base in the islamophobic discourse on Reset. In order to better reach an understanding and an answer to this problem area, I have also wanted to investigate which 'thematic elements' - in other words what type of statements, rhetorical devices, and themes that are common in this discourse.

I have found that essentialization, generalization and stereotyping of Islam and Muslims lay the foundation for islamophobic theory and practice. Based on this, I have found, among other things, that Islam is being delegitimized as a religion, where Islam should rather be considered an evil ideology on a par with Nazism; that Muslims are blind followers of this evil ideology and should be considered the equivalent of Nazis; that Muslims have an inherent urge for violence; that Muslims are directly and indirectly to blame for most societal problems; and that Muslims carry out tactical lies and deceptions to trick Norwegians into believing that they are integrated and harmless.

I have found that crisis narratives and conspiracy theories play a very central role in the legitimation of islamophobic theory and practice. Ideas from the conspiracy theories Eurabia and the Great Replacement lay the foundation for these crisis narratives. These ideas are mainly based on the fact that the Muslims are in the process of islamizing and conquering Norway and the rest of Europe. This is done with the help of treacherous politicians - referred to as the 'elite' - who either act as part of a large conspiracy and/or as a result of stupidity and naivety.

Regardless of why this crisis unfolds, the future of Norway and non-Muslim Norwegians is in great danger, and therefore something must be done. Through the Islamophobic discourse, a number of solutions and sub-solutions to the crisis are proposed, but it all boils down to a relative agreement that Norway needs a political reform, that Islam and all forms of its practice must be banned, and that most or all Muslims must be expelled from the country.

Forord

Etter litt for lang tid har jeg endelig blitt ferdig med min masteravhandling. Dette har vært et krevende men også spennende prosjekt på flere måter. Heldigvis har jeg fått god støtte og hjelp fra en rekke personer i livet mitt. Om jeg skulle nevnt alle, ville jeg mest sannsynlig fylt halve avhandlingen med takkeord, men her er noen av dem:

Først og fremst vil jeg takke familien min, og spesielt mine foreldre som alltid har vært der for meg og støttet meg gjennom tykt og tynt, til tross for at jeg tok en master i surr og somling parallelt med denne avhandlingen. Jeg vil også takke mine romkamerater Alexandra og Jørgen som har pushet og motivert meg hele veien frem til mål. Gutta hjemmeifra fortjener også en takk for å ha hatt forståelse for at jeg ikke har rørt Playstationen min på snart et år.

Veilederen min Asbjørn fortjener også en stor takk for gode idéer, innspill og tilbakemeldinger, og for å ha pushet og utfordret meg. På denne måten har jeg utviklet evner og perspektiver som jeg vil ha stor nytte for fremover.

Mens jeg har sett gjennom forord i masteravhandlingene til andre medstudenter, har jeg sett at så og si samtlige har takket sin kjæreste, samboer eller forlovede. Da jeg ikke har noen av delene, men allikevel ønsker å gjøre det samme, ønsker jeg å takke min fremtidige kjæreste for støtten jeg aldri fikk under arbeidet. Samtidig vil jeg gjerne rette kritikk til Trondheims kjærestegaranti, og vil gjerne ha pengene tilbake i form av tilbakebetalinger av semesteravgifter.

Innholdsfortegnelse

Kapittel 1. Innledning	7
1.1 Tema og problemfelt	7
1.2 Oversikt av tidligere forskning	9
1.3 Struktur	10
Kapittel 2. Metode	12
2.1 Valg av forskningsobjekt	12
2.2 Innsamling av data	13
2.3 Presentasjon av Resett som forskningsobjekt	14
2.4 Analyse av kildematerialet	14
2.5 Forskningsetikk, personvern og behandling av kommentarer	17
2.6 Begrepsforklaringer	18
Kapittel 3. Teoretiske perspektiver	23
3.1 Utbredelsen av islamofobi	23
3.2 Essensialisering av islam og muslimer	25
3.3 Etableringen av krisenarrativ	25
3.4 Konspirasjonsteori	27
3.5 Løsninger på krisene	33
3.6 Polariseringstreprenørers innvirkning på Resett	34
Kapittel 4. Problemet del I: Islam og muslimer	40
4.1 Ondskapens ideologi	41
4.2 Islam og nazisme	42
4.3 Ondskapens slaver	44
4.4 Vold og overgrep	45
4.5 Terrorisme	46
4.6 Dehumanisering av muslimer	48
4.7 Taqiyya	50
4.8 Kulturkollisjon	52
4.9 Korona-pandemien	54

4.10 Økonomi og innvandring	55
4.11 Erobringen	57
Kapittel 5. Problemet del II: Eliten	61
5.1 Konspirasjonen	61
5.2 Erna	63
5.3 Landssviket	64
5.4 Naivitet	65
5.5 Sykdommen og symptomene	67
5.6 Handlingsplanen	68
Kapittel 6. Løsningen	73
6.1 Totalforbud, repatriering og internering	73
6.2 Bruk av alle nødvendige midler	76
6.3 Politisk reform	80
Kapittel 7. Avsluttende diskusjon og konklusjon	82
7.1 Identifikasjon av inn- og utgrupper	82
7.2 Oppsummering av funn og konklusjoner	86
Litteraturliste	92
Artikkelliste: Resett	98

Kapittel 1. Innledning

1.1 Tema og problemfelt

Islamofobi har i løpet av de siste tiårene, spesielt etter terrorangrepene i USA 11. september 2001, blitt et reelt og økende samfunnsproblem verden over, inkludert i Norge. I 2020 la regjeringen frem en handlingsplan kalt 'Handlingsplan mot diskriminering av og hat mot muslimer 2020-2023' med basis i 'Granavollplattformen'. Den forteller at: "regjeringen vil bekjempe rasisme, religiøs diskriminering, antisemittisme, sosial kontroll og fordommer basert på etnisitet" (Regjeringen, 2020). Handlingsplanen tar utgangspunkt i at fiendtlighet, fordommer og negative holdninger til muslimer er et problem i Norge, og at trusselen fra høyreekstreme krefter har utviklet seg i negativ retning siden 2019 (Kulturdepartementet, 2020: 4).

Helt siden 80-tallet har politikere og innvandringsfiendtlige aktivister vært svært tydelige i sin islamofobiske retorikk. 22. juli 2011 opplevde Norge de verste terrorangrepene på norsk jord siden andre verdenskrig, der terroristen Anders Behring Breivik drepte 77 mennesker og skadet en rekke andre. Åtte år senere, den 10. august 2019 begikk den da 21 år gamle Phillip Manshaus drap på sin adoptivsøster på grunn av at hun ikke var av etnisk norsk opprinnelse, for så forsøke å begå en massakre i Al Noor-moskeen i Bærum. Hans inspirasjon, ideologisk tankesett og meninger skal blant annet ha vært inspirert av Breivik, men også Brenton Tarrant som begikk en massakre som tok livet av 51 mennesker med muslimsk bakgrunn i Christchurch New Zealand tidligere samme år. Noen av de mest sentrale felles ideologiske tankesettene mellom disse tre er at de alle var/er overbeviste om at islam og muslimer er i ferd med å ta over Norge, Europa og den vestlige verden. Både sakene til Breivik og Manshaus viser at begge deres radikaliseringsprosess hovedsakelig kom som et resultat av 'internettradikalisering'.

Bangstad forteller at Breivik var en aktiv deltager på mer enn 40 forskjellige nettsider, fra blant annet mainstream media som 'VG' og 'Aftenposten', til både høyre-radikale, nynazistiske og/eller islamofobiske nettsider/nettavisere (Bangstad, 2014a: 109). Document.no er en av disse islamofobiske nettavisene, og har store likheter med kildematerialet for denne avhandlingen: resett.no, i både form, tema og brukerbase. Breiviks advokat Geir Lippestad argumenterte for at nettsider som dette samt aktivister som promoterte islamofobiske ideer som førte til terrorangrep, også burde regnes som moralsk - hvis ikke kriminelt - medskyldige. Den islamofobiske bloggeren

som er kjent under aliaset 'Fjordmann', og Documents grunnlegger og redaktør Hans Rustad var blant flere som ble kalt inn som vitner på vegne av Breivik, for å illustrere at Breivik ikke var alene om sin ideologi og idéer (ibid: 187). Også Manshaus forklarte selv i et intervju i Brennpunktdokumentaren 'Phillips vei til terror' (NRK, 2021) at han selv ble radikalisert i løpet av 1-1,5 år som et resultat av internett. Han beskrev nettet som en "supermotorvei for idéer, hvor idéer og meninger kommer i kontakt i en slik hastighet historien aldri har sett maken til" og fortalte videre at det ikke er noen tvil om at nettet var hovedaktøren for hans radikaliseringsprosess.

Islamofobi er altså et samfunnsproblem som i verste fall kan føre til ekstremistiske og voldelige handlinger og terroraksjoner. Internett er et av de mest sentrale verktøyene for å radikalisere - samt å bli utsatt for radikalisering - og det finnes mange mennesker i Norge som deler flere av idéene og sympatiene til blant annet de tre islamofobiske terroristene nevnt ovenfor. Derfor ønsker jeg å ta et dypdykk i en av de mest allment kjente og lettest tilgjengelige norske nettstedene der islamofobisk diskurs er en sentral del, nemlig det som blir omtalt som den alternative nettavisen 'Resett'. På Resett er et av de mest gjennomgående temaene innvandring, islam og muslimer, der mer eller mindre samtlige artikler i relasjon med disse temaene er av negativ art. Kommentarfeltene er som vi vil se det som ofte omtales som et 'ekkokammer' - et monologisk verdensbilde regjerer og flerstemmighet i form av meninger som går mot den generelle konsensusen slipper sjelden til.

Målet med denne avhandlingen er ikke å gi en oversikt over ekstremistiske tendenser i kommentarfeltene, eller diskutere hvorvidt den islamofobiske retorikken i kildematerialet bidrar til økt radikalisering blant brukerne av kommentarfeltene. Målet med denne avhandlingen er derimot å få en oversikt av hvordan islamofobiske holdninger og uttrykk opprettholdes, rasjonaliseres og legitimeres i den islamofobiske diskursen på Resett, ved å identifisere og analysere sentrale tematiske elementer i den helhetlige islamofobiske diskursen i kommentarfeltene. Ut ifra denne motivasjonen skal jeg undersøke følgende problemfelt:

- Hvordan opprettholdes, rasjonaliseres og legitimeres islamofobiske ytringer, holdninger og handlinger blant deltagerne i kommentarfeltet på nettsiden resett.no?
- Hvilke tematiske elementer er gjennomgående i den helhetlige islamofobiske diskursen i kommentarfeltene, og hvordan skaper disse tematiske elementene rasjonaliserende og legitimerende retorikk og utsagn av islamofobi?

- Hvilken rolle spiller krisenarrativer generelt og konspirasjonsteoriene som omhandler 'Eurabia' og 'the Great Replacement' spesielt, i disse tematiske elementene?

Problemstillingen består altså av et hovedformål - selve rasjonaliserings- og legitimeringselement - med støttende forskningsspørsmål som vil undersøke elementære aspekter ved den helhetlige islamofobiske diskursen i kommentarfeltene på Reset.

1.2 Oversikt av tidligere forskning

Jeg tar utgangspunkt i en rekke fagartikler og -bøker som har gitt min analyse et godt teoretisk grunnlag. Hva disse artiklene og bøkene presenterer vil bli gjort rede for i dypere detalj i teorikapittel, men også i analysekapitlene. I denne seksjonen vil jeg gi en grov oversikt over de viktigste verkene brukt i denne avhandlingen.

Gardell (2011) forklarte at islamofobi som forskningsfelt fortsatt er et forholdsvis ferskt (s. 21). Men et økende antall forskningsartikler og andre vitenskapelige verk relatert til temaer som handler om islamofobi, tyder på at islamofobi det siste tiåret har fått en større plass i forskningen. Dette er blant annet på grunn av at radikal- og ekstremistisk retorikk, og terrorangrep med grunnlag i islamofobiske ideologier har fått stor oppmerksomhet i verden generelt og Europa spesielt. Gardell har vært en god bidragsyter på forskningen av islamofobi på generell basis, og denne avhandlingen vil blant annet lene seg på enkelte sentrale trekk som er redegjort i hans bok. Det er også Gardells definisjon av islamofobi denne avhandlingen vil benytte seg av.

Sindre Bangstad har vært en svært aktiv bidragsyter til forskning på islamofobi, og gir spesielt et godt innblikk i hvordan islamofobi har sett ut og ser ut, i Norge spesielt. Dette har ført til at denne avhandlingen har mye teoretisk innsikt fra flere av hans publiserte verk:

- Hans bok 'Anders Breivik and the Rise of Islamophobia' (2014a) gir et godt innblikk i den islamofobiske diskursen på generell basis i Norge og Europa, og hvordan en slik diskurs kan ha en radikaliserende effekt. Boken gir blant annet god innsikt i 22. juli-saken og hvordan islamofobi har blitt mainstreamet i Norge - noe jeg vil dra vekslers på gjennom både teori- og analysekapitlene.

- Jeg har i tillegg nytte av artiklene ‘Islamophobia: What’s in a Name? Analysing the Discourses of Stopp Islamiseringen av Norge’ (Bangstad, 2016) og ‘The rhetoric of Islamophobia: an analysis of the means of persuasion in Hege Storhaug’s writings on Islam and Muslims’ (Bangstad & Helland, 2019), som begge er diskursanalyser av retorikken ført av islam- og muslimfiendtlige aktivister og grupper som SIAN og Hege Storhaug. Disse artiklene har gitt meg god innsikt i hvordan islamofobisk retorikk kan se ut, og har gitt meg nyttige og relevante perspektiver til analysen av mitt eget kildemateriale.

Av tidligere forskning som ligger nærmest mitt eget forskningsområde, har jeg funnet Royer Solheims (2017) masteroppgave ‘Islamofobi og konspirasjonsteori - En diskursanalyse av document.no’, og Cora Alexa Døving og Terje Emberlands kapittelbidrag (‘Konspirasjonsteorier i det ytterliggående høyrelandskapet i Norge’) i rapporten ‘Høyreekstremisme i Norge’ (Bjørge, Døving, Emberland, Gjelsvik, & Haanshuus, 2018). Solheim utførte en diskursanalyse av et utvalg artikler, med et innslag av kommentarer fra tilhørende kommentarfelt, funnet på document.no. Solheims hovedfokus var å se hvilken rolle Eurabia-teorien spiller i den islamofobiske diskursen i denne alternativer nettavisen. I tillegg undersøkte han hvordan islam og muslimer inkorporeres i de identifiserte diskursene, med et todelt fokus på politikk og terrorrelaterte hendelser. Videre har Døving og Emberlands kapittelbidrag også vært med på å forme min innsikt og gi inspirasjon til hvordan jeg kunne ta for meg analysen, da deres analyserte materiale har svært mange likhetstrekk med mitt eget, i form av kildemateriale fra diverse kommentarfelt på internett.

1.3 Struktur

Denne avhandlingen er delt inn i 7 kapitler.

Kapittel 2 vil redegjøre for hvordan jeg har valgt kildemateriale for analyse og vil gi en detaljert redegjørelse for hvilke metoder jeg har benyttet meg av, hvordan jeg har innhentet kildematerialet og hvordan jeg har gått frem for å analysere dataene. Kapitlet vil også beskrive min forskningsetiske fremgangsmåte og forklare hvilke utfordringer jeg har støtt på i henhold til dette. Avslutningsvis vil jeg redegjøre for enkelte sentrale begreper jeg benytter gjennom avhandlingen.

Kapittel 3 består av en kombinasjon av tidligere forskning, teoretiske perspektiver og teoretiske refleksjoner, og vil bygge det teoretiske grunnlaget for analysekapitlene i denne avhandlingen.

Kapittel 4-6 er analysekapitlene. I disse kapitlene vil det relevante kildematerialet presenteres og analyseres, der jeg vil komme frem til svar på problemstillingen og de integrerte forskningsspørsmålene. Kapitlene er delt opp etter hovedtemaene: Problemet del I: muslimene; Problemet del II: Eliten; og Løsningen.

Kapittel 7 består av en avsluttende diskusjon og en konklusjon der avhandlingen oppsummeres.

Kapittel 2. Metode

Hoveddelen av denne avhandlingen består av en kvalitativ analyse med bidrag fra kvantitative elementer. Den kvalitative metoden vil låne elementer fra grounded theory og tekstanalyse med grunnlag i kritisk diskursanalyse. Når det gjelder de kvantitative elementene har jeg benyttet meg av et selvprodusert korpus bestående av 136 forskjellige kommentarfelt. Dette korpuset har så blitt analysert i korpusanalyseprogrammet 'AntConc'. Dette kapittelet vil i detalj beskrive hvordan jeg har valgt og brukt disse metodene.

2.1 Valg av forskningsobjekt

Første steg i denne avhandlingen var naturligvis å etablere et forskningsobjekt. Mitt valg falt på nettsiden resett.no. Grunnen til dette var at jeg ønsket å analysere en plattform som for det første var relativt godt kjent for allmennheten; for det andre hadde en relativt stor brukerbasis, slik at en variasjon av forskjellige grader og nyanser av islamofobiske ytringer og meninger blir representert; og for det tredje at en stor del av meningsinnholdet i de diverse artiklene på nettsiden hadde basis i innhold som førte til islamofobiske ytringer og retorikk. Mitt valg stod da i utgangspunktet mellom nettstedene 'document.no' (Document), 'rights.no' (Rights/HRS) og 'resett.no' (Resett). Grunnen til at valget stod mellom disse tre nettsidene er at dette antageligvis på tiden av valget var de mest allment kjente og mest besøkte norske nettstedene som utgir nyhets- og meningssaker som representerer et innvandringsfiendtlig ståsted med sterke innslag av populisme, konspirasjonstenkning og nativisme.

Innledningsvis falt valget på Human Rights Service's (HRS) nettside rights.no. Dette var fordi nettsidens fokus mer eller mindre utelukkende er rettet mot islamofobiske tematikk, til forskjell fra nettstedene Document og Resett som har et mer variert utvalg av temaer i sitt nyhetsbilde. Jeg startet å produsere korpus av kommentarfeltene på Rights ved å kopiere kommentarfeltene over i et tekstdokument - ett per kommentarfelt - som senere kunne leses av korpusanalyseprogrammet AntConc. Grunnet Rights utelukkende fokus på islam og muslimer, var mer eller mindre samtlige av artiklene og tilhørende kommentarfelt på rights.no kvalifisert for analyse. Jeg startet dermed å jobbe meg gjennom artiklene systematisert etter dato publisert. Planen var å produsere korpus på artikler som gikk opp til ett år tilbake i tid, relativt til tiden jeg startet med datainnsamlingen i mars 2021.

Men jeg fant snart ut at relativt til Document og Resett, var de fleste kommentarfeltene i artiklene til Rights små - det gjennomsnittlige kommentarfeltet på Rights bestod av 15-30 kommentarer (grovt estimat), mens kommentarfeltene på Document og Resett ofte bestod av 100-300 kommentarer per artikkel (grovt estimat). Da jeg i utgangspunktet ønsket et større fokus på kvantitativ språkdata enn det jeg til slutt endte opp med, så jeg det som mer fordelaktig å basere korpuset mitt på en nettside som hadde større kvanta av kommentarer per kommentarfelt. I tillegg så jeg det som fordelaktig å ha en større variasjon av brukere, og dermed en større variasjon av meningsinnhold og nyanser. Valget falt dermed på Resett, av den enkle grunn at Royer Solheim i sin masteravhandling i 2017 allerede hadde foretatt en diskursanalyse av document.no. Til forskjell fra Solheim har jeg valgt å kun fokusere på innhold i kommentarfelt. Dette er fordi jeg ønsker å undersøke mangfoldet av meningsinnhold som er å finne i brukerbasen på en nettside som resett.no, samt se hvilke islamofobiske elementer som er gjennomgående i denne gruppen.

2.2 Innsamling av data

Ettersom artiklene på resett.no har et større mangfold i tema og nyhetssaker enn rights.no, måtte jeg forandre på måten jeg gikk frem for å finne og strukturere relevante kommentarfelt som jeg kunne bygge et korpus ut av. Jeg løste dermed dette ved å kode søket mitt etter søkeordene 'islam' (i), 'muslimer' (m), 'islamofobi' (if) og 'muslimhets' (mh). Innledningsvis var planen å lage et korpus av 100 kommentarfelt fordelt likt på søkeordene 'islam' og 'muslimer'. Men jeg fant senere ut at jeg fant mer meningsinnhold rettet mot kritikk av blant annet tiltak mot islamofobi og muslimhets i artiklene med tilsvarende kodeord (islamofobi og muslimhets), noe jeg fant ut at var svært relevante elementer i rasjonaliseringen og legitimeringen av islamofobiske uttalelser og holdninger. Ettersom artiklene med kodeordene 'islamofobi' og 'muslimhets' var færre i antall enn artiklene med de to førstnevnte kodeordene ('i' og 'm'), og jeg ikke ønsket å gå lengre tilbake i tid enn to år fra da innsamlingen av data startet, endte artikler med kodeordene 'if' og 'mh' med å utgjøre 36 artikler. Det samlede korpuset endte dermed opp med data fra totalt 136 kommentarfelt. Ved å "mate" de forskjellige tekstdokumentene inn i analyseprogrammet, endte det totale korpuset opp med en samling av 832728 ord.

2.3 Presentasjon av Resett som forskningsobjekt

Resett er en nettavis startet i 2017 av redaktør Helge Lurås, der flerkulturell innvandring, islam, amerikansk politikk, mediekritikk, klimaendringer og (de siste par årene) vaksinerings og koronatiltak har vært de mest sentrale sakene (Tobiassen & Sandblad, 2021). Resett oppgir at de per 2021 har 50-70000 daglige lesere, der omkring 3000 er betalende abonnenter (ibid). Per skrivende stund (02.12.21) har Resett 38851 følgere på Facebook.

På siden 'Om oss' fortelles det:

“Resett er en politisk uavhengig mediekanal. Vi jobber for demokrati og ytringsfrihet. Vi skal være kritiske til makt og kjempe for de som ikke så lett kommer til orde. Det innebærer også å kritisere og være et alternativ til de etablerte mediene.” (Resett, 2021).

Resett påstår også at de følger ‘Redaktørplakaten’ og ‘Vær Varsom-plakaten’, men er to ganger nektet opptak til Norsk Redaktørforening, begrunnet med at Resett har begått gjentatte brudd på ‘Vær varsom-plakatens’ retningslinjer. Dette gjør at de ikke faller inn under pressens selvdømmeordning, Pressens Faglige Utvalg (PFU) (Tobiassen & Sandblad, 2021). I 2021 sluttet Resetts redaksjonssjef Lars Akerhaug. I et intervju med VG omtalte Akerhaug Resett som en høyrepopulistisk avis og fortalte at “Det har blitt sluppet gjennom saker som er beviselig feil, det er blitt sluppet gjennom eksterne meningsinnlegg med en retorikk som i beste fall kan kalles rasistiske, i verste fall kan kalles høyreekstreme. Det har gjentatt seg, og det har vært et problem i hele Resetts eksistens, også før jeg begynte” (ibid). Dette gir en god indikasjon på at Resett passer godt som forskningsobjekt til denne avhandlingen, ettersom retorikken og utsagnene i det innsamlede kildematerialet nettopp reflekterer Akerhaugs uttalelse.

2.4 Analyse av kildematerialet

Koding av kildematerialet

Innledningsvis i analysearbeidet startet jeg med koding inspirert fra elementer fra metoden ‘grounded theory’. Kort fortalt går denne metoden ut på at i stedet for belyse materialet med et forhåndsbestemt teoretisk perspektiv, utvikles heller teoretiske perspektiver ut ifra hva materialet og datasettet forteller (Nilssen, 2012: 78-79). I mitt tilfelle betydde dette at jeg brukte mye tid på å lese

gjennom kommentarfeltene fra det innsamlede kildematerialet for å tilegne meg et generelt overblikk av innholdet. Gjennom prinsippet med 'åpen koding' dannet jeg meg en grov oversikt over hvilke temaer som var gjennomgående. Gjennom det Nilssen omtaler som 'aksial koding' (ibid: 79) sorterte jeg det store antallet koder som ble identifisert under den åpne kodingen inn i hovedkategorier og subkategorier. På denne måten landet jeg på at jeg ønsket å dele den helhetlige islamofobiske diskursen i det innsamlede kildematerialet inn i to hoveddiskurser: problemdiskursen og løsningsdiskursen. Videre organiserte jeg de forskjellige subkategoriene inn i subdiskurser som jeg heller har valgt å omtale som 'tematiske elementer', da disse representerer gjennomgående tematiske elementer i den helhetlige islamofobiske diskursen i kildematerialet. Da jeg allerede ved start hadde klart et hovedtema representert ved kjernekategori 'islamofobi', var ikke den tredje kodeprosessen 'selektiv koding' nødvendig å gjennomføre, ettersom selektiv koding nettopp har identifisering av en kjernekategori som mål (ibid).

Analyse av de identifiserte kodene

Etter å ha identifisert og strukturert kodene inn i hovedkategorier og undertemaer må kildematerialet analyseres gjennom en videre metode. I denne sammenheng har jeg valgt å benytte meg av en metode med elementer fra kritisk diskursanalyse. Joar Skrede forteller at kritisk diskursanalyse diskuterer relasjonen mellom språk, makt og ideologi (Skrede, 2017: 21), noe som er svært relevant i analysen av mitt kildemateriale. Det er gjennom elementer fra denne metoden at jeg vil undersøke relasjonen mellom disse tre elementene i et forsøk på å komme frem til konstruktive svar på problemstillingen og forskningsspørsmålene satt til denne avhandlingen. Jeg vil altså jobbe meg gjennom de identifiserte kodene og undersøke hvordan spesielt språkbruk og retoriske elementer bidrar til å konstituere et hegemonisk felleskap, og hvordan ideologi og makt påvirker den brukte retorikken.

Språkforskeren Norman Fairclough definerer ideologi som representasjoner av verden som bidrar til å etablere og opprettholde maktrelasjoner, dominasjon og utnyttelse (Fairclough, 2003: 218). Ifølge Foucault tolereres makt til vanlig fordi den er skjult, og på en måte som ikke hadde blitt tolerert om den var fullstendig synlig (Skrede, 2017: 23). Dette kommer tydelig frem i analysen - brukerne av kommentarfeltet er ifølge dem selv er svært klar over det tilsynelatende skjeve maktforholdet i Norge relativt til dem selv og de sentrale myndighetene, og hvordan denne makten blir misbrukt til å fremme en konspiratorisk agenda. Det er gjennom brukernes ideologiske verdensbilde at denne

maktrelasjoner blir synlig og klar, og den gjøres enda tydeligere gjennom språkbruken og retorikken vi vil se i det analyserte materialet.

Korpusanalyse

Jeg har også hatt nytte av korpusanalyseprogrammet 'AntConc' i analysearbeidet. AntConc har en rekke funksjoner, der det kan blant annet kan generere en ordliste som viser alle ord og det spesifikke antallet ordtyper i kildematerialet, og har et konkordansverktøy og et kollokasjonsverktøy m.m. Jeg har hovedsakelig brukt dette programmet til å effektivt finne relevante kommentarer blant de flere tusen kommentarene som finnes i kildematerialet som er passende til de tematiske elementene jeg har identifisert for videre analyse. Jeg benyttet meg hovedsakelig av konkordansverktøyet for å gjøre dette, og søkte på sentrale stikkord og uttrykk relatert til de relevante identifiserte kodene. Eksempelvis søkte jeg på grunnordet 'svik' for å finne kommentarer passende til temaet som omhandler "Norges svike politikere". På denne måten fikk jeg også en oversikt over antall kommentarer som har benyttet seg av grunnordet 'svik', noe som kan gi en indikasjon på hyppigheten av bruken av ordet gjennom det samlede kildematerialet. Det er slik størsteparten av den kvantitative delen av avhandlingen har foregått.

Grunnen til at jeg benytter meg av betegnelsen 'grunnord' er fordi konkordansverktøyet har en innstilling som gjør at den kan finne alle ord som eksempelvis har ordet '(...)svik(...)' i seg, slik som for eksempel "landssvikere", "svikerne", "sviket", osv. I tillegg har jeg blant annet et innslag fra kollokasjonsverktøyet som demonstrerer hvordan grunnordet 'idologi' står i sammenheng med ordet 'islam'. Jeg benytter meg derfor av korpusanalyse for å få et kvantitativt perspektiv på den kvalitative diskursen.

Korpusanalysen av mitt kildemateriale utgjør en liten del av selve analysen som en helhet, og gjør i seg selv ingen stor innvirkning på resultatene. Men allikevel kan denne bruken være med å demonstrere at en korpusanalyse av islamofobisk innhold både kan være nyttig og interessant til senere studier, der en korpusanalyse med rett verktøy og kjennskap til verktøyet kan gi gode innblikk og innsikt i islamofobisk innhold.

2.5 Forskningsetikk, personvern og behandling av kommentarer

Kommentarer fra kommentarfeltet legger som sagt fundamentet for kildematerialet analysen baserer seg på. Opprinnelig benyttet jeg meg av direkte sitater og hele utklipp fra kommentarer i den hensikt å illustrere poengene jeg la frem i analysen, i den tro at kommentarer i et åpent og offentlig kommentarfelt også var å regne som offentlige. I tillegg valgte jeg å anonymisere brukere som tilsynelatende benyttet seg av sitt faktiske navn. Men i senere tid ble jeg gjort oppmerksom på at dette allikevel kunne være problematisk grunnet Datatilsynets svært strenge personvernkrav. Hadde jeg også lest forskningsetikk-delen i rapporten til Bjørge et al. (2018) grundigere ville jeg muligens blitt oppmerksom på dette problemet mye tidligere. I tillegg var fokuset i denne rapporten på ekstremister og ekstremistiske uttalelser, som faller under en spesiell kategori hos Datatilsynets reglementer - mitt eget kildematerial er grunnet i en mer generell islamofobisk sfære. Personlig mener jeg at deltagerene i kommentarfeltene på Resett aktivt har valgt å bli med i en åpen og offentlig debatt og diskurs, og bør dermed også ha en forståelse av at deres ytringer dermed blir offentlige. Men etter en telefonsamtale med Datatilsynet konkluderte representanten for Datatilsynet med at brukerne mest sannsynlig var klar over at brukernes ytringer er *offentliggjorte* men ikke nødvendigvis *offentlige*. Hun refererte videre til det 'Den nasjonale forskningsetiske komité for samfunnsvitenskap og humaniora' omtaler som *forventet offentlighet* (NESH, 2019). Mitt argument fikk dermed ikke fotfeste.

Den islamofobiske diskursen er i tillegg preget av det som kan tolkes som politiske ytringer og meningsforhold, og ifølge de satte retningslinjene kan ikke ytringer om politiske forhold siteres uten videre (ibid). Til syvende og sist hjalp det heller ikke at jeg hadde gitt brukerne aliaser, eller at brukerne selv benyttet seg av tilfeldige brukernavn som ikke på noen måte kunne forstås som ekte navn. I samtalen med min veileder, samt samtalen med representanten til Datatilsynet, kom vi frem til at dette problemet best ville løses ved å parafrasere sitatene og gi synopser av relevant innhold i de analyserte kommentarfeltene.

Ulempen med å gjøre det på denne måten er at jeg hverken kan sitere eller referere direkte til innhold i spesifikke kommentarer i kildematerialet. Måten jeg har løst dette på er at jeg heller refererer til selve artikkelen/artiklene der de parafraserte uttalelsene og/eller informasjonen om tematiske elementer tydelig kommer frem. På denne måten kan leseren om ønskelig selv undersøke de relevante kommentarfeltene og på denne måten bekrefte mine funn. De gangene jeg har benyttet

meg av uttrykk og ord som jeg har valgt å ikke parafrasere, har jeg for sikkerhets skyld sørget for at brukeren som har benyttet seg av ordet eller uttrykket har en låst bruker og et brukernavn som ikke kan minne om et personnavn. Dette har jeg gjort slik at om en leser mot all formodning skulle klare å spore opp den spesifikke brukeren, vil det ikke være mulig å spore brukeren til en ekte person eller finne informasjon på brukerens profil.

Da det i analysekapitlene er hyppige referanser til diverse artikler på Resett, har jeg valgt å referere til artiklene som koder som står i sammenheng med et vedlegg der alle artiklene står systematisert. Kodene vil bestå av bokstavkodene: 'i' (islam), 'm' (muslimer), 'if' (islamofobi), 'mh' (muslimhat). Disse vil være etterfulgt av en bindestrek og et nummer, og vil være innesluttet av parenteser. Eksempelvis vil (i-1) tilsvare artikkelen: "(i-1) Islam Net samlet først inn til moske, men det ble aktivitetssenter", sammen med artikkelens url. I de fleste tilfeller har jeg studert kommentarfeltene direkte fra tekstdokumentene inne i analyseprogrammet AntConc. Dette betyr at datoene som kommentarfeltene sist ble lest, er samme dato som kommentarfeltene ble samlet inn i tekstdokumenter. Innsamlingen ble hovedsakelig gjort i perioden 22-23. mars 2021 og 21. mai 2021. Datoene vil bli spesifisert i artiklenes kildeliste.

2.6 Begrepsforklaringer

Hegemoni

En hegemonisk diskurs er en diskurs som sakte låses fast i et monologisk verdensbilde, der flertydighet og motstridende informasjon sjelden slipper gjennom. Olsen (2006) forklarer at: "Monologisering fører til hegemoni som fører til monologisering" (s. 63). I en slik type diskurs formes og forsterkes like syn og meninger. På denne måten kan man si at en hegemonisk diskurs sakte er på vei til å bli en objektiv diskurs, der det i realiteten ikke eksisterer noen diskursiv kamp. Analysen har vist meg at det eksisterer svært få uenigheter og motstridende syn i det analyserte kildematerialet. Men ettersom det allikevel eksisterer noen tilfeller av flerstemmighet og nyanser i diskursen(e), har jeg kommet frem til at det er mer passende å kategorisere den generelle islamofobiske diskursen jeg har identifisert som hegemonisk og ikke objektiv.

Flerstemmighet

Som nevnt eksisterer det tilfeller av uenigheter og ulike nyanser innenfor den islamofobiske diskursen på Resett, til tross for det tilsynelatende svært monologiske verdensbildet som synes å

være etablert i denne diskursen. Man vil se at det er mer eller mindre fullstendig enighet innad i kildematerialet om at islam og muslimers tilstedeværelse er et problem for Norge. Men forskjellen i uttrykk av syn og meninger kommer tydeligst frem i hvem (muslimene eller den politiske eliten) som har størst skyld i problemet, og i hvilken form og grad problemet bør løses. Eksempelvis vil vi se at selv om en tilsynelatende stor andel av brukerne mener at en full og kompromissløs repatriering av alle personer med muslimsk bakgrunn i Norge er den eneste løsningen, vil vi også se at enkelte mener at dette er for brutalt og at dette heller kun bør gjelde de "uitegrerbare" muslimene som tilsynelatende ikke tilpasser seg norsk kultur og verdier.

Ekstremisme

Dette er et begrep som er sentralt i denne avhandlingen, og bør dermed ha en klar definisjon. Politiets sikkerhetstjeneste (PST) definerer ekstremisme som "aksept av, aktiv støtte til eller deltakelse i voldshandlinger for å nå politiske, ideologiske eller religiøse mål" (PST, 2019: 4). Tore Bjørgo forklarer i kontekst av høyreekstremisme at:

"Innenfor det brede feltet man kan kalle «det ytre høyre» er det vanlig å skille mellom høyreekstremisme, som mener at demokratiet skal avvikles, at universelle menneskerettigheter ikke gjelder, og at vold mot fiender av folkefelleskapet er legitimt, og høyreradikalisme, som mener at de styrende elitene skal erstattes, men selve demokratiet skal opprettholdes" (Bjørgo, 2018: 16).

Bjørgo skiller altså mellom ekstremisme og radikalisme, der det er nødt til å være et element av antidemokrati, avvikling av menneskerettigheter og legitimering av vold for at noe skal kunne kategoriseres som ekstremisme.

John M. Berger definerer på sin side ekstremisme som "the belief that an in-group's success or survival can never be separated from the need for hostile action against an out-group" (Berger, 2018: 44). Fiendtlige (hostile) handlinger kan ifølge Berger være alt fra verbale angrep, trakassering og diskriminerende oppførsel, til vold, drap og folkemord. Berger skiller altså mellom ekstremisme og voldelig ekstremisme, og poengterer at ikke alle ekstremister er voldelige, på samme måte som at ikke all vold er ekstremistisk (ibid: 28). I denne avhandlingen vil jeg ta utgangspunkt i Bergers definisjon når begrepet ekstremisme blir brukt.

Inn- og utgrupper

Dette er begreper som vil bli brukt hyppig gjennom avhandlingen. Islamofobi som metode handler om å lage tydelige ‘oss’ og ‘dem’-kategorier, og for å forstå teorien bak islamofobi, bør man ha en grunnleggende forståelse av den identitetsbaserte teorien som omhandler inn- og utgrupper. Dette er fordi et av fundamentene til holdninger som blant annet er rasistiske, xenofobiske og islamofobe, nettopp er skillet mellom ‘oss’ og ‘dem’.

Mennesker som deler et felles identitetgrunnlag definert av trekk som nasjon, religion, fysiske trekk, interesser, trosgrunnlag eller bekymringer kan ende opp med å danne et felles identitetskollektiv. J.M Berger definerer en inngruppe som “The group to which one belongs; organized around a shared identity, such as religion, race, or nationality.” (Berger, 2018: 171). En utgruppe blir da, ifølge Bergers definisjon, en identitetsgruppe som er ekskludert fra den spesifikke inngruppen (Berger, 2018: 24). Innenfor islamofobisk tankegang og retorikk skapes det et skarpt skille mellom “oss” - ikke-muslimske nordmenn som innser den trusselen islam og muslimer utgjør (inngruppe), og “dem” - den homogene gruppen bestående av muslimer (utgruppe). Berger forklarer at en inngruppe har tre hovedelementer som beskriver dette fellesskapet, bestående av tro, trekk og praksis (Ibid: 56):

- Tro beskriver de felles verdiene innenfor den gitte inn-gruppen.
- Trekk er de beskrivende kvalitetene ved gruppemedlemmene, som kan være fysiske trekk som hudfarge, mentale trekk som intelligens, sosiale trekk som språk, og/eller spirituelle trekk som religiøs tilhørighet.
- Praksis er hva medlemmer av en inngruppe gjør og hvordan de er forventet å oppføre seg. Dette inkluderer:
  1. Tidligere oppførsel innad i gruppen, definert av gruppens historie. Denne historien kan være basert på sannhet eller myte, eller en miks av dette, men danner grunnlaget for hvordan gruppens identitet blir konstruert.
  2. Nåværende oppførsel: Hvordan gruppen oppfører seg i nåtid.
  3. Fremtidig oppførsel beskrives av Berger som gruppens skjebne; altså hvordan gruppen vil ende opp

Gjennom identifisering av de islamofobiske tematiske elementene i kildematerialet vil jeg danne et grunnlag for videre redegjørelse av de identifiserte inn- og utgruppene gruppeelementer (tro, trekk og praksis). Denne redegjørelsen vil komme i avslutningskapittelet.

I forlengelse av begrepet *inngruppe* er det utvidede begrepet *kvalifisert inngruppe* (oversatt fra 'eligible in-group') også brukt. En kvalifisert inngruppe er ifølge Berger "The broad identity collective that an extremist organization claims to represent and from which it seeks to recruit." (Ibid: 62). Selv om inngruppen bestående av brukerbasen på Resett ikke nødvendigvis er ekstremistisk som en helhet, følger det samme prinsippet her også: av analysen vil vi se at brukerbasen mener at de representerer de *egentlige* meningene til det ikke-muslimske norske folk som helhet. Problemet er at den kvalifiserte inngruppen enten er for naive eller dumme til å innse hva de selv vet og ser, eller for feige til å til å være handlekraftige og vokale i sine meninger. På grunn av dette mener brukerbasen på Resett at de er de virkelige stemmene for det norske folk. Som jeg vil vise senere er denne forestillingen populisme i praksis.

Islamofobi

Begrepet har blitt brukt i ulik form og betydning helt siden begynnelsen av 1900-tallet, men ble for første gang brukt i engelskspråklige nyhetsmedier i 1991. Det er i følge Bangstad uenighet i forskningsmiljøet om hvorvidt begrepet i sin nåværende form og betydning først ble utbredt fra og med 1997, da publiseringen av den britiske Runnymede Trust-rapporten 'Islamophobia: A Challenge for Us All' i 1997 (Runnymede Trust, 1997) satte fart i mainstreamingen av begrepet (ibid: 19). Men islamofobi som begrep har uansett etter dette fått et godt fotfeste og blitt godt etablert både innenfor medier og akademia, til tross for motstanden begrepet har fått, og dens status som et problematisk og til dels kontroversielt begrep.

Begrepet har blitt og blir kritisert for sin manglende universelle definisjon og sin til dels misvisende etymologi og uklarhet. Men til tross for motstanden begrepet har fått, argumenterer flere akademikere for at islamofobi som begrep har utviklet seg til å bli et etablert begrep innenfor den akademiske sfære (Bleich, 2011: 1582), og at til tross for at det ikke er optimalt så er begrepet å regne som det beste universelle alternativet til å beskrive det fenomenet det forsøker å beskrive.

Begrepet islamofobi er naturligvis det mest sentrale begrepet i denne avhandlingen, og trenger dermed en grundig definisjon for å fungere til sin hensikt. En slik definisjon er også viktig hvis man

skal kunne analysere og sammenligne utbredelsen av det begrepet beskriver over tid, sted og demografisk utbredelse, på samme måte som lignende begreper som xenofobi, rasisme og antisemittisme.

Etter begrepets gjentagende bruk i både populærkultur og akademiske tekster, har det dukket opp en rekke definisjoner. Den svenske religionshistorikeren Mattias Gardell definerer på sin side islamofobi som *“sosialt reproduerte fordommer om og aversjoner mot islam og muslimer, samt handlinger og praksiser som angriper, ekskluderer og diskriminerer mennesker på bakgrunn av at de er, eller antas å være, muslimer, og assosieres med islam”* (Gardell, 2011: 17) (*alle sitater som er kursivert i denne avhandlingen er kursivert i sine opprinnelige tekster*). Fordelen med Gardells definisjon er at islamofobi på denne måten ikke kun beskrives som en ekskluderende teori eller ideologi, men også en ekskluderende sosial og politisk praksis (Bangstad, 2016: 147). Det faktum at ofre for islamofobi i stor grad også er personer som antas å være muslimer presiseres også av Hervik (2015). Han hevder at islamofobi ikke nødvendigvis omhandler aversjon mot en religiøs ideologi eller en religiøs gruppe, men at det kan være en xenofobisk reaksjon med nativistisk nasjonalisme og eurosentrisme basert på kulturell inkompatibilitet (Hervik, 2015: 799).

I Regjeringens handlingsplan mot diskriminering av og hat mot muslimer (Kulturdepartementet, 2020) blir begrepet ‘muslimfiendtlighet’ brukt i stedet for ‘islamofobi’. Handlingsplanen benytter seg av Senter for studier av holocaust og livssynsminoriteter’s (HL-senterets) definisjon av muslimfiendtlighet som *“fordommer samt handlinger og praksiser som angriper, ekskluderer eller diskriminerer mennesker på bakgrunn av at de er eller antas å være muslimer”* (Hoffmann & Moe, 2017: 25). Denne definisjonen har store likheter med Gardells definisjon av islamofobi, men det kan se ut som kulturdepartementet bevisst har valgt å benytte seg av et annet uttrykk enn islamofobi, muligens fordi dette som nevnt kan anses som et problematisk uttrykk. Til tross for dette velger jeg å benytte meg av uttrykket ‘islamofobi’ i form av Gardell’s definisjon. Dette også fordi mye av det behandlede materialet setter stor fokus på aversjon mot selve religionen islam og ikke kun muslimer. Fokus på aversjonen mot selve religionen islam vil vi se at er gjennomgående i analysedelen av denne avhandlingen.

Kapittel 3. Teoretiske perspektiver

Dette kapitlet har som mål å gi teoretiske perspektiver som vil være nyttig for å bedre forstå de analytiske poengene i analysekapitlene. Dette vil gjøres ved å gi en oversiktlig gjennomgang av de mest sentrale islamofobiske elementene man finner i islamofobiske diskurser generelt, og den islamofobiske diskursen på Resett spesielt. Disse teoretiske perspektivene vil innledes ved å gi et grovt utklipp av hvordan den moderne utbredelsen av islamofobi i verden og Norge kan se ut. Avslutningsvis vil jeg gi eksempler på aktører, utenom Resetts redaksjon, som tydelig har påvirket utformingen av den islamofobiske diskursen på Resett.

3.1 Utbredelsen av islamofobi

Gjennom de siste tiårene har islamofobi blitt et økende problem på verdensbasis, og verden over utsettes muslimer for trakassering, diskriminering og brudd på menneskerettigheter. I Kina har det kommet overveldende bevis i form av rapporter, dokumentasjoner og reportasjer om en systematisk masseovervåkning og bruk av interneringsleire mot den muslimske Uigur-minoriteten (Human-Rights-Watch, 2018). Den muslimske Rohingya-minoriteten i Myanmar blir ansett som ulovlige innvandrere av myndighetene og har blitt utsatt for diskriminering, undertrykkelse, voldelig fordrivelse og masse mord. FN har fastslått at de militære myndighetene i Myanmar driver etnisk rensing av Rohingyaene (FN, 2021).

I USA viser en undersøkelse at muslimer er den minst likte religiøse gruppen i landet, med utfall som hatkriminalitet og institusjonell diskriminering - slik som den kontroversielle 'Executive Order 13769', ofte referert til som 'Muslim ban', som forbød mennesker fra en rekke forskjellige land med muslimsk majoritetsbefolkning i å reise til USA (Uenal et al., 2021: 275). Spesielt etter terrorangrepene i USA 11. september 2001 så man en stor økning i islamofobiske holdninger og handlinger, og muslimer ble oftere assosiert med terrorisme (Tyldum, 2019: 72). Det samme så man i Norge etter at bomben sprengte i regjeringskvartalet 22. juli 2011. Før det ble allment kjent at terroristen var en etnisk nordmann, var folk kjapt ute med å beskyldte muslimer for angrepet. Bangstad forteller i sin bok 'Anders Behring Breivik and the rise of islamophobia' at en rekke personer med innvandrerbakgrunn opplevde hard trakassering på dette tidspunktet (Bangstad, 2014a: 12).

Bangstad argumenterer for at det har kommet et skifte fra 'klassisk rasisme' til en 'ny-rasisme' eller 'kulturell rasisme' i Norge (Bangstad, 2014b: 6), der mennesker gjennom islamofobiske holdninger essensialiserer, generaliserer og tillegger muslimer negative stereotypier. Han forteller at majoriteten av ekskluderende retorikk i Norge har gått fra f.eks biologiske karakteristika til kulturell og/eller religiøs tilhørighet (Bangstad, 2014b: 5, 23). Bangstad poengterer at negative holdninger ovenfor muslimer ikke nødvendigvis er rasisme, men at det er lite som tyder på at hetsen som rettes mot muslimer i Norge ikke er å regne som rasisme (ibid: 29).

Regjeringens 'Handlingsplan mot diskriminering av og hat mot muslimer' refererer også til en rekke undersøkelser med tilhørende statistikk om nordmenns holdninger til muslimer i Norge. Blant annet viser en undersøkelse fra HL-senteret utført i 2017 at 34,1 prosent av befolkningen har utpregede fordommer mot muslimer (Hoffmann & Moe, 2017). Videre statistikk viser at:

- 47 prosent av respondentene var helt eller litt enig i påstanden "Muslimer har selv mye av skylden for økende muslimhets".
- 42 prosent helt eller litt enig i påstanden "Muslimer vil ikke integreres i det norske samfunnet".
- 39 prosent helt eller litt enig i påstanden "Muslimer utgjør en trussel mot norsk kultur".
- 30 prosent mente at "Muslimer ønsker å ta over Europa".
- 19,6 prosent ville mislike å ha muslimer som naboer eller i vennekretsen.
- 27,8 prosent følte motvilje mot muslimer. (Hoffmann & Moe, 2017: 7-8).

Et noe bekymringsverdig funn er at påstanden "Med tanke på nylige terrorangrep kan trakassering og vold rettet mot muslimer forsvares" støttes av 10 prosent i befolkningen (Hoffmann & Moe, 2017: 9-10). Dette står noe i stil med et av funnene vi vil se i analysedelen, der islamofobi blant annet legitimeres på bakgrunn av at muslimer assosieres med terrorister. Dette står også i stil med informasjonen om at islamofobi ble et økende problem etter terrorangrepene i 11. september 2001.

HL-senterets rapport viser videre til at cirka 35,5 prosent av muslimer i Norge "ofte eller noen ganger" er blitt gitt følelsen av at de ikke hører hjemme i det norske samfunnet. 27 prosent av de spurte muslimene har opplevd at personer oppfører seg avvissende mot dem når de får høre om deres religiøse tilhørighet. I tråd med dette oppgir 26 prosent av de spurte muslimene at de unngår å vise

sin religiøse tilhørighet fordi de er redd for negative holdninger. 14 prosent oppgir at de har direkte blitt utsatt for trakassering (Hoffmann & Moe, 2017: 9).

3.2 Essensialisering av islam og muslimer

En av de mest sentrale elementene innenfor islamofobi er forestillingen om religionen islam som en homogen enhet og dermed muslimer som en homogen gruppe. Det er nemlig dette som danner grunnlaget for den islamofobiske inngruppens identifikasjon av utgruppens gruppeelementer *tro, trekk og praksis*. Inngruppen har dannet seg en fast mening og idé om hva muslimer "er". Gardell forteller at på denne måten er det mulig å snakke om en bestemt og uforanderlig muslimsk natur (Gardell, 2011: 17). Av analysen av kildematerialet vil vi se at dette er en av de mest sentrale og gjennomgående idéene innenfor den islamofobiske diskursen. Etersom islam er uforanderlig og absolutt i sitt budskap, kan det dermed ikke eksistere muslimer som følger forskjellige verdier, levereregler og religiøse mål - og ettersom det er snakk om en ekstrem religion/ideologi, blir samtlige muslimer ekstreme av natur. Dette resulterer i at ingen muslimer er til å stole på, da alle er potensielle ekstremister, terrorister eller personer med forvridde verdier.

Gardell forklarer også dette med at mens individer i den ikke-muslimske inngruppen er sekulære vesner som kan *velge* å oppsøke religion som åndelig veiledning, *er* muslimer sin religion (ibid: 18). På denne måten er skillet mellom selve religionen islam og dens følgere muslimer ofte veldig uklart i den islamofobiske diskursen, og i kildematerialet blir de gjerne omtalt om hverandre som en vag todelt enhet. Det er essensialiseringen av islam og muslimer som danner grunnlaget for det Foucault omtaler som et 'kunnskapsregime', der "påstander, tro og argumenter om islam og muslimer blir sett på som gitte sannheter gjennom logikken av repetisjon og hva vi alltid har hørt, og derfor vet" (ibid: 92).

3.3 Etableringen av krisenarrativ

Innenfor islamofobisk tankegang og retorikk er et av de mest sentrale og viktigste måtene å legitimere og opprettholde islamofobisk tankegang og retorikk, etableringen av krisenarrativ. Berger forklarer at krisenarrativ er sentralt innenfor en ekstremistisk inngruppe, da mye av inngruppens identitet baserer seg på at trusselen fra utgruppen(e) skaper en krise (Berger, 2018: 76). Som vi vil se senere gjelder dette også inngruppen bestående av brukerne på Resett, selv om ikke

alle individene i denne inngruppen nødvendigvis viser ekstremistiske holdninger. Deres gruppeidentitet baserer seg hovedsakelig på at de to utgruppene bestående av muslimer i samarbeid med den politiske og økonomiske eliten, skaper kriser som nødvendiggjør dannelsen av den islamofobiske inngruppen. Grunnet dette mener jeg at flere av de teoretiske elementene presentert av Bergers også gjelder den islamofobiske inngruppen bestående av brukerbasen på Resett, uavhengig av ekstremitet.

Berger forklarer at de mest vanlige krisenarrativene å bruke er:

- Urenhet. Dette er korrupsjon av inngruppens gruppeelementer, der dette kan inkludere infiltrasjon av utgruppens tro, trekk og/eller praksiser. Den generelle norske islamofobiske inngruppen føler at den kvalifiserte inngruppen - det norske ikke-muslimske folk som helhet - er i ferd med å korrumpes av muslimenes tro, trekk og praksis. Et godt eksempel på krisenarrativet 'urenhet' er fenomenet 'snikislamisering', der det påstås at det norske samfunn infiltreres av muslimske særkrav som et ledd i islamiseringen av landet.
- Konspirasjon. Dette er ifølge Berger troen på at utgrupper deltar i hemmelige aksjoner for å kontrollere utfall hos inngruppen. Et eksempel på dette er den islamofobiske tankegangen om at utgruppen som består av den politiske 'eliten' bevisst fører en destruktiv innvandringspolitikk for å skape splittelser i det norske folk, og at de har dannet et samarbeid med den invaderende styrken bestående av muslimer. Som vi vil se av analysedelen danner krisenarrativet som omhandler 'konspirasjon' en stor del av det islamofobiske grunnlaget hos inngruppen bestående av brukerne på Resett.
- Dystopi. Dette er troen på at utgrupper har klart å orientere samfunnet til en ulempe for inngruppen. Innenfor islamofobisk retorikk finner man at vi er i ferd med- eller allerede lever i et dystopisk samfunn der elitene fører en destruktiv innvandringspolitikk som fører til at muslimer får drive uhemmet demografisk krigføring. Som vi vil se av den senere analysen påstås det at det allerede pågår en usynlig krig i Norge og Europa, der muslimene i økende grad dominerer norske områder og dermed det norske ikke-muslimske folk. Dette forklares ofte med konspirasjonssnakk relatert til konspirasjonsteorier som 'Eurabia' eller 'the Great Replacement', som jeg vil gjøre rede for i mer detalj senere. Berger forteller at i ekstremistnarrativ favoriserer det korrupte regimet utgrupper og ulemper inngruppen. Dette kan også overføres til den generelle

islamofobiske retorikken, der det påstås at muslimer i økende grad mottar fordeler og særkrav og de norske ikke-muslimene gradvis blir mer undertrykt av et korrump, forrædersk og ondt regime.

- Eksistensiell trussel. Dette er troen på at utgruppen truer eksistensen til inngruppen. Som vi vil se i analysedelen er det flere som mener at det foregår en målrettet etnisk rensing av etniske ikke-muslimske nordmenn. Dette kommer hovedsakelig som et resultat av den påståtte demografiske krigføringen utført av muslimer gjennom masseinnvandring og høy fødselsrate, med støtte fra den korrupte og forræderske eliten. Det er i tillegg en relativt stor enighet om at det kun er et tidsspørsmål før muslimene vil erobre Norge og rense landet for ikke-muslimske nordmenn med makt, noe som fremmer nødvendigheten om at "noe" må gjøres. Som vi vil se av analysen er ekstreme metoder ikke utelukket, ettersom det påstås at ekstreme situasjoner krever ekstreme reaksjoner.

I analysedelen bindes gjerne disse krisenarrativ-elementene sammen til et komplekst krisenarrativ med basis i de nevnte konspirasjonsteoriene.

Den populære boken til Storhaug "Islam: den 11. landeplage", som jeg vil komme tilbake til senere, er et godt eksempel på et krisenarrativ som dekker mer eller mindre alle disse punktene i sin baksidetekst. Disse krisenarrativene finner man også i Brevviks kompendium 'A Declaration of European Independence' - politikerne har ødelagt strukturene i det europeiske samfunnet, men tillater også en "invasjon" av millioner av muslimer til Europa og Norge, der deres hemmelige plan er å ødelegge europeisk kultur, tradisjoner og religion, og i siste instans utrydde den hvite rasen (Dyrendal & Emberland, 2019: 7-8).

3.4 Konspirasjonsteori

Berger forklarer at når en inngruppe inntar en gradvis mer fiendtlig holdning ovenfor en utgruppe, går informasjonen som omhandler utgruppen over til å i større grad bli fiksjon og beskrevet i mer negative sider (Berger, 2018: 57). Krisenarrativer og konspirasjonsteorier utgjør størsteparten av den fiksjonelle informasjonen gitt om de identifiserte utgruppene i kildematerialet. Krisenarrativer satt i system, der troen er at en makt jobber for opprettelsen og opprettholdelsen av disse krisene, kan resultere i konspirasjonsteorier. Dette kan også gå andre veien, der elementer fra konspirasjonsteorier kan legge grunnlaget for krisenarrativer.

Barkun definerer konspirasjonsteori som “the belief that an organization made up of individuals or groups was or is acting covertly to achieve some malevolent end.” (Barkun, 2013: 3). Døving og Emberland påpeker at konspirasjoner eksisterer i den forstand at det finnes mennesker og grupper som jobber i det skjulte for å oppnå spesifikke mål som kan resultere i skade for andre, men at konspirasjonene i virkelighetens verden er begrensede og feilbarlige, og har dårlig kontroll over effekten av sine handlinger (Døving & Emberland: 181). Dette går i motsetning til konspirasjonsteoretikernes generelle tro på at det gjerne står en allmektig og ustoppelig makt med full kontroll bak konspirasjonene. Barkun forklarer at et konspiratorisk verdenssyn impliserer en verden som er styrt av design og ikke tilfeldighet. Dette gir grunnlag til tre prinsipper som er gjennomgående i alle konspirasjonsteorier (2013: 3-4):

1. Ingenting skjer tilfeldig. Dette impliserer at alle hendelser skjer fordi det er planlagt, og ulykker og tilfeldighet er ikke-eksisterende.
2. Ingenting er slik det fremstår. Aktørene bak en konspirasjon forsøker å skjule sine egentlige identiteter, handlinger og formål bak løgn og bedrag. Den islamofobiske konspirasjonsidéen om at alle moderate muslimer skjuler sin radikalitet og sine destruktive planer bak den taktiske og religiøse løggen *taqiyya* (et begrep som vil bli behandlet senere i analysen), er et tydelig eksempel på dette konspirasjonsteoretiske prinsippet.
3. Alt henger sammen. Ettersom at det ikke eksisterer tilfeldigheter er alt som skjer et ledd i et stort mønster av hendelser. Islamiseringen av Norge blir i kildematerialet ofte sett på som én brikke i en stor konspirasjon med mål om å islamisere hele Europa/verden.

De identifiserte konspirasjonsteoriene i kildematerialet består hovedsakelig av det Barkun omtaler som 'systemiske konspirasjoner' (ibid: 6). Dette er konspirasjoner hvor konspiratørene har et omfattende mål, slik som overtakelsen av et land som Norge gjennom islamisering og demografisk krigføring, hjulpet av forræderske politikere. Men i analysmaterialet finner man også tilløp til det Barkun omtaler som 'superkonspirasjoner' (ibid). Dette er konspirasjoner der flere hendelses- og systemiske konspirasjoner knytter seg sammen til én stor konspirasjon. I kildematerialet knyttes gjerne konspirasjonssteorier og konspirasjonssnakk som omhandler 'Eurabia' opp mot andre konspirasjonsteorier som for eksempel 'the Great Reset'. Her påstås det at ledere av 'Verdens Økonomiske Forum' (WEF) planla og utførte Covid-19-pandemien for å få kontroll på verdens

økonomi (Goodman & Carmichael, 2020). Dette går i hånd med de tre premissene presentert ovenfor.

Døving og Emberland forklarer at konspirasjonsteoretisk tenkemåte kan beskrives med de fire stikkordene:

- **Intensjonal.** Dette er tenkemåten om at alle betydningsfulle og gjerne uønskede hendelser ikke skjer tilfeldig, men at disse hendelsene er igangsatt av onde aktører med et bestemt formål. Altså er ingenting tilfeldig. Døving og Emberland forklarer at konspirasjonsteoretikerne ofte er i en tilstand av *semiotisk opphisselse*, som vil si at man bedriver hyperaktiv leting etter bekræftende tegn og mønstre (Døving & Emberland: 183).
- **Monologisk.** Som nevnt innledningsvis er den islamofobiske diskursen regjert av et hegemoni, der flerstemmighet sjelden slipper til. Dette klassifiserer også den konspirasjonsteoretiske tenkemåten, der konspirasjonsteorier gjerne kategoriseres som monologiske trossystemer - verdensbildet er lukket, og motstridende syn og argumenter slipper ikke inn. Motargumentasjon og mangel på beviser for konspirasjonsteoretikerens verdenssyn blir ofte sett på som bevis i seg selv for hvor dyptgående selve konspirasjonen er. Dette er noe som er svært tydelig i kildematerialet. Den monologiske tenkemåten gjør det også lettere å akseptere flere konspirasjonsteorier som ikke bestrider det allerede etablerte synet, og på denne måten kan det dannes kjeder av konspirasjoner som resulterer i superkonspirasjoner (ibid).
- **Dualistisk.** Konspirasjonsteorier er gjerne preget av et dualistisk verdensbilde, der det handler om kampen mellom det gode og det onde. Konspirasjonen er i de fleste tilfeller forstått som absolutt ond. På denne måten blir gjerne konspirasjonenes aktører tilskrevet et demonisk bilde. Dette går overens med det islamofobiske retoriske virkemiddelet der muslimer demoniseres i et forsøk på å legitimere at islamofobiske reaksjoner er naturlig og en nødvendighet. Døving og Emberland forklarer at det er nære tankemessige forbindelser mellom konspirasjonsuniverset og klassisk demonologi (ibid: 183-84). I det relevante forskningsmaterialet blir denne demonstatusen hovedsakelig tilskrevet islam, muslimene og eliten - disse utgruppene/fiendene blir sett på som noe absolutt ondt som må bekjempes av den gode inngruppen.

- Apokalyptisk. Innenfor det konspirasjonsteoretiske verdensbilde tilskrives konspirasjonsteoretikerne et apokalyptisk forestillingskompleks. Dette knyttes gjerne opp mot det dualistiske verdensbildet, der demoniske krefter er i gang med å sette igang en verdensomspennende katastrofe. Døving og Emberland presiserer at konspirasjonsteorier ikke nødvendigvis trenger å inneha apokalyptisk elementer, men at de ofte er forbundet (ibid: 184). Setter man dette i sammenheng med Bergers identifiserte krisenarrativer, er det naturlig å sette krisene som omhandler dystopi og eksistensiell trussel innenfor den apokalyptiske tenkemåten.

3.4.1 Konspirasjonssnakk

Kommentarfeltet i det relevante forskningsmaterialet er sjelden preget av detaljerte utredninger av spesifikke konspirasjonsteorier. Et eksempel på dette er Eurabia-teorien: i kommentarfeltet på Resett blir det sjelden referert direkte til denne utarbeidede konspirasjonsteorien, selv om dette også forekommer. I stedet er kommentarfeltet sterkt preget av snakk rundt elementer og endemålet som Eurabia-teorien beskriver: et dystopisk Europa og Norge som vil komme under kontroll av islam og muslimer ved hjelp av den politiske og økonomiske eliten. Veien til dette endemålet varierer i trekk i kommentarfeltet, selv om nyansene ikke er store. I stedet for konkrete detaljer og referanser til gitte konspirasjonsteorier, blir det heller gitt påstander uten noen form for bevisføring, og stilt spørsmål uten at målet er å lansere en mot-hypotese. Dyrendal og Emberland (2019) beskriver dette som konspirasjonssnakk, og definerer det som:

"... menings- og fellesskapssøkende samtaler der konspirasjonstematikk er involvert, som regel i fragmentarisk, komprimert og i stor grad underforstått form. Samtalen er ofte springende, episodisk og anekdotisk. Den er preget av en generell mistillit til samfunnets eliter og informasjonskanaler og ofte ladet med følelsen av overhengende fare, selv om denne oftest ikke blir klart identifisert." (s. 62)

Selv om konspirasjonssnakk gjerne unngår diskusjoner om konkrete detaljer rundt spesifikke konspirasjonsteorier, forutsetter dette fenomenet at dette snakket har et grunnlag i felles kjente konspirasjonsteorier og krisenarrativ. I tilfellet til det relevante forskningsmaterialet legger de to lignende konspirasjonsteoriene om Eurabia og the Great Replacement hovedsakelig dette grunnlaget.

3.4.2 Eurabia og The Great Replacement

Eurabia

Eurabia-teorien er et tydelig eksempel på en systemisk konspirasjonsteori. Dette er blant annet konspirasjonsteorien som la mye av det ideologiske fundamentet til Breivik sine handlinger og manifest. Eurabia er en konspirasjonsteori som har blitt popularisert av Gisèle Littman, alias Bat Ye'or. Konspirasjonsteoriens narrativ sentrerer seg rundt teorien om den 'euroarabiske dialog' som:

“... hevdes å være skapt i forbindelse med oljekrisen i 1973 av en sammenslutning arabiske og europeiske (særlig franske) politikere og statstjenestemenn for å slavebinde alle frihetselskende europeere og deretter hele Vesten under islams onde velde – alt sammen etter retningslinjer lagt ved forskjellige arabiske og islamske toppmøter.” (Gardell, 2011: 191).

Angivelig så har dokumenter som beviser disse møtene og planene blitt lekket, og denne sammensvergelsen har på denne måten blitt avslørt av Bat Ye'or. Ifølge Ye'or består konspirasjonen av en femtrinnsplan:

“a) Å undergrave motstanden ved hjelp av desinformasjon, som ikke minst fokuserer på å fremstille palestinere og arabere som offer for israelsk og europeisk kolonialisme, som oppmuntrer antisemittismen, som skjønner den islamske historien (særlig i Andalusia) og som svartmaler USAs streben etter å forsvare friheten i verden, b) Å skape en masseinnvandring av barneproduerende arabere og muslimer som skal få bygge egne moskeer, skoler og kultursentre, og der hvert eneste kulturkrasj skal møtes med fortellingen om Europas skyld – dialog og ettergivelser snarere enn tilpassing, c) Å produsere europeiske kollaboratører blant politikere og intellektuelle, som skal underordnes de arabiske og muslimske lederne økonomisk og politisk, d) Å bruke EU til å tilintetgjøre Israel og svekke USA, og, endelig, e) Å ta kontroll over verden.” (Gardell, 2011: 191).

The Great Replacement

Essensen av The Great Replacement-teorien er svært lik elementene man finner i Eurabia-teorien. Konspirasjonsteorien går ut på at hvite europeere med vilje blir byttet ut på et etnisk og kulturelt nivå gjennom migrasjon og voksende minoritetssamfunn. Det er visse etniske og religiøse grupper, spesielt muslimene, som blir pekt ut som hovedtrusselen, da de regnes som kulturelt inkompatible med det vestlige samfunnet (Davey & Ebner, 2019: 7). Det var den franske filosofen og forfatteren

Renaud Camus som brukte og populariserte begrepet i sin book *Le Grand Replacement* i 2011. Videre presenterte han disse idéene i et møte kalt *Assises de la Remigration* (årsmøte om remigrasjon) i Paris i 2014. Davey og Ebner forteller at det siden da har blitt en av de mest innflytelsesrike ideologiene i de ytre høyre-bevegelsene 'Nouvelle Droite' (Nye Høyre) og ungdomsbevegelsen 'Identitærbevegelsen' (ibid: 8).

Konspirasjonsteoriene Eurabia og The Great Replacement har få fundamentale forskjeller i sine krisenarrativ, der de begge innehar virtuelte de samme elementene fra krisenarrativene kategorisert som urenheter, konspirasjon, dystopi og eksistensiell trussel. Det er mulig å argumentere for at Eurabia-teorien har et noe større fokus på dystopielementet, der hvite europeere og ikke-muslimer vil bli underlagt et totalitært islamsk styre basert på sharia; 'the Great Replacement'-teorien har muligens et noe større fokus på 'eksistensiell trussel'-elementet, da hovedfokuset er faren for etnisk rensing av det hvite europeiske folket. I tillegg er det ikke utelukkende muslimer som blir utpekt som en trussel, men også andre ikke-hvite folkegrupper og etnisiteter. Men som vi vil se av analysedelen skiller det sjeldent mellom disse to teoriene, da det for det meste går i konspirasjonssnakk med basis i sentrale elementer fra begge.

Demografisk krigføring

Nøkkelelementet i begge disse konspirasjonsteoriene ligger i begrepet 'demografisk krigføring', slik det andre punktet i femtrinnsplanen Ye'or har identifisert indikerer. Den demografiske krigføringen blir sett på som en bevisst taktikk hovedsakelig gjort i samarbeid mellom den politiske og økonomiske eliten i Europa, og muslimske og/eller afrikanske innvandrere. Dette påståtte samarbeidet gir fri innvandring og fritt spillerom til de hovedsakelig muslimske innvandrerne, der det langsiktige målet er å overta europeiske land gjennom høy migrasjon og høy fødselsrate. Idéen om at det foregår en demografisk krigføring bygger på et krisenarrativ om at en dystopisk fremtid er relativt nært forestående. Av kildematerialet vil vi se at for brukerne renner tiden raskt ut - Norge og Europa er på vei til å bli tapt på grunn av en naiv majoritetsbefolkning som ikke klarer å innse "sannheten" og at noe må gjøres.

Det er gjerne Spania og Frankrike som kommer verst ut innenfor den islamofobiske diskursen sentrert rundt disse teoriene. Eurabia-forfatteren Halgrim Berg (2007) beskriver i sin bok "Amerikabrevet: Europa i Fare" Spania som på randen til å være tapt, og at Frankrike vil ha en muslimsk majoritet i løpet av 25 år, og innen 2050 være kjent som "Arance" eller

"Frarabia" (Bangstad, 2014a: 154). I kildematerialet er Sverige også sett på som et land som mer eller mindre har blitt tapt til islam og muslimer, og begrepet "svenske tilstander" har i nyere tid blitt popularisert for å beskrive dystopiske og kaotiske tilstander som et resultat av muslimenes tilstedeværelse i Sverige, og videre i Norge. Bangstad forteller at det i tillegg er vanlig innenfor den islamofobiske diskursen å kalkulere at majoriteten av Norges befolkning vil bestå av muslimer innen 2040 eller 2050 (ibid.) Dette til tross for at Statistisk Sentralbyrås (SSB) aller øverste anslag viser at kun 11 prosent av Norges befolkning vil bestå av muslimer innen 2060 (ibid: 140).

3.5 Løsninger på krisene

Fra et ekstremistisk perspektiv forklares det at for å beskytte inngruppen fra krisen(e) som er satt i gang av utgruppen, foreslår ekstremistgruppen løsninger som reflekterer omfanget til trusselen som er beskrevet, uten at disse løsningene nødvendigvis er proposjonale til den påståtte trusselen (Berger, 2018: 99). Dette kan også overføres til den islamofobiske retorikken jeg har identifisert i kommentarfeltene på Resett. Innenfor denne konteksten finner man at løsningene foreslått for å løse den sammensatte krisen er:

- Trakassering. Dette er å intensjonelt gjøre ut-grupper uvelkomne i nærværet til inn-gruppen. Berger forklarer at dette er en av de tidligste og vanligste elementene av ekstrem handling, og kan varsle større radikaliseringsprosesser.
- Diskriminering. Dette vil si å benekte utgruppemedlemmer de samme fordelene som inngruppen har.
- Segregering. Dette er fysisk separasjon mellom inn- og utgrupper.
- Hatkriminalitet. Dette er ikke-systematisk vold mot utgruppemedlemmer.
- Terrorisme. Dette vil si offentlig vold rettet mot ikke-stridende for å avansere en ekstremistideologi.
- Undertrykkelse. Dette er aggressiv og systematisk diskriminering, som kan inneholde systematisk vold.
- Krig. Dette beskrives som åpen dødelig kamp mellom inn- og utgrupper.
- Folkemord. Dette vil si systematisk drap av utgruppemedlemmer på en stor skala (Ibid: 99-108).

Som jeg vil illustrere i analysekapitlene brukes krisenarrativ og konspirasjonsteori tydelig for å legitimere løsningen på den påståtte krisen. Vi vil se at mer eller mindre samtlige av disse

“løsningene” blir foreslått eller forsvart i ulik grad og varierende vaghet - både implisitt og eksplisitt.

3.6 Polariseringsentreprenørers innvirkning på Resett

I nyere tid har islamofobi blitt mainstreamet gjennom flere kanaler og aktører, deriblant medier, politikere og/eller kjente aktivister. Bangstad omtaler flere av disse aktørene, spesielt enkelte politikere og aktivister som ‘polariseringsentreprenører’, et begrep Bangstad har lånt fra Sunstein (2009: 34). I følge Sunstein forsøker polariseringsentreprenører å skape samfunn av likesinnede mennesker, i visshet om at disse samfunnene ikke bare vil styrke disse synene og meningene, men også bevege disse synene og meningene mot en mer ekstrem retning (ibid). Brukerbasen på Resett er et slikt samfunn. Denne delen vil illustrere hvordan polariseringsentreprenørene som vil bli presentert sannsynligvis har bidratt til å forme og forsterke det islamofobiske verdensbildet som regjerer i kommentarfeltene på Resett.

Resett er i seg selv uten tvil å regne som en polariseringsentreprenør, ettersom Resett naturligvis er samlingspunktet for brukerbasen i kildematerialet, og er som redaksjon den første formidleren av islamofobisk budskap innenfor den islamofobiske diskursen på nettsiden. Men i denne delen ønsker jeg å fokusere på aktører som ikke direkte tilhører Resett, men som allikevel har vært med på å forme, opprettholde og forsterke de islamofobiske holdningene og ytringene hos brukerbasen til Resett. I kontekst av dette har jeg kommet frem til at de islamofobiske retoriske virkemidlene som er brukt og brukes av det politiske partiet 'Fremskrittspartiet' (FrP), den islamofobiske aktivisten 'Hege Storhaug', og den islamofobiske organisasjonen 'Stopp Islamiseringen av Norge' (SIAN), er de samme retoriske virkemidlene som er svært fremtredende i mitt eget kildemateriale. Det refereres ofte til disse aktørene, og det er med andre ord tydelig at disse i stor grad både direkte og indirekte har påvirket den islamofobiske diskursen man finner på Resett.

Fremskrittspartiet

Fremskrittspartiet er utvilsomt den aktøren som i norsk kontekst har vært mest effektiv i mainstreamingen av islamofobisk retorikk, ettersom partiet og politikere gjennom de siste tiårene har vært svært fremtredende i offentligheten og mediene. Flere prominente FrP-politikere i Norge har siden 80-tallet promotert og næret seg av folks innvandrings skepsis, islamofobisk retorikk og konspirasjonsteori for å vinne stemmer blant det norske folk. En av disse er en av de mest

innflytelsesrike personene innenfor FrP: Carl I. Hagen. Som daværende leder av partiet presenterte Hagen et brev som han angivelig hadde mottatt fra en norsk muslim med navn Mohammad Mustafa, under et valgkampmøte i 1987. Innholdet i brevet var svært likt det narrative som konspirasjonsteoriene 'Eurabia' og 'the Great Replacement' fremmer. Ifølge brevet var Hagens kamp mot muslimer forgjeves, og at en dag ville islam erobre Norge, moskeer bli like vanlig som kirker er idag, og det hedenske korset i det norske flagget ville være borte. Brevet beskrev at dette var på grunn av at muslimer føder flere barn enn ikke-muslimske nordmenn, og at mange muslimske fruktbare menn kom til Norge hvert år (Bangstad, 2014a: 121). Hagen tok her tydelig i bruk et dystopisk krisenarrativ som spiller på- og skaper en frykt for en dystopisk fremtid for Norge og nordmenn. På denne måten konstruerte og presenterte Hagen en trussel som kun han og FrP var egnet til å møte og forhindre. Det tok ikke lang tid før det ble kjent at brevet var falskt, men til tross for den påfølgende skandalen fikk Fremskrittspartiet sitt beste resultat til da - 12,1 prosent av stemmene (ibid).

Dette er bare ett av mange eksempler på hvordan politikere i FrP har forsøkt å spille frem frykt og sinne mot muslimer ved å skape og promotere islamofobiske idéer og krisenarrativ, for så å nære seg av disse negative sentimentene. Gjennom de neste tiårene har flere andre FrP-politikere blant annet påstått: at moskeer i Norge er fremmedelementer som symboliserer islams truende utbredelse i Europa og Norge; at ingen muslimer egentlig er til å stole på ettersom hvem som helst kan være potensielle terrorister; at muslimer nekter å integrere seg; at islamske religiøse plagg som hijab er som å gå med Ku Klux Klan-hetter; og at islam og muslimer er sammenlignbare med nazisme og nazister (ibid: 121-133).

Videre har FrP forsøkt å skape fiendebilder av den politiske eliten - lenge representert av de politiske partiene på venstresiden med Arbeiderpartiet i spissen. Eksempelvis har FrP-politikere som Christian Tybring-Gjedde og Kent Andersen påstått at Arbeiderpartiet er kultursvikere som dolker Norges kultur i ryggen gjennom å bedrive et "multikulturelt eksperiment" som "river landet vårt i filler" og bidrar til muslimenes demografiske krigføring (Tybring-Gjedde & Andersen, 2010). Disse påstandene går i hånd med påstander som har kommet fra flere forskjellige FrP-politikere om at makteliten har bidratt/bidrar til snikislamiseringsen av Norge - et begrep som ble popularisert av daværende leder for FrP Siv Jensen (Bangstad, 2014a: 127). Det har også kommet påstander som at "Ap mener terroristenes rettigheter er viktigere enn nasjonens sikkerhet" (Brekke et al., 2018).

Sistnevnte påstand ble ytret av Sylvi Listhaug i 2018 i et Facebook-innlegg, og førte til at hun forlot

sin daværende stilling som justisminister (Brekke et al., 2018). Bjørge og Gjeldsvik (2018) skriver at: “Når påstander om «snikislamisering» og støtte til islamistiske terrorister blir framført av framstående politikere, kan det bidra til å normalisere konspiratoriske forestillinger om at politiske motstandere bevisst legger til rette for Islams invasjon av Europa.” (s. 36). Denne forestillingen er som nevnt svært sentral blant den islamofobiske brukerbasen på Resett. Ved å implisitt anklage partier som AP for å bedrive snikislamisering og ødelegge landet og dets sikkerhet, impliseres det at det er de selv og deres parti som er de legitime stemmene til folket, ettersom de ser gjennom motstandernes løgner og bedrageri.

Disse presenterte eksemplene illustrerer kun et lite utvalg av hvordan Fremskrittspartiet og prominente FrP-politikere de siste tiårene har vært svært aktive i mainstreamingen av islamofobisk retorikk og tankegang, og sådan har vært de mest suksessfulle på det politiske plan. Men til tross for dette er det viktig å påpeke at Fremskrittspartiet ikke er alene i å ha bidratt til mainstreamingen av islamofobi fra en politisk arena. Ser man vekk ifra mindre partier som ligger i periferien i norsk politikk, refererer Bangstad til en studie gjort av Simonnes (2013) som viser at også partier som Arbeiderpartiet og Høyre gjennom årene fra 1985 - 2009 har gått fra et skifte til et mer negativt politisk syn i saker som gjelder innvandring for å klare å konkurrere med Fremskrittspartiets økende popularitet gjennom disse årene (Bangstad, 2014a: 134). Ser man i tillegg på HL-senterets tidligere presenterte undersøkelse, er mennesker som støtter islamofobiske utsagn mye større enn velgerbasen til FrP de siste årene (NRK, 2022).

Jeg føler samtidig at det er viktig å bemerke at selv om FrP *som parti* bevisst har valgt å ikke ta avstand fra flere av disse uttalelsene som for flere er kontroversielle, med elementer fra islamofobi og/eller rasisme, representerer ikke nødvendigvis uttalelsene og meningene som er presentert i denne seksjonen alle politikere og velgere hos FrP. Det er riktig å huske at velgere og medlemmer av FrP - som alle - har sine egne kjernesaker som ikke nødvendigvis trenger å være islamofobiske eller innvandringsfiendtlige av natur. Jeg legger dermed med denne viktige bemerkningen for å unngå å stigmatisere og essensialisere alle medlemmer av FrP som islamofobe og/eller innvandringsfiendtlige.

Hege Storhaug

Bangstad og Helland (2019) forteller at “In Norway, no single actor has been more influential in the “framing of Muslims” as the major social, cultural, economic and political problem today than Hege

Storhaug of the civil society organization Human Rights Service (HRS)” (s. 2229), og peker videre på at Storhaugs islamofobiske retorikk fremgang innenfor innenfor den offentlige sfære viser hvordan islamofobisk retorikk har blitt mainstream (ibid). Bangstad og Helland beskriver hennes ideologiske mål med å forklare at “Storhaug’s explicit goal is to have influence, to exert power, and change the minds of Norwegians” (ibid: 2231). Ettersom hennes retorikk er fremtredende innenfor den islamofobiske diskursen generelt og Resett spesielt, er det rimelig å anta at hun i det minste delvis har nådd dette målet. I 2015 publiserte hun boken 'Islam: Den 11. landeplage', og var per 2019 den mest solgte boken som omhandler islam og muslimer med over 41000 solgte eksemplarer (ibid: 2230-31). Baksideteksten av boken gir en god oppsummering av de islamofobiske elementene man finner i denne boken samt hennes retorikk på generell basis, der det står:

“Høsten 2015 opplever Norge og Europa en dramatisk høy folkevandring fra Midtøsten, Afrika og Asia. Vår frihetsorienterte kultur er under stadig sterkere press fra islam. Islam er i kamp med kvinner, jøder, homofile, frihetsorienterte muslimer og enhver som ikke underkaster seg dens doktriner. I denne engasjerende boken er Hege Storhaugs budskap at Norge og Europa nå beveger seg inn i en ukultivert og udemokratisk tidsepoke. For å bevare vår livsform trenger vi at folket tar til motmæle og bruker det Arnulf Øverland kalte Den første menneskeretten: Ytringsfriheten.” (Storhaug, 2016).

Baksideteksten og boken i sin helhet benytter seg av kjente islamofobiske elementer som essensialisering av islam og muslimer, bruk av krisenarrativ og konspirasjonssnakk, og idéen om at myndighetene/eliten enten er naive og uvitende kollaboratører eller er fullstendig klar over krisen som er i ferd med å skje, der folket må våkne opp til realiteten og ta til "motmæle". Siste setning i baksideteksten kan være lett å tolke som et kampopprop, og slik en tvetydig oppfordring til handling er noe som er gjennomgående i kildematerialet.

Bangstad og Helland forklarer at Storhaug bygger sitt *etos* ved å presentere seg selv som en opplyst og rasjonell frontkjemper for norske og vestlige verdier, kvinneverdigheter og generelt menneskerettigheter, og som en modig hvileløs motstander av trusselen islam og muslimers tilstedeværelse i Norge utgjør mot disse verdiene (Bangstad & Helland, 2019: 2232-33).

Baksideteksten av boken forteller videre at: "Hege Storhaug er folkets utrettelige røst mot godhetsfeberen i politikken, akademia og mediene". Denne populistiske fremstillingen av seg selv

som helteskikkelser for det norske folk i kampen mot islam og elitens naivitet og svik, vil vi se at også er svært fremtredende i den islamofobiske diskursen på Resett.

SIAN

I kildematerialet blir den islamfiendtlige organisasjonen SIAN sett på som en viktig stemme i den islamofobiske diskursen på Resett, og henvisninger til SIAN og organisasjonens retorikk og utsagn er ingen sjeldenhet. I tillegg har jeg identifisert en bruker som påstår at han er organisasjonens leder Lars Thorsen, som en semi-aktiv deltager i kommentarfeltene, noe som kan gi en indikasjon på at SIAN-medlemmer er aktive i den islamofobiske diskursen på Resett. De siste årene har organisasjonen fått mye offentlig oppmerksomhet og mediedekning ved å holde relativt hyppige demonstrasjoner og offentlige markeringer rundt om i Norge. På sine hjemmesider skriver SIAN at deres formål er å "motarbeide, stoppe og reversere islamiseringen av Norge. Formålet søkes oppnådd ved å spre informasjon om hva islam står for og hvilke konsekvenser islamiseringen vil få." (SIAN, 2022a). Den siste setningen gir en pekepinn på en av måtene islamofobiske ytringer blir legitimert hos islamofobiske aktører generelt, og brukerbasen hos Resett spesielt - islamofobi blir forsøkt legitimert og rasjonalisert ved påstanden om at det kun er snakk om legitim og rent nødvendig informasjon og religionskritikk for å få det norske folk til å våkne opp og innse sannheten.

SIAN's retorikk har mange likheter med retorikken fra både flere FrP-politikere og Storhaug. Men det er også mange forskjeller mellom disse aktørene, og det ville både vært faktisk og etisk feil å påstå at disse aktørene benytter seg av identisk islamofobisk praksis og ideologi, ettersom dette varierer i både grad og nyanser mellom disse aktørene. SIAN som organisasjon er å regne som høyre-radikal (Bjørge, 2018: 28), og selv om det kunne vært mulig å argumentere for at eksempelvis enkelte av politikerne i FrP kan falle under en lignende kategori, ville det vært regelrett feil å omtale det politiske partiet FrP som helhet som høyre-radikalt. SIAN er ofte mer eksplisitte i sin islamofobiske retorikk, der de ofte benytter seg av direkte dehumaniserende språk og retorikk for å beskrive muslimer og politikere politikere (Bangstad, 2016: 165; SIAN, 2022b), og offentlig støtte av Breiviks ideologi og idéer (ibid; Bangstad, 2016: 155). Vi vil se at alle disse idéene og formene for islamofobi kommer tydelig til uttrykk i kildematerialet.

Polariseringsentreprenører og populisme

Et fellestrekk man finner hos samtlige av disse polariseringsentreprenørene, er at deres retorikk kommer fra et populistisk utgangspunkt. Populisme handler om idéen at en representerer folkets vilje, eller det en påstår er folkets *egentlige* vilje. Populister setter seg opp som en motvekt mot eliten, som i følge populistene kjemper mot folkets interesser. Ifølge Mudde og Kaltwasser (2017) er populisme:

"a thin-centered ideology that considers society to be ultimately separated into two homogeneous and antagonistic camps, "the pure people" versus "the corrupt elite," and which argues that politics should be an expression of the volonté générale (general will) of the people." (s. 6).

Bangstad (2014a) forteller at populistpartier som FrP nærer seg av folks misnøye i samfunnet, spesielt av nordmenns misnøye mot innvandring og innvandrere (s. 113). Det samme kan også sies om organisasjoner som SIAN og aktører som Storhaug. Som islamofobiske polariseringsentreprenører er det ikke kun slik at disse aktørene nærer seg av av menneskers misnøye mot innvandring generelt, og islam og muslimer spesielt - de sørger i tillegg for å opprettholde, forsterke og spre denne misnøyen og disse holdningene gjennom nøye utviklet retorikk. På denne måten håper polariseringsentreprenørene å skape et tydeligere skille mellom inn- og utgrupper, ved å identifisere de påståtte fiendene og faren de utgjør. Den populistiske retorikken kommer tydelig frem når det presenteres at de selv er aktørene som best er egnet til å takle krisene skapt av utgruppene, og beskytte inngruppen. I kildematerialet fortelles det at en stor andel av det norske folk - den kvalifiserte inngruppen - enten ikke er klar over trusselen muslimene utgjør, eller er for naive til å innse "sannheten". Populistisk retorikk er dermed noe vil vil se er gjennomgående i kildematerialet, der brukerbasen på Resett gjerne hevder at deres meninger er det ikke-muslimske norske folks sanne meninger.

Kapittel 4. Problemet del I: Islam og muslimer

For å kunne behandle problemfeltet på en god måte har jeg strukturert analysen etter to hoveddiskurser: problemdiskursen og løsningsdiskursen. Problemdiskursen vil være delt inn i to kapitler: et som tar for seg 'islam og muslimer', og et som tar for seg 'eliten'. Løsningsdiskursen vil også bli tatt hånd om i sitt eget kapittel. Problem- og løsningsdiskursene vil hver for seg være delt inn i flere hovedtemaer med sine egne relevante undertemaer. Disse temaene er identifisert etter islamofobiske elementer som har vist seg å være gjennomgående i kildematerialet.

Problemdiskursen vil ta for seg hva deltagerne i kommentarfeltene identifiserer som problemer med islam og muslimer generelt, og islams og muslimers tilstedeværelse i Norge spesielt, samt hvordan disse problemene blir identifisert som problemer. Problemdiskursen vil også være spesielt preget av krisenarrativ og konspirasjonssnakk, der den norske politiske 'eliten' vil bli identifisert som den andre 'utgruppen' i et islamofobisk krisenarrativ.

Løsningsdiskursen er noe kortere enn problemdiskursen, og vil ta for seg hva deltagerne i kommentarfeltene har identifisert som løsninger på den samlede pakken av identifiserte problemer - nemlig symptomene av muslimenes tilstedeværelse i Norge og elitens svikefulle og korrupte politikk. Løsningsdiskursen er delt inn i tre løsningsfaktorer: Utestengelse, repatriering og internering av muslimer; Bruk av alle nødvendige midler; og politisk reform.

4.1.1 Islam og muslimer

Innenfor islamofobidiskursen er det naturlig at islam og muslimer er regnet som en av de største, om ikke den største, fienden. På denne måten har muslimer blitt den første åpenbare utgruppen relativt til den islamofobiske inngruppen på Resett, da det er disse som direkte forårsaker problemene som vil bli identifisert i dette kapittelet. I de 136 analyserte kommentarfeltene er ord med grunnordet 'islam' brukt flest ganger av alle ordtyper, sett bort ifra støtteord som preposisjoner, pronomen og andre type ord som ikke er beskrivende av art, med 5386 treff. Grunnordet 'muslim' kommer på en tett andreplass med med 4885 treff. Dette er ikke rart da samtlige artikler eksplisitt omhandler nettopp islam og muslimer, men det gir samtidig en bekreftelse på at 'islam' og 'muslimer' er et brennhett sammensatt tema i disse kommentarfeltene. Den videre analysen vil forklare at grunnlaget for dette fiendebildet er grunnet i diverse faktorer - blant annet

kommentatorenes overbevisning om at muslimer har som mål å erobre Norge og tvangsinnføre islam og sharia, samtidig som at islam blir sett på som ondskapens ideologi, og muslimer som ondskapens slaver. På denne måten maler brukerne et dualistisk bilde av situasjonen. I dette bildet maler de seg selv som godhetens utvalgte i kampen mot den absolutte ondskapen som islam og muslimer representerer og er. De står også alene i denne kampen, ettersom de er blant de få som er opplyste nok til å vite hva som skjer, og modige nok til å snakke ut mot de fiendtlige maktene. Man vil dermed se at islamofobiske teori og praksis blir legitimert som et nødvendig og rettmessig ledd i denne kampen.

4.1 Ondskapens ideologi

Innenfor det analyserte kildematerialet regjerer det sterke påstander om at islam slettes ikke kan anses som en religion, men heller bør regnes som en ideologi (m37). Den islamfiendtlige organisasjonen SIAN har vært en av de største pådriverne til å kategorisere islam som en ideologi og ikke religion. Bangstad argumenterer for at dette blant annet er så at motstandere av islam kan ha juridisk legitimitet til å angripe islam og muslimer. Idéen er at hvis islam ikke er kategorisert som en religion men heller en ideologi, kan ikke muslimer beskyttes av FN's menneskerettighetserklæring artikkel 18, som omhandler retten til religionsfrihet (Bangstad, 2016: 166). Bangstads påstand illustreres ved at en bruker uttaler at islam må fratras beskyttelse og privilegier som religion, ettersom det er en ideologi på lik linje som nazismen (m41). I kildematerialet finner vi ved hjelp av kollokatverktøyet i AntConc at ordene 'ideologi' og 'ideologien' sammen er ordene som står i sterkest sammenheng med ordet 'islam' relativt til frekvens, etter ordet 'muslimer'. Dette tyder på en sterk kvantitativ sammenheng mellom disse ordene i kildematerialet. Den generelle formeningen i kommentarfeltene synes å være at islam og muslimer forsøker å å gi beskyttelse og falsk legitimitet til "ideologien islam", ved å gi ideologien en religiøs status, heller enn at det er brukerne som forsøker å fjerne dens religiøse status ved å gi den status som en ideologi (i38). Ved å fjerne islam sin religiøse status, fjernes i tillegg sammenligningsgrunnlaget og likhetene mellom islam og kristendommen - sistnevnte har for enkelte brukere stor symbolsk og identitetsgivende betydning.

I forlengelse av islams status som en ideologi, blir islam hyppig gitt flere nedsettende betegnelser. De fleste gangene islam blir beskrevet som en religion, er i den ironiske benevnelsen som "fredens religion", og i det analyserte kildematerialet blir islam omtalt som 'fredens religion' i 58 forskjellige

kommentarer. Ut ifra hvordan vi ser at islam blir beskrevet er omtalen av islam som fredens religion åpenbart ment ironisk.

Videre er et gjennomgående tema betegnelsen av islam som ren ondskap. I de 136 analyserte kommentarfeltene er ord med rot-ordet 'ond' nevnt i 520 kommentarer, der et stort antall av disse er brukt som et adjektiv eller bindeord for å beskrive islam. Brukere beskriver blant annet islam som 'ondskapens ideologi' (mh4). På denne måten blir det insinuert at islam eies av- og representerer selve ondskapen som en egen entitet. Også andre nedsettende betegnelser for å beskrive islam som noe grunnleggende ondt blir hyppig brukt. I tillegg til å beskrive islam som en ideologi, blir islam tilskrevet status som en 'kult', og da gjerne en 'døds-kult' (mh6) eller en 'drapskult' (mh14). En bruker kommenterer blant annet at døds-kulten er en forbrytelse mot menneskeheten (m37). Å betegne islam som en kult kan i seg selv bli sett på som noe nedlatende med egne belastende konnotasjoner, da kulturer generelt blir sett på som noe ukonvensjonelt, radikalt og potensielt farlig. Å omtale islam som en døds- og drapskult forsterker dette synet, og på denne måten tydeliggjøres det at islam representerer ondskap, drap og generelt fare. Videre finner man at det eksisterer en hegemonisk oppfattelse om at islam er i strid med menneskerettigheter, at islam er kvinneundertrykkende, at islam er rasistisk og at muslimer dermed er rasistiske, at koranen og islam handler om og fremmer hat, og at islam er grunnet i politikk og erobringstaktikker.

Etttersom islam representerer ren ondskap og er en forbrytelse mot menneskeheten blir den underliggende retorikken dermed at alt og alle som representerer denne 'ideologien' og 'døds-kulten' rettmessige mål for avsky, trakassering og diskriminering. Islamofobi blir dermed noe rasjonelt og legitimt.

4.2 Islam og nazisme

I videre forlengelse av den tilskrevne ideologiske statusen til islam, finner man sterke konnotasjoner mellom islam og nazismen i kommentarfeltene. I det analyserte kildematerialet er det 394 forskjellige kommentarer som sammenligner nazismen og islam eksplisitt, og et videre stort antall kommentarer der denne sammenligningen er implisitt. Sammenligningen mellom islam og nazismen er ikke et fenomen eksklusivt tilhørende kommentarfeltet på Resett, men er faktisk et av de mest brukte og sterkeste retoriske virkemidlene innenfor den generelle norske islamofobiske diskursen. I sin bok 'Den 11. landeplage' starter Storhaug tidlig å fortelle at "vi" igjen står i midten

av en sivilisasjonskrig (Storhaug, 2016: 11), der hun klart sammenligner muslimers tilstedeværelse i Norge med den nazistiske okkupasjonen av Norge under andre verdenskrig (Bangstad & Helland, 2019: 2234). I en tale til en kristen forsamling i Bergen i 2004 sammenlignet Carl I. Hagen muslimer med nazister ved å fortelle at muslimer i likhet med Adolf Hitler for lenge siden har gjort det klart at deres langsiktige mål er å ta over verden (Bangstad, 2014a: 124). Tidligere ordfører og stortingsrepresentant for FrP Peter N. Myhre sidestilte hijab og naziunderform i et facebook-innlegg etter saken der en frisør nektet å klippe en kvinne som kom ikledd hijab i en frisørsalong i 2016 (Melby, 2016). SIAN, med organisasjonens tidligere leder Arne Tumyr, har spilt en sentral rolle i å popularisere analogien mellom islam og nazismen, og dermed muslimer og nazister, der Tumyr blant annet refererte til islam som “verre enn nazismen” og “verre enn bolsjevismen” (Bangstad, 2016: 166). Folkebevegelsen mot Innvandring (FMI) hadde flere medlemmer som var tidligere motstandsmenn under den nazistiske okkupasjonen av Norge. Det ble da naturlig for disse å se på muslimene som den nye invasionsstyrken på lik linje som nazistene, og de styrende politikerne representert av Arbeiderpartiet med Gro Harlem Brundtland som forrædere (ibid: 157). Dette er også noe ironisk da en av de mer sentrale personene i FMI, Arne Borgir, var en nazisympatisør frem til sin død i 2006 (ibid).

I kildematerialet finner man blant annet påstander som at islam og nazisme bør regnes som tvillingideologier, i tillegg til at islam i tillegg er verre og ondere enn nazismen (i18). En bruker kommenterer at islam bør sees på som nazisme med uniformer, og at på grunn av dette bør muslimer automatisk sendes ut av landet (i38). I sammenheng med dette ser man også her at det er svært vanlig å trekke paralleller med islams og muslimers tilstedeværelse i Norge, med den nazistiske okkupasjonen av Norge under andre verdenskrig. Islam og muslimer blir dermed sett på som en fiendtlig okkupasjonsmakt.

Bangstad bemerker at ved bruken av denne type retorikk, blir den retoriske underteksten at islam og muslimer må bli møtt med de samme midlene som ble brukt til å bekjempe nazismen og nazistene under andre verdenskrig (Bangstad, 2016: 166). På denne måten blir dermed vold ikke utelukket som en av løsningene. I tillegg til at islam og muslimer blir sett på som en okkupasjonsmakt på lik linje som nazistene under andre verdenskrig, gis islamofobiske og muslimfiendtlige aktører og aktivister mer eller mindre den samme heltestatusen som motstandsmenneskene under andre verdenskrig. Islamofobiske handlinger og ytringer kan dermed bli sett på som noe heltemodig, patriotisk og rent nødvendig i kampen mot en okkupasjonsmakt.

4.3 Ondskapens slaver

Døving og Emberland (2018) finner fra sitt eget forskningsmateriale at islam i seg selv blir sett på som et handlende subjekt, og at dette er "et trekk man kjenner fra tidligere demonisering av ulike grupper i Europas historie, hvor hekser, kjettere, jøder og andre ble betraktet som besatte av en felles ånd av djevelsk, metafysisk opphav" (s. 203). Dette står i stil med Gardells påstand om at at islam "levendegjøres" ved at religionen blir tilegnet trekk som et levende vesen med egen ond vilje. Han forklarer at dette er vanlig innenfor islamofobisk retorikk (Gardell, 2011: 17-18). Ved at islam levendegjøres som en entitet med egen vilje, får islam også en egen agenda. I den islamofobiske retorikken i kildematerialet manifesteres den onde entitetens vilje gjennom islams følgere - nemlig muslimer. Som en følge av dette får muslimer flere merkelapper tilknyttet deres status som manifestasjoner av islam. Enkelte brukere omtaler muslimer blant annet som slaver av islam. En bruker poengterer dette ved å vise til islams etymologi og påpeke at islam betyr "underkastelse", og at etter Muhammads og koranens egne ord er en muslim "Allahs slave" (m-5). En annen bruker kommenterer at muslimer selv ikke forstår at de er slaver av "ondskapen" og "hatets" islam, ettersom de har blitt hjernevasket siden fødselen (mh-7). I det analyserte materialet finner man 115 kommentarer som eksplisitt snakker om hjernevasking, der majoriteten av disse kommentarene omhandler hjernevaskede muslimer, og resten omhandler hjernevaskede ikke-muslimske nordmenn og europeere som ikke innser "sannheten". En gjennomgående påstand i kildematerialet er at muslimer er oppdratt og indoktrinert til å hate Norge og ikke-muslimske nordmenn, der resultatet er at ikke-muslimske nordmenn blant annet blir hetset, overfalt, voldtatt og drept. Dette konstruerer et fryktbasert krisenarrativ som demoniserer muslimer som noe farlig og unaturlig i det norske samfunnet, og det vises frustrasjon til at nordmenn tillater muslimer å oppholde seg i landet, og ikke forstår hvilken fare muslimene utgjør (m-22).

Ved å omtale muslimer som hjernevaskede og/eller slaver av islam, blir muslimer illustrert som blinde og viljeløse følgere av islams onde dogmer og praksis. På denne måten blir muslimer tilskrevet en status som viljeløse redskap og manifester av ondskapens ideologi. I sammenheng med dette er det enkelte som omtaler muslimer ofre for islam. I en kommentar avviser en bruker påstanden om at det er muslimer det rettes kritikk, avsky og sinne mot, der muslimer faktisk er islams største ofre, og det kun er islam som er målet for kritikken (m-22). Dette går også overens med hva SIAN skriver på sin egen nettside: "Muslimer er islams første ofre." (SIAN, 2022). Underteksten ved å vise en tilsynelatende sympatisk holdning til muslimer som islams ofre, kan

tolkes som den samme avskyende sympatien man kan vise til for eksempel mennesker eller dyr som er ofre for en farlig og smittsom sykdom - man anerkjenner at vedkommende er ofre, men man er allikevel nødt til å passe seg så man selv ikke tar skade, og ideelt sørge for at de ikke kan gjøre skade på andre. Avsky og aversjon mot muslimer blir følgelig en naturlig og nødvendig reaksjon, ettersom muslimer blindt utfører en ond entitets vilje. Påstanden om at det er islam og ikke muslimer som mottar hat og kritikk er videre også et vanlig retorisk virkemiddel innenfor islamofobisk retorikk. Beskyldninger om muslimhat og rasisme blir avfeiet med at det kun er snakk om "legitim religionskritikk". Dette er et fenomen som vil bli diskutert senere i analysen.

Men tross for fremstillinger av muslimer som viljeløse slaver og ofre av islam, er det samtidig en utbredt enighet blant brukerne at muslimer selv har valgt å være muslimer (m-10), og dermed selv har valgt å følge en ondskapsfull ideologi som promoterer hat og vold. Uavhengig om muslimer er hjernevaskede ofre eller fullstendig bevisste i deres valg av tro og handling, blir islamofobiske ytringer og handlinger rettet mot følgere av islam rasjonalisert og legitimert.

4.4 Vold og overgrep

Vold og overgrep er et stort gjentakende tema i den islamofobiske diskursen. I kildematerialet er ord som inneholder rot-ordet 'vold' nevnt i 1102 kommentarer. Av disse kommentarene er ordformer av 'voldtekt' er nevnt 149 ganger. Kommentarer som inneholder rotordet 'overgrep' er nevnt 59 ganger. Da samtlige artikler omhandler islam og muslimer, gir dette en god indikasjon på at islam og muslimer er sterkt knyttet opp mot vold og overgrep i den islamofobiske diskursen. Den vanlige oppfatningen i kommentarfeltene er at muslimer er voldelige av natur, ofte som følge av indoktrineringen av islam i deres oppdragelse, og at mesteparten av voldskriminaliteten som blir gjort i Norge er begått av muslimer.

I et intervju med VG etter en tale på FrP's landsmøte i 2011, malte Tybring-Gjedde et dystopisk bilde av forholdene i Groruddalen. Det ble påstått at etniske ikke-muslimske nordmenn blir mobbet, trakkasert og utsatt for vold av "gutter med innvandrerbakgrunn", altså muslimer, uttalt videre at: "Det er ingen tvil om at innvandrer gutter blir hissigere enn norske - det ligger i kulturen" og at: "Det har noe med den unaturlige patriarkiske linjen muslimske familier er bygget opp på, hvor far bestemmer, deretter følger sønnene foran mor og døtrene i hierarkiet" (Johnsrud & Andersen, 2011). Politikeren presiserer at dette er et kulturelt fenomen, men underbygger altså konsensusen man

finner i kildematerialet at dette blant annet kommer som et resultat av indoktrinering fra tidlig alder. I kildematerialet kommenterer en bruker blant annet at "vantro" mennesker - altså ikke-muslimske nordmenn - er "fritt vilt" for muslimer, og at spesielt kvinner er i ekstra stor fare for å bli utsatt for vold, overfall og overgrep. Brukeren påstår videre at det bare er å møte opp i en moské, så vil man se at vold og hat mot ikke-muslimske nordmenn oppfordres (m-40).

Bangstad (2014b) forklarer at i islamofobisk retorikk knytter islam og muslimer metonymisk til "vold, terrorisme, intoleranse, ufrihet og forsøk på å underlegge seg andre" (s. 9). Dette betyr at islam og muslimer blir knyttet svært nær disse tingene for å skape konnotasjoner mellom islam og muslimer, og svært negative og farlige elementer og egenskaper. Beskrivelsen av muslimer som hissig, voldelige og farlige bygger på sterke negative stereotypier, og bidrar til det Gardell omtaler som en essensialisering av muslimer. Bruken av en slik type stereotypi bidrar til å skape og forsterke et bilde av muslimer som en farlig homogen gruppe som man er nødt til å passe seg for og holde seg unna. Døving og Emberland (2018) forklarer at: "Stereotypisering reduserer individet til noen bestemte kollektive karaktertrekk som gis inntrykk av å være naturgitte" og at man på denne måten kontrasterer utgruppens negative egenskaper men sin egen inngruppes "gode og høyverdige karaktertrekk" (s. 187). Når en utgruppes verdier og egenskaper stigmatiseres på denne måten, kan dette tjene som en moralsk legitimering for ekskludering (ibid). Stereotypiseringen av negative trekk og den generelle essensialiseringen og stigmatiseringen av muslimer, er gjennomgående i kildematerialet, og er uten tvil et av de mest brukte og effektive redskapene for å rasjonalisere og legitimere islamofobiske holdninger, handlinger og ytringer.

4.5 Terrorisme

Hervik forteller at mye grunnet danskenes assosiasjon med terror og muslimer, og har nå islamofobi og fremmedfrykt blitt en legitim holdning i Danmark (Hervik, 2015: 799). Assosiasjoner mellom terrorisme og muslimer ligger også sterkt i den islamofobiske diskursen i kommentarfeltene på Resett. I den analyserte materialet omhandler 770 kommentarer terror og terrorangrep, de fleste av dem i relasjon til islam og muslimer. Dette indikerer at assosiasjonen mellom muslimer og terrorisme er en sentral del av den islamofobiske diskursen, og ut ifra kommentarfeltene kan man se at denne assosiasjon spiller en sentral rolle i legitimering av islamofobi og diskriminerende holdninger og uttalelser.

Innenfor den underliggende terrorismediskursen er det vanlig å ty til kommentarer av statistisk art for å forsterke konnotasjonene mellom muslimer og terrorisme. En bruker påstår at det siden 2001 har blitt begått nærmere 400 "muslimske terroraksjoner" i Europa (mh-17), og en annen bruker kan fortelle at ifølge "internasjonal vitenskap" kan ca. 2,5 prosent av alle muslimer i fredstid utvikle seg til terrorister, noe som blir 40 millioner potensielle muslimske terrorister verden over og 5000 i Norge (m-13). En tredje bruker påstår at det er 143 ganger mer sannsynlig å være offer for et islamsk terrorangrep enn noen annen type terrorangrep, ifølge "flere kilder" brukeren leser (if-17). Ingen av disse brukerne refererer til noen spesifikke eller navngitte kilder. Dette betyr enten at kildene ikke eksisterer, at de selv er klar over at kildene de refererer til er upålitelige, eller at det er unødvendig å navngi kildene, da utsagnet allerede passer inn i det etablerte sannhetsbildet i den islamofobiske diskursen. Dette er et tydelig eksempel på det som Fairclough omtaler som 'significant absences' (Fairclough, 2010: 487). Dette betyr at fakta og informasjon ikke trenger dokumentasjon, ettersom informasjon som passer med verdensbildet innenfor en monologisk arena, slik som kommentarfeltene på Resett, blir regnet som selvfølgeligheter. 'Significant absences' er som vi vil se gjennomgående i kildematerialet.

En bruker oppsummerer rasjonaliseringen og legitimeringen av islamofobiske holdninger og retorikk i sammenheng med islamistisk terror ved å fortelle at muslimhets nærmest er en selvfølge, etter den store mengden islamske terrorangrep og de over 300 millioner drepte personene som følge av muslimers terror siden islams oppstandelse. I en kommentar som omhandler Christchurch-massakrene, stiller en bruker et førende retorisk spørsmål som lurer på hvor mange terrorister Christchurch-samfunnet har frembrakt. Brukeren påstår at IS sin rekrutteringssjef har vært der, samt at en 15-åring ble tatt før han skulle begå et terrorangrep (if-16). Denne kommentaren inneholder heller ingen kilder som kan bekrefte påstandene brukeren legger frem. Ettersom alle ofrene var potensielle terrorister forsvares dermed terrorhandlingen, og brukeren viser sympatiserende holdninger mot massedrapsmannen som utførte Christchurch-massakrene.

Det blir relevant å igjen dra frem HL-senterets undersøkelse fra 2017 som fant at påstanden "Med tanke på nylige terrorangrep kan trakassering og vold rettet mot muslimer forsvares" støttes av 10 prosent av befolkningen (Hoffmann & Moe, 2017: 9-10). Basert på både de kvantitative og kvalitative funnene i kildematerialet, er det rimelig å anta at dette tallet er markant høyere i brukerbasen på Resett. Legitimeringen av islamofobi innenfor den underliggende terrorismediskursen blir med andre ord nært knyttet opp mot legitimeringsgrunnlaget til vold- og

overgrepdiskursen, da begge spiller på et krisenarrativ som konstruerer muslimer som noe livsfarlig.

4.6 Dehumanisering av muslimer

Demonisering

Et vanlig retorisk virkemiddel å finne i kommentarfeltene er retorikk som forsøker å umenneskeliggjøre muslimer i varierende grad. Gardell forteller at islam siden middelalderen har blitt fremstilt som antikrists religion og muslimer som dyrkere av denne djevelske religionen (Gardell, 2011: 91-92). På denne måten blir det skapt et demonisert bilde av muslimer. Retorikken der muslimer blir beskrevet som demoner, og muslimer har skylden for helvete-tilstander i Norge og Europa er vanlig å finne i kommentarfeltene. Påstander å finne blant brukere er blant annet at: enkelte muslimer oppfører seg som demoner (mh-10), at de faktisk *er* fra helvete (mh-9), at deres demoniske egenskaper har skapt "Dantes helvete" i Sverige (m-37), og at de er venner av Satan og bør nedkjempes med alle midler (i-44). Dette passer godt inn i det dualistiske verdensbildet som konspirasjonsteoretikere gjerne innehar, der fienden/muslimer blir demonisert, både direkte og indirekte, og satt inn i en ond/god kategori. Som allerede sett kontrasteres den gode inngruppen (ikke-muslimske nordmenn) med den onde utgruppen (muslimer). Ettersom de er å regne som demoner og/eller venner av Satan, ser enkelte på det som at den gode inngruppen nærmest plikter seg å bekjempe den onde utgruppen med "alle midler". Kommentarfeltet på Resett er i utgangspunktet moderert, men selv om blant annet voldelige metoder helt klart er implisitt i en slik kommentar, slipper slike kommentarer ofte gjennom ettersom oppfordringen til vold blir skjult bak en taktisk tvetydighet og vaghet.

Innavl

Innavl blir også brukt for å eksemplifisere det som ofte beskrives som muslimers forvridde og primitive kultur og en forklaring på blant annet muslimenes naturlige trang til vold. Påstander å finne er blant annet at det er en mangel på "genier" blant muslimene delvis grunnet innavl (m-36), at muslimer kommer fra innavlede voldskulturer (m-21), at 30 prosent av arabere er innavlede (i-52). I en samtaletråd forklares det at muslimer er lett tilbøyelige til å være voldelige grunnet en manglende evne til å tenke rasjonelt og en "dokumentert" klar reduksjon i kognitive evner i sammenheng med innavl. Ingen av brukerne gir noen form for dokumentasjon eller kildeføring på noen av disse tilsynelatende "dokumenterte" påstanden. Brukere forsøker på denne måten å tilføye

et slags pseudovitenskapelig perspektiv til stigmatiseringen av utgruppen. På denne måten ser man at islamofobien får et klart biologisk rasistisk perspektiv, der muslimenes tilsynelatende underlegne genetik har noe av skylden for utgruppens forvridde tro, trekk og praksis.

En annen kommentar uttaler at ettersom muslimer er innavlede og hjernevaskede, kan de ikke oppholde seg med "friske" mennesker - altså ikke-muslimer - og muslimer må dermed fjernes og mures inne (i-19). Brukeren beskriver altså muslimer som en utgruppe bestående av syke mennesker, som er nødt til å fjernes og isoleres fra den friske inngruppen. På denne måten blir islam sett på som en slags sykdom, og muslimer som smittede skadedyr. Dette er ikke uvanlig retorikk å finne i kommentarfeltene, og en annen kommentar forteller at muslimer vil spre seg "igjen og igjen" og at den eneste løsningen på dette er å sende samtlige muslimer ut av Norge (m-40).

Skadedyr og rovdyr

I en artikkel som omhandler halshuggingen av den franske læreren Samuel Paty kommenterer en bruker at det i etterkant har vært et jordskjelv i Tyrkia - et land der majoritetsbefolkningen er muslimer, og at dette tyder på at naturen tar ansvar for å begynne å fjerne muslimer fra jorden. En annen bruker fortsetter denne samtaletråden og forteller at oppryddingen nå har begynt, og at oppryddingen i Europa blir det neste. På denne måten males et bilde av muslimer som skadedyr som selve naturen nå starter å ta ansvar for å "rydde opp" (i-53). Retorikken der muslimer blir beskrevet som en sykdom og skadedyr viser også en tydelig legitimering av etnisk rensing av muslimer.

I tillegg til å beskrive muslimer som skadedyr blir de også tilskrevet status som 'rovdyr'. En analogi som er funnet ti ganger, gjennom fem forskjellige kommentarfelt, kommentert av seks forskjellige brukere er analogien 'rovdyr i i hønsegård'. Her blir ikke-muslimske nordmenn blir beskrevet som høner fanget sammen med muslimer som i ni tilfeller blir beskrevet som rever (i-11), og i ett tilfelle beskrevet som slanger (mh-3). Underteksten er at muslimer er en naturlig fiende av ikke-muslimske nordmenn, og ved å få tilgang på "hønsegården", altså Norge, vil den naturlige konsekvensen være at nordmenn blir utsatt for drap og generell fare, grunnet muslimenes rovdyr-natur.

Ved å benytte seg av dehumaniserende retorikk, som å demonisere muslimer, fremme påstander om kognitiv underlegenhet grunnet innavl, og male et bilde av muslimer som skadedyr eller rovdyr som Norge er nødt til å kvitte seg med, er det lettere å legitimere trakasserende, diskriminerende og

islamofobiske utsagn og holdninger - selv om utsagnene og retorikken er trakasserende, diskriminerende, islamofobiske og rasistiske i seg selv. Døving og Emberland (2018) forteller at: "Når menneskeverdet fjernes fra en befolkning, når individene blir fullstendig kollektivisert, fjernes også stengsler for å handle voldelig overfor dem." (s. 208). I videre overført betydning gjelder dette også legitimering av generell islamofobisk og rasistisk retorikk. Dette er ironien som følger retorikken som legitimerer islamofobisk retorikk, holdninger og handlinger, da islamofobi legitimeres med hjelp av islamofobisk retorikk og uttalelser.

4.7 Taqiyya

I sammenheng med at islam er en ond ideologi med sterk tilknytning til menneskefiendtlige ideologier som nazismen, er oppfatningen om at det ikke eksisterer noe 'moderat' islam sterk i det analyserte kildematerialet. Den essensialistiske påstanden om at all islam er 'radikal' og 'ekstrem islamisme' er en gjenganger i kommentarfeltene, og historie blir ofte brukt som et "bevis" på dette. Det påstås at ved å se på islams 1400 år lange historie, kan man se at det alltid har vært konflikter, vold og ustabilitet der islam og muslimer er og har vært. Det påstås videre at islam er uforanderlig og ikke kan utsettes for reformer og tilpasning. Det pekes på islams opprinnelses- og ekspansjonshistorie, og konflikten mellom de muslimske kalifatene og de kristne nasjonene. Historien blir gjerne omtalt som en dualistisk kamp mellom absolutt ond og godt. Historie blir også pekt på som bevis på at kultur under islams innflytelse ikke evner å utvikle seg, grunnet islamske dogmer (m13). Historie blir som nevnt i kapittel 2. brukt for å illustrere utgruppens identitet, da spesielt gruppeelementet 'praksis'. Historie illustrerer både muslimenes tidligere oppførsel, nåværende oppførsel og fremtidig oppførsel, ettersom islams og dermed muslimenes oppførsel og mål har vært uforandret og vil forbli uforandret.

Med grunnlag i brukernes påstander om islams opprinnelige voldelige, ekspansive og ekstreme kultur, kombinert med dens uforanderlige og absolutte natur, blir idéen om en "moderat islam" prardoksalt. Hverken ulike retninger eller nyanser av islam blir akseptert som en realitet innenfor den islamofobiske diskursen på Resett. Dette betyr at ettersom det åpenbart finnes radikale og ekstreme versjoner av islam, og islam blir ansett som en absolutt enhet, er all islam radikalt og ekstremt. Essensialiseringen av islam og muslimer spiller med andre ord en stor rolle her. Ettersom islam er regnet som en homogen ekstrem enhet, blir det naturlig at muslimer dermed også er en homogen ekstrem enhet. Døving og Emberland (2018) bemerker i sitt eget forskningsmateriale at:

“Det er bemerkelsesverdig at det ikke for eksempel er IS eller det hjemlige Profetens Ummah som utpekes som hovedfiender, men liberale og integrerte norske muslimer som nestleder i Arbeiderpartiet Hadia Tajik, venstrepolitiker Abid Raja og lege og skribent Usman Rana. Forklaringen på dette synes å være at disse, i motsetning til islamister, nettopp representerer en utålelig mange- og tvetydighet og dermed skaper en akutt kognitiv dissonans” (s. 203).

Som vi vil se senere i analysen har tilsynelatende alle muslimer et felles mål: nemlig å islamisere verden og innføre et verdensomspennende islamsk enevelde. Den eneste forskjellen blant muslimer er fremgangsmåten til det samme målet. Slik Døving og Emberland bemerker, skapes det en kognitiv dissonans og et paradoks når brukerne blir konfrontert med eksistensen av "moderate" og "integrerte" muslimer. På grunn av det allerede etablerte monologiske verdensbildet, blir dermed informasjon som går imot dette verdensbildet enten regelrett avvist, eller tolket på en slik måte at det støtter oppunder den allerede etablerte oppfatningen. Dette sistnevnte fenomenet blir beskrevet som 'biased assimilation' (Lord & Taylor, 2009: 827), og spiller en sentral rolle innenfor den islamofobiske diskursen for å opprettholde hegemoniet i Resetts etablerte 'ekkokammer'. Dette betyr at når brukerne i kommentarfeltene blir konfrontert med eksistensen av "moderate" eller "integrerte" muslimer, blir disse sett på som det lille uttaket fra regelen, eller ironisk nok som et bevis på deres sluhet og ekstremisme. Brukerne i kommentarfeltene forklarer dette fenomenet ved å henvise til begrepet 'taqiyya'.

Taqiyya er i islamsk rettstenkning et flernyansert begrep som blant annet kan gjengis som 'beskyttelse', 'beskyttende dekkmanøver' og 'hemmelighold', og gir muslimer rett til å skjule sin tro, om eksponering av ens tro kan føre til fare for liv eller eiendeler. Dette er et begrep som i hovedsak blir brukt i sjiaislamsk retts- og etikkstenkning, da sjiamuslimer historisk sett har vært en til dels utsatt minoritetsgruppe blant muslimene (Taqiyya; Døving & Emberland, 2018: 203-204). I kildematerialet har dette begrepet fått en annen betydning: retten og plikten til opportunistisk løgn for å fremme islam. På denne måten kan alle tilsynelatende moderate muslimer forklares som sovende celler i samfunnet i påvente på at de kan slå til når tiden er inne.

I kommentarfeltene er taqiyya nevnt eksplisitt (på diverse stavemåter) i 107 forskjellige kommentarer. Et videre stort antall kommentarer har innhold som impliserer at muslimer bedriver taqiyya. I en artikkel som forteller om et dialogmøte mellom Muslimsk dialogforum og SIAN i

Drammen, forsøker de muslimske representantene blant annet å forklare at majoriteten av muslimer er integrerte mennesker med "moderate" meninger og norske verdier. Men brukerne i kommentarfeltet ser dette som en åpenbar løgn. Det blir her forklart at dette ikke er annet enn taqiyya, at muslimer har rett til å lyve og bedra ikke-muslimer, og man ser igjen bruken av historie for å illustrere disse poengene: det fortelles at muslimer gjennom historien til den dag i dag har vært smarte nok til å skjønne at om man skaper illusjonen om at man kommer i fred, er det få som vil stå opp mot dem før det er for sent (m-12).

Begrepet 'taqiyya' gir en god illustrasjon på Barkuns andre prinsipp om at innen konspirasjonsteoretisk tankegang er ingenting slik det fremstår. Muslimer blir altså stilt ovenfor en anklage som ikke er mulig å forsvare seg mot og på denne måten blir muslimers moderate holdninger og verdier paradoksalt sett et bevis på muslimenes radikalitet og bedrageri. Bangstad og Helland forklarer at dette er et vanlig retorisk virkemiddel blant fremtredende islamofobiske aktivister (Bangstad & Helland, 2019: 2238). Dette illustrerer også det monologiske verdensbildet og tankegangen som brukerne av begrepet innehar, der Foucaults kunnskapsregime spiller en stor rolle. Essensialisering av muslimer og bruken av begrepet 'taqiyya' blir på denne måten et av de mest effektive redskapene for å legitimere islamofobiske holdninger mot moderate og integrerte muslimer innenfor den islamofobiske sfære.

4.8 Kulturkollisjon

Et stort tema innenfor den islamofobiske diskursen er temaet 'kulturkollisjon'. Et av de største argumentene for at muslimer ikke hører hjemme i landet Norge, og generelt vesten, er kolliderende levemåter, verdier og ideologier. Islam og muslimer sees dermed på som en fare for den norske, vestlige og kristne kultur. Denne faren og trusselen skyldes i all hovedsak islam. En bruker illustrerer dette ved å fortelle at det aldri har vært et eneste land med en muslimsk majoritet som har hatt demokrati og ytringsfrihet, og at hat mot menneskerettigheter og verdier man finner i vesten er noe som blir indoktrinert fra tidlig alder, ettersom disse verdiene ikke går overens med islam. Det blir videre hevdet, i kjent stil, at islam er uforanderlig og som et grunnlag i alle disse faktorene, er det en umulighet at følgere av islam kan integrere seg i land som Norge (i-50). Igjen ser vi at den påståtte kulturelle inkompatibiliteten blant annet skyldes muslimenes blinde praksis av islam og indoktrinerte hat mot ikke islamske verdier og de som representerer disse.

Videre er et annet vanlig argument for at norsk og islamsk kultur ikke kan leve i harmoni at en forening mellom to ulike ideologier er umulig. Dette forklares med at utfallet enten vil være: at en av ideologiene vil dø ut ettersom det ikke er plass til begge, eller at det skapes en hybridideologi der ideologiene vil bli til en kombinasjon av begge (i-19). Begge disse tilfellene er naturligvis uønsket, da begge muliggjør ødeleggelsen av den norske kulturen. Kulturkollisjonen spiller på denne måten sterkt på krisenarrativet som Berger omtaler som 'urenhet', der inngruppens gruppeelementer korrumpes av utgruppen, ved at den norske kulturen stadig blir påvirket av, og låner elementer fra muslimske kulturer. Frykten er at Norge og norsk kultur sakte men sikkert vil bli fullstendig oppslukt av muslimsk kultur og generell islamske innflytelser. Som vi vil se senere i analysen blir de fleste eller alle islamske "fremmedelementer" sett på som et ledd i prosessen omtalt som dårlig skjult snikislamisering.

Synlige religiøse trekk

Et videre bevis på islams uforenelighet med Norge og muslimenes uvillighet til å integrere seg i Norge, er muslimenes synlige religiøse trekk. Som sett i statistikken fra HL-senteret oppgir 26 prosent av de spurte muslimene at de unngår å vise sin religiøse tilhørighet fordi de er redd for å bli utsatt for negative holdninger og fordommer. Men i den helhetlige islamofobiske diskursen blir hijab og skjegg ansett som to av de mest fremtredende og symbolbærende trekkene til utgruppen bestående av muslimer. For brukerbasen på resett er hijab og "muslimsk" skjegg "signalplagg" og identitetsmarkører som symboliserer muslimenes uvillighet til å integrere seg og følge norske verdier, samt deres onde tro og praksis. I kommentarfeltene blir derfor disse utgruppetrekkene hardt angrepet. En bruker reagerer blant annet sterkt på at den muslimske SV-politikeren Marian Hussein får lov til å prate i talerstolen på Stortinget ikledd "signalplagget" hijab, og at dette representerer det multikulturelle vanviddet som skjer i Norge (ibid). For brukeren er dette et av eksemplene på hvordan inngruppen korrumpes av muslimske utgruppeverdier. I tillegg blir tilstedeværelsen av det som blir regnet som muslimer i politikken, slik som Marian Hussein, Abid Raja og Hadia Tajik, sett på som tydelige tegn på hvor langt konspirasjonen for å islamisere Norge har kommet.

I artikler og kommentarfelt der det kommer frem at muslimer opplever rasisme, diskriminering og trakassering på grunnlag av deres synlige religiøse trekk, blir dette gjerne kontret med at muslimhets er en naturlig og rasjonell konsekvens, ettersom de selv velger å synlig representere det onde som islam defineres av. En bruker forteller at et reflektert og klokt menneske naturligvis vil reagere mot blant annet hijab, på samme måte som at en person naturligvis ville reagere mot noen

som bærer hakekorset. Brukeren forteller videre at man trenger flere mennesker som er klare og tydelige i sin motstand av det barbariske menneskesynet og rasismen som islam representerer (mh-6). Å ta avstand fra alle former for rasisme er et vanlig retorisk grep innenfor den islamofobiske diskursen. Utsagn som blir kritisert som rasistiske blir kontret som nødvendig og legitim religionskritikk, og kritikk til deres utsagn blir gjerne omtalt som angrep på deres rettmessige ytringsfrihet (Bangstad & Helland, 2019: 2242). I forlengelse av dette blir anklagen om rasisme heller ofte snudd om der det heller blir påstått at det er islam som er rasistisk, ettersom den fører en "menneskehatende" ideologi. Ved å påstå at det er islam som er rasistisk benytter brukerne seg av et retorisk virkemiddel som er svært vanlig å se i den islamofobiske diskursen, som Ruth Wodak (2015) omtaler som 'perpetrator-victim reversal' (s. 19). Dette betyr at "angriperen" snur om på beskyldningene og heller påstår at det er de selv som er ofre. I en forlengelse av dette impliseres altså at det ikke er mulig å være en rasist mot en rasist.

Oppsummert blir synlige religiøse trekk en representasjon for den pågående kulturkollisjonen, og dermed et Norge og et norsk folk i fare for å miste sine verdier og kultur.

4.9 Korona-pandemien

Covid-19-pandemien har satt sitt preg på samfunnet fra 2020 til 2022, i Norge som i resten av verden, og i denne tiden ble det iverksatt strenge landsdekkende sosiale tiltak og restriksjoner. De siste tiårene har muslimer fått skylden for en rekke av samfunnsproblemer folk opplever i Norge, og dette inkluderer i den seneste tiden også pandemiens problemer i Norge. Sosiologen Ayhan Kaya forklarer at sosial-politisk misnøye er sannsynlig å føre til blant annet xenofobi, rasisme, antisemitisme og islamofobi. Han peker på at muslimer har blitt de mest populære syndebukkene i mange deler av verden for problemer og plager i samfunnet (Kaya, 2020: 3). På denne måten finner man legitimitet i islamofobiske og diskriminerende holdninger og uttalelser ovenfor muslimer og antatte muslimer. Dette er tydelig i den islamofobiske diskursen i kommentarfeltet på Resett. PST's vurdering viser også at de sosiale og økonomiske utfordringene pandemien gir, innebærer at flere nordmenn er sårbare for radikaliserings (Kulturdepartementet, 2020: 38).

Ifølge brukerne har muslimene stor skyld i spredningen av det korona-viruset. Enkelte brukere benytter seg av demoniserende retorikk for å poengtere at hat og koronavirus er blant "djevleskapet" muslimene i Norge sprer (m-6), muslimer - beskrevet som "faenskapen" - må ut av

landet ettersom de ligger høyest på koronasmitte (i-14), og at muslimer har skylden for det som blir beskrevet som "koronahelvete" i Oslo (i-2). Andre brukere poengterer at spredningen av koronaviruset skyldes at muslimer, omtalt som "ekstreme muslimer" og "islamister", får slippe inn i landet og tilsynelatende ikke blir pålagt de samme restriksjoner som ikke-muslimske etniske nordmenn (m-33). Disse kommentarene har også et sterkt budskap om at dette også er et politisk problem. Oppfatningen er at politikerne som slipper muslimene inn i landet ikke pålegger muslimene samme restriksjoner som resten av Norges befolkning. Konspirasjonssnakk om islamisering vises også her, der blant annet en bruker påstår at pandemien blir brukt som et verktøy for å snikislamiserer Norge. Hvordan dette gjøres og av hvem presiseres ikke.

Det er også vanlig å gi muslimene uintelligente og overtroiske trekk ved å gi en forklaring, sterkt preget av ironiske virkemidler, på at muslimene mener at "Allah" og "tro" vil holde dem friske og beskytte dem fra virus (m-26). På denne måten mener brukerne at muslimene fraskriver seg ansvaret for spredningen av viruset, ved alt som skjer er i følge Guds vilje. Muslimer blir på denne måten også latterliggjort fra et tilsynelatende intellektuelt perspektiv. En bruker demonstrerer hvordan islamofobisk holdning direkte blir legitimert på grunnlag av dette: brukeren forteller at det beste rådet for å ikke bli smittet er å holde seg så langt unna muslimer som mulig, ettersom de ikke bryr seg om andre blir smittet. Med grunnlag i dette forteller brukeren at hen holder seg unna alle butikker hvor brukeren kan se et menneske som ligner på en muslim (m-33). Denne kommentaren tydeliggjør også at islamofobiske og diskriminerende holdninger man finner i den generelle islamofobiske diskursen ikke bare er rettet mot muslimer, men også antatte muslimer.

I kildematerialet finner man også en gjennomgående sterk vaksinemotstand blant brukerne. Denne motstanden kan også sees på som en refleksjon av brukernes manglende tillit til myndighetene og overbevisning om at 'eliten' er en ond og/eller naiv konspiratorisk makt. Vaksinen blir sett på som et verktøy for å fremme elitens agenda, og Norges og verdens befolkning blir ofte beskrevet som forsøksdyr (mh-10). Eliten vil bli diskutert i detalj i neste kapittel.

4.10 Økonomi og innvandring

Økonomiske problemer knyttet til innvandring og tilstedeværelse av muslimer i Norge blir sett på som et stort problem innenfor den generelle islamofobiske diskursen i kommentarfeltet på Resett. I kommentarfeltet er ofte begrepet 'innvandrere' synonymt med 'muslimer', da det hovedsakelig er

muslimske innvandrere og personer med antatt muslimsk bakgrunn som blir sett på som “problemet”. Den generelle konsensusen i kommentarfeltene er at muslimske innvandrere er en enorm økonomisk byrde for Norge og derfor også for etniske ikke-muslimske nordmenn. Utnyttelse av velferdssystemet er hyppige poeng i den islamofobiske diskursen, der majoriteten av brukerne i kommentarfeltene er enige om at majoriteten av muslimske innvandrere kommer til Europa og Norge blant annet for å utnytte disse godene. En bruker påstår at nær 80 prosent av muslimske innvandrere lever av velferd i Europa (m-40). I kjent stil refereres det ikke til kilder i påstanden. Som følge av denne oppfatningen blir muslimer og antatte muslimske innvandrere gjerne beskrevet med betegnelser som "velferdsflyktninger" (i-5), "velferdsimmigranter" (m-21) og "lykkejegere" (if-11). Slike betegnelser skaper et bilde av muslimer som økonomiske parasitter der de som må betale for den økonomiske skaden muslimene gjør er norske skattebetalere. Muslimer blir på denne måten sett på som en økonomisk ødeleggende kraft, i tillegg til den kulturelle ødeleggelsen muslimsk innvandring medfører, der velferdsstaten er i ferd med å ødelegges.

I en artikkel der det beskrives at muslimer opplever vansker på jobbmarkedet, er det flere kommentarer som beskriver dette som en rasjonell og naturlig selvfølge. En bruker omtaler diskrimineringen av muslimer på jobbmarkedet som “effektivitets-siling”, ettersom muslimer tilsynelatende ikke jobber like effektivt som ikke-muslimer, og i tillegg krever et bønnenrom og tid til å bruke dette. Brukeren påstår at på denne måten er diskriminering av muslimer på jobbmarkedet en nødvendig og en rasjonell ut-sortering som gir sterk og velkommen nasjonal-økonomisk gevinst (m-43).

Som alle andre underdiskurser innenfor den helhetlige islamofobiske diskursen, har det tematiske elementet 'økonomi og innvandring' også et politisk underelement. For de fleste brukerne er dette i hovedsak et politisk problem da naive og korrupte politikere ifølge en bruker sløser 400 milliarder kroner hvert år på innvandring og bistand (i-42).

På generell basis ser man at legitimering av islamofobi og diskriminering av muslimer har et økonomisk aspekt ved seg, da muslimske innvandrere blir sett på som en økonomisk byrde for Norge og den norske ikke-muslimske befolkningen. Det blir dannet et krisenarrativ, der ikke-muslimske nordmenn blir snyllet for penger uten at de kan gjøre noe med dette.

4.11 Erobringen

Til nå har jeg identifisert en rekke elementer som er gjennomgående innenfor islamofobisk retorikk og diskurs, der islamofobi generelt, og muslimhets spesielt, både eksplisitt og implisitt blir rasjonalisert og legitimert. Men alle disse tematiske elementene kulminerer ned til et av de mest sentrale elementene innenfor den islamofobiske diskursen på Resett: krisenarrativet som omhandler den muslimske erobringen og islamiseringen av Norge og vesten. For brukerbasen på Resett fungerer de identifiserte identitetstrekkene til den muslimske utgruppen som en klar pekepinn på hva som skjer: muslimene er allerede på god vei til å ta over Norge og vesten. For brukerne har islam kun ett mål: verdensherredømme.

Denne konspiratoriske forestillingen blir brukt som en av de mest sentrale argumentene for rasjonalisering og legitimering av diskriminering og islamofobi rettet mot muslimer og personer med antatt muslimsk bakgrunn. Døving og Emberland (2018) forteller at konspirasjonssnakket i deres forskningsmateriale blant annet: levendegjør fiendebilder gjennom lokalt plasserte historier som viser utgruppens onde hensikter; skaper felles emosjoner som frykt og samhold; underbygger etnisk nasjonalisme og fremmedfiendtlig ideologi; underbygger islamofobi og rasisme; og oppfordrer til handling overfor utgruppen (s. 226). Det er nettopp disse tingene vi ser i mitt eget forskningsmateriale. I likhet med funnene til Døving og Emberland (2018: 199-200) har jeg funnet at til tross for at bevisførsel, argumentasjon og forklaring på hva som skjer er noe varierende i det undersøkte materialet, er det tydelig at de fleste deltagerene i kommentarfeltet er en del av et felles forståelsesgrunnlag innenfor den konspirasjonsteoretiske sfære.

Krisenarrativet som omhandler islamiseringen og erobringen av Norge kommer frem på diverse måter gjennom kommentarfeltet, men sjelden uttrykt som eksplisitte etablerte konspirasjonsteorier - heller som konspirasjonssnakk. I kjent retorisk stil hevdes det at alle muslimer er pålagt av koranen til å erobre og islamisere hele verden, ettersom islam som ideologi er grunnlagt i politikk og erobringstaktikker. Som en følge av dette er samtlige muslimer pliktige til å gjøre det de kan, og ta i bruk brutale metoder for at erobringen av ikke-muslimske land og spredningen av sharia skal fullbyrdes. Drap av alle "vantro" og "de som ikke vil konvertere" er en vanlig påstand i kommentarfeltene for å male et dystopisk bilde av fremtiden og et bilde av muslimer som potensielle mordere (mh-1). Som vi allerede har sett blir islam beskrevet som uforandret og absolutt siden dens oppstandelse, og dette er som vi har sett et vanlig argument og "bevis" for muslimers

brutalitet og erobningsplaner, da dette er en fundamental del av utgruppens praksis. Islamofobi er ifølge brukerne dermed en naturlig selvfølge (i-49).

Videre fortelles det at "flyktninger" kommer til Norge på falske påskudd. Det påstås blant annet at krig og uroligheter i midtøsten skapes slik at muslimer skal ha et godt juridisk grunnlag for å kunne "flykte" til- og samle seg i vestlige land som Norge gjennom blant annet asyl, frem til de blir mange nok til å kunne ta over et land og innføre et brutalt sharia-styre (mh-11). På denne måten blir krig og lidelser i midtøsten og de påfølgende flyktningskrisene sett på som en del av et komplekst ledd i en overhengende islamiseringsprosess og konspirasjon. Dette går også delvis overens med funnene til Døving og Emberland (2018), der flyktninger i deres forskningsmateriale blir sett på som lykkejegere og skalkeskjul for terrorister (s. 217).

Det påstås videre at muslimer allerede er i full gang med overtagelsen av landet. Det pekes ofte på Oslo der det fortelles at det allerede er flere bydeler som er erobret, at etniske nordmenn flykter, og at sharia nå gjelder i disse områdene. Dette blir både eksplisitt og implisitt beskrevet som demografisk krigføring (i-4), og kommer som følge av frie tøyler gitt til muslimer gjennom en forvridd innvandringspolitikk. En bruker beskriver i denne sammenheng tilstanden i Norge som kreft med spredning (12-m) - man ser igjen hvordan dehumaniserende retorikk beskriver muslimer som en dødelig sykdom der deres naturlige driv er å spre seg uhemmet gjennom land som Norge. I denne konteksten fungerer ikke dehumaniseringen av muslimene kun som en måte å fjerne menneskeverdet fra muslimer, men den forsterker også en fryktbasert retorikk.

Den ukonvensjonelle krigen

Denne erobningsprosessen blir både eksplisitt og implisitt omtalt som en pågående krig. Ettersom det er vanskelig å argumentere for at denne krigen pågår i en konvensjonell form der to parter benytter seg av dødelig makt for å beseire fienden, blir der heller beskrevet som en ukonvensjonell krig som blir kjempet i det skjulte, ofte omtalt som demografisk krigføring. Brukere forteller at krigen har pågått lenge men ikke er erkjent ettersom det ikke er snakk om direkte krigføring (i-52). Det blir fortalt at muslimene stormer inn i landet og at nordmenn må ruste seg mot denne asymmetriske krigføringen (m-40). I tillegg fortelles det at politikerne gjemmer seg (m-21). Ettersom de fleste nordmenn ikke er klar over at det foregår en krig, vinner islam og muslimer sakte men sikkert fotfeste. Krisenarrativet får dermed et krigsbasert perspektiv, og den underliggende

retorikken blir dermed at islamofobiske uttalelser og handlinger blir legitimert ved at det enten er "oss" eller "dem".

Snikislamisering som et ugyldig begrep

Snikislamisering er et begrep som har blitt popularisert innenfor islamofobiske diskurser det siste tiåret, og blir regnet som et av de viktigste leddene i den påståtte ukonvensjonelle krigføringen. Men i kommentarfeltene eksisterer det en felles overbevisning om at denne islamiseringen kommer i form av dårlig skjult snikislamisering i regi av muslimer og deres allierte venstreorienterte politikere. Snikislamisering regnes blant annet som et ledd av taqiyya, og er betraktet som diverse skjulte metoder for å islamisere en gruppe eller et område, uten at de utenforstående er klar over at en islamiseringsprosess foregår. Med andre ord mener brukerne at Norge islamiseres i skjul og i ly av nordmenns ignoranse og naivitet. Allikevel mener de at denne snikislamiseringen egentlig er åpenbar, og at de er blant de få opplyste som klarer å se denne prosessen. Det fortelles at dette begrepet ikke lenger er passende, ettersom det allerede for lenge siden har gått over til å bli en helt åpen islamiseringsprosess der islamiseringen ikke lenger trengs å skjules (m-22). Krisenarrativet får dermed et element av en fiende som er voksende i styrke og arroganse. For brukerne har disse elementene av islamisering nå blitt så tydelige at det ikke lenger er noe tvil om at dette faktisk foregår, og tegnene finner man over alt.

NRK's dekning av den muslimske id-feiringen blir for eksempel brukt som et tydelig eksempel på denne åpenbare islamiseringen av landet. Det pekes på at statskanalen promoterer islams onde praksis og forsøker å hjernevaske det norske folk med muslimsk (u)kultur og tradisjoner (m-27). Den politiske eliten og et av elitens mest effektive redskap - mainstream media - har mye av skylden for at Norge islamiseres, ved å legge til rette for og fasilitere denne prosessen gjennom løgner og propaganda.

ikke-muslimske slaver

Etableringen av et krisenarrativ der målet er å skape frykt og sinne som legitimerer islamofobiske og rasistiske holdninger, ytringer og handlinger, er det nødvendig å være tydelige på resultatet av den pågående islamiseringsprosessen. Den dystopiske enden på krisenarrativet resulterer gjerne i slavebinding og/eller etnisk rensing av ikke-muslimske nordmenn. Sistnevnte vil bli diskutert i dypere detalj senere i analysen. Brukere forteller at nordmenn vil bli tvangskonvertert og ende opp som slaver i et nytt muslimsk dystopisk herredømme, der de gjenlevende nordmennene vil ende opp

på i et helvete på jord (i-4). Dette vil tilsynelatende skje om relativt kort tid, der blant annet en bruker kommenterer at innen 15-20 år vil nordmenn blindt måtte adlyde deres nye muslimske tyranner (m-18).

I den 'Eurabiske' litteraturen kan dette også beskrives som dhimmitude. Ordet er en neologisme basert på det arabiske ordet dhimmi, som kan oversettes til "beskyttet person" (Bangstad, 2014a: 149). Ye'or regnes som den som populariserte dette begrepet, og hun beskriver det som den obligatoriske underkastelsen av den ikke-muslimske befolkningen som følge av muslimsk okkupasjon og dominans av et erobret landområde (ibid: 148). I et intervju I 2005 beskrev Ye'or dhimmitude som: "a behavior dictated by fear (terrorism), pacifism when agressed, rather than resistance, servility because of cowardice and vulnerability" (Ye'or, 2005). På denne måten tolkes dhimmitude som en sinnstilstand der frykt har tatt over en hel befolkning, slik at befolkningen ikke tør å stå imot den islamske okkupasjonen og deres muslimske overherrer. Ye'or har også hevdet at hele vesten allerede befinner seg i en slik tilstand uten å være klar over det (Bangstad, 2014a: 148). Dette synes å være et syn som er gjennomgående i kildematerialet, der brukerne som nevnt er overbevist om at en pågående okkupasjon allerede foregår uten at ikke-muslimske nordmenn selv er klar over dette, eller at nordmenn er for feige til å gjøre noe med det. Dette blir også godt synlig senere i analysen, der brukerne uttrykker stor frustrasjon over nordmenns naivitet, manglende evne til å inne sannheten og sin dype frykt for å bryte samfunnets konformiteter ved å uttale seg kritisk til islam og muslimer.

Kun et spørsmål om tid

Tidsspørsmålet er også sentralt i krisenarrativene. I følge brukerne er det kun et tidsspørsmål før det er for sent å redde Norge, vesten og den ikke-muslimske befolkningen fra muslimenes pågående erobring (m-12). Brukere forteller eksempelvis at det kun er å se ut av vinduet sitt, så vil man se at Norge allerede minner om midtøsten (m-50). I sammenheng med dette er det også de som allerede mener det er for sent, og at islam/muslimene allerede har vunnet, eller at det har gått så langt at det ikke lenger er mulig å fikse problemet (m-49). Krisenarrativet har på denne måten fått et svært presset tidsperspektiv, og den retoriske underteksten er at store, og muligens ekstreme, prosesser og handlinger må bli satt i gang umiddelbart for å snu islamiseringsprosessen.

Kapittel 5. Problemet del II: Eliten

Det generelle fiendebildet som er skapt i kommentarfeltet på Resett er som nevnt todelt, der muslimer utgjør den første utgruppen. Den andre fienden/utgruppen er den som gjerne blir omtalt som 'eliten'. Solheim (2017) har kategorisert disse utgruppene som den eksterne fienden (muslimene) og den interne fienden (eliten) (s. 69). Eliten er regnet som den kontrollerende politiske og økonomiske overmakten i Norge, Europa og verden med egen konspiratorisk vinning som mål. For brukerne er ikke islam og muslimene en handlende kraft alene, men heller en del av en konspirasjon med eliten.

5.1 Konspirasjonen

I likhet med krisenarrativet som omhandler muslimene spesifikt, er også krisenarrativet som omhandler eliten hovedsakelig basert i konspirasjonssnakk. Men til tross for at krisenarrativene hovedsakelig består av konspirasjonssnakk, hender det at det kommer direkte referanser til spesifikke konspirasjonsteorier. I alt er 'Eurabia' nevnt eksplisitt tre ganger i kildematerialet. I disse kommentarene fokuseres det på hvordan EU var nødt til å inngå en avtale med de arabiske landene på grunn av oljekrisen i 1973 (i-17), og hvordan 'Middelhavsunionen' er et bevis på avtalen der de europeiske landene har blitt solgt til muslimer (i-43).

'The Great Replacement' er aldri nevnt eksplisitt i kildematerialet. Men en kommentar benytter seg av uttrykket 'replacement migration', og ord med grunnordet 'utskifting' er nevnt 15 ganger. Samtlige av disse gangene er brukt til å beskrive en systematisk utskifting av etniske nordmenn. Eksempelvis fortelles det at det nå pågår en befolkningsutskifting og okkupasjon av Norge, der samtlige politiske partier representert på Stortinget, inkludert Fremskrittspartiet, er en del av denne onde konspiratoriske politiske eliten som forsøker å legge til rette for etnisk rensing av etniske nordmenn (i-13).

Disse konspirasjonsteoriene blir ofte tilknyttet andre lignende teorier. Eurabia-inspirert konspirasjonssnakk får blant annet tilknytning til konspirasjonsteorier som 'the Great Reset' (mh-1) - nevnt i seks forskjellige kommentarfelt. Dette er en konspirasjonsteori som blant annet påstår at koronapandemien er orkestret av 'New World Order' - en påstått hemmelig organisasjon med planer

om verdensherredømme - og den politiske og økonomiske eliten, for å bygge opp et samfunn og økonomi etter egne premisser. Barkuns tredje konspirasjonsteoretiske prinsipp - alt henger sammen - illustreres altså tydelig. På denne måten er krisenarrativet som omhandler en muslimsk okkuperende makt og en konspirerende elite heller en del av en superkonspirasjon der flere konspirasjoner henger sammen. I en kommentartråd (m-22) blir det også henvist til spesifikke organisasjoner og personer som 'New World Order', 'FN', og 'World Economic forum'. Disse er et godt eksempel på hva som utgjør den globale eliten innenfor diskursene på Resett. 'Globalistene' er også et begrep som blir brukt hyppig gjennom i kildematerialet, og blir gjerne brukt som et slags synonym på 'eliten', da eliten gjerne har en global agenda og globale interesser.

Videre er gjennomgående påstander å finne i konspirasjonssnakket at:

- Eliten ønsker total kontroll over Norge/verden.
- Eliten har alliert seg med islam og muslimer.
- Eliten har invitert islam og muslimer inn i landet som et ledd av planen om verdensdominans.
- Eliten bruker "import" av muslimer for å skape flere stemmegivere til seg selv.
- Eliten "importerer" muslimer for å splitte det norske folk for å enklere ta- og holde kontroll over Norge.
- Eliten er naive, uintelligente og forræderske.

Det eksisterer en form for flerstemmighet om hvorvidt eliten har alliert seg med islam og muslimene grunnet sluhet og ondskap, eller grunnet naivitet og dumskap. Denne flerstemmigheten er også noe Solheim (2017) har funnet i sin diskursanalyse av Document, hvor han kommenterer at "det i enkelte tilfeller ser ut til å eksistere usikkerhet rundt hvorvidt det [den konspiratoriske sammensvergelsen] er bevisst villedelse eller direkte dumskap." (s. 94). Noen kommentarer viser til at begge disse kan være tilfellet, der blant annet en bruker forteller at 'eliten' benytter seg av løgn og bedrageri som kompensasjon på dumskap og manglende forståelse av vitenskap (i-43). Denne brukeren gir seg selv, som flere andre brukere i kommentarfeltet, statusen som 'opplyst', ved å være blant de få som faktisk forstår "vitenskapen" som egentlig er tilgjengelig for alle. I sammenheng med brukernes frustrasjon over politikernes og det norske folks manglende evne til å forstå denne "vitenskapen", ser man igjen tendenser til den konspirasjonsteoretiske forestillingen om at alt henger sammen i en superkonspirasjon: innvandring, covid-pandemien, menneskeskapt global oppvarming, korrupsjon og valgjuks henger sammen, som et resultat av elitens konspiratoriske

natur basert på dumskap og bevisst løgn og bedrag (i-43). Av det generelle nyhetsbildet på Resett er det gjerne disse temaene som går igjen, og i kommentarfeltene knyttes de ofte sammen.

5.2 Erna

I både Solheims (2017) og Døving & Emberlands (2018) studier har Arbeiderpartiet blitt identifisert som den mest sentrale indre fienden, som overhodet til selve eliten (s. 51; s. 211). I mine funn har heller Arbeiderpartiet fått en slags sekundærrolle innenfor fiendebildet av den politiske eliten. Den mest sentrale personifiserte fienden identifisert i mitt kildemateriale er høyrepolitikeren Erna Solberg - Norges statsminister i perioden 2013-2021. I kildematerialet er grunnordet 'Erna' nevnt 1129 ganger. Til sammenligning er AP-politikerne Jonas Gahr Støre kun nevnt 59 ganger, og Hadja Tajik nevnt 50 ganger. Grunnordene 'AP' og 'Arbeiderpartiet' er til sammen nevnt 226 ganger. Man finner også at venstre-politikeren Abid Raja, som var i regjering sammen med Høyre fra 2018, er nevnt 218 ganger. Disse kvantitative funnene tyder på at Arbeiderpartiet spiller en mindre rolle i den islamofobiske diskursen på Resett i perioden dataen er innsamlet, i forhold til den daværende Høyre-ledede regjeringen.

Grunnen til Solberg sentrale plass del i den islamofobiske diskursen på Resett, er at hun som Norges (daværende) statsminister er (var) å regne som lederen for 'eliten' i Norge, og dermed som den mest sentrale personifiserte antagonist i det helhetlige islamofobiske krisenarrativet. Dette betyr at majoriteten av problemene som finnes i Norge, inkludert 'muslimproblemet', tilskrives henne direkte og indirekte. En bruker eksemplifiserer dette ved å kommentere at hun er en håpløs politiker, at hun og andre styrende politikere nekter å erkjenne at de har ødelagt landet, pådratt Norge store økonomiske forpliktelser, ødelagt menneskerettigheter som ytringsfrihet, samt ødelagt den generelle tryggheten i landet ved å slippe inn muslimer i Norge. Brukeren forteller at på grunn av Erna, så har Norge blitt et "shit hole country" (mh-4). Dette er kun et eksempel av mange som illustrerer hva slags rolle Solberg spiller i den islamofobiske diskursen. Uttrykket "shit hole country" har blitt velkjent etter at den tidligere amerikanske presidenten Donald Trump benyttet seg av uttrykket for å omtale utviklingsland. Erna blir på denne måten tilskrevet ansvaret for å ha omgjort Norge til et utviklingsland ved å tillate muslimsk tilstedeværelse og innvandring.

I kommentarfeltene stilles det ofte spørsmål til hvorfor- og med hvilken motivasjon hun fører en slik destruktiv politikk. I tillegg til troen at hun er lederen for konspirasjonen som foregår i Norge,

mener flere brukere mener at hun kun er et redskap for andre aktører. I dette narrative er Solberg ledet av aktører som Angela Merkel, EU og FN (mh-9). Erna blir med dette knyttet til de onde globalistene under en konspirasjon mot Europa og det europeiske folk. Den norske politikken blir på denne måten kun en del av en større globalistisk konspirasjon, der Erna er redskapet for å få gjennomført politikken på norsk arena, samt ansiktet som globalistene skjuler seg bak. Denne forestillingen viser en manglende konsensus i den islamofobiske diskursen på Resett om hvem som er konspirasjonens ledere i den islamofobiske diskursen på Resett. Denne manglende konsensusen er også å finne i islamofobiske diskurser på andre steder enn Resett - Døving og Emberland (2018) har i sin studie funnet at i det identifiserte konspirasjonssnakket "blir den norske eliten enten utpekt som sammensvergelsens anførere eller som mer eller mindre viljeløse redskaper for andre og langt mektige aktører" (s. 209).

Andre vanlige forestillinger om Solberg er at hun selv er muslim og at hun over tid har blitt "groomet" av islamister (mh-1), og dermed av personlige og religiøse grunner ønsker å innføre et sharia-styre i Norge (mh-18). Dette indikerer at muslimene på denne måten direkte har infiltrert og tatt over det øverste politiske organet i regjeringen, noe som betyr at muslimene på denne måten allerede er i ferd med å nå sitt mål. Dette underbygger forestillingen om at det kun er et tidsspørsmål før et sharia-basert styresett i Norge er et faktum. Brukere påstår at Erna har sveket Norge og bør bli stilt til ansvar for dette, og som vi vil se er ikke Erna alene om å bli omtalt som en sviker.

5.3 Landssviket

Narrativet om at 'eliten' er svikere og forrædere er sentralt i den islamofobiske diskursen på Resett, og kan regnes som en forlengelse av den populistiske retorikken som er sterkt tilstede hos både islamofobiske polariseringsentreprenører og brukerbasen på Resett generelt. I de analyserte kommentarfeltene finner man 130 ord med grunnordet 'svik' og 21 ord med grunnordet 'forræder'. I majoriteten av disse tilfellene er dette narrative knyttet direkte eller indirekte opp mot den allerede kjente analogien mellom muslimers tilstedeværelse i Norge og nazistenes okkupasjon under andre verdenskrig. I denne analogien blir eliten sidestilt med landsforræderne under krigen. Den retoriske underteksten ved å omtale Norges styrende politikere som svikere og forrædere, er at de bør bli utsatt for samme justis som landsforræderne under andre verdenskrig fikk. I

løsningsdiskursen vil dette komme tydelig frem, der vold og offentlig lynsjing både direkte og indirekte blir foreslått.

Brukere skaper også et bilde av politikere som en blanding av “fjendebildet” og “idioter”, der det foregår et spill i form av løgner for å lure hverandre og seg selv, samt det norske folk. I en kommentar ser man igjen narrativet som forteller at det egentlig er muslimene som spiller dette spillet bak kulissene, og på denne måten sakte men sikkert tar over den politiske kontrollen i Norge (if-11). Denne kommentaren påstår at fjendebildet først og fremst drives av politikere og partier på venstresiden. Men en ikke relatert kommentar tilhørende en annen artikkel utfordrer dette synet: Ifølge brukeren overser man deler av fjendebildet ved å utelukke politikere på høyresiden fra skylden om fjendebildet mot Norge (m-40). Selv om 'venstresiden' blir ansett som den "verste" politiske siden innenfor den islamofobiske diskursen, får påstanden om politikere som landsfjendebildet ekstra tyngde når det er snakk om politikere på høyresiden. Dette er fordi disse i utgangspunktet burde vært nærmere den islamofobiske inngruppen og fremmet anti-muslimsk politikk. I stedet gjør de tilsynelatende det motsatte.

Videre fortelles det at politikerne driver fjendebildet med et naivt formål om å berike seg selv (i-18). Hvordan dette nøyaktig gjøres forklares ikke spesifikt, men det insinueres at politikerne benytter seg av muslimer som importerte velgere og politiske brikker for å nå målet om et diktatorisk enevelde. Hva disse fjendebildende politikerne ikke innser, er det de fleste brukerne i den islamofobiske diskursen lenge har forstått: Muslimer vil til slutt fjendebilde den politiske eliten, og vil selv ta over makten i landet (2-m). Brukeren mener også at Norges “vanlige borgere”, altså ikke-muslimske nordmenn, også er klar over dette, men at majoriteten er redde for å bli stigmatisert som rasister. På denne måten kan islamofobisk retorikk og holdninger legitimeres ved at den islamofobiske inngruppen er blant de få som sier og mener det majoriteten egentlig mener, men ikke tør å si.

5.4 Naivitet

I kommentarfeltene finner man at nordmenns naivitet er et av de største problemene i landet i henhold til “muslimproblemet”. Som vi allerede har sett tendenser til, uttrykker brukerne i kommentarfeltet stor frustrasjon over at Norges majoritetsbefolkning ikke ser og forstår hva de selv ser, og hva som tilsynelatende er så tydelig. I det analyserte materialet finner man at ord med

grunnordet 'naiv' er brukt 216 ganger (AntConc). Nesten samtlige av disse ordene blir brukt i samme sammenheng - nemlig at det norske/europeiske folk og politikere ikke forstår konsekvensene av muslimenes tilstedeværelse i Norge. Solheim (2017) har også identifisert 'naivitet' som et av nodalpunktene i hans diskursanalyse av Document (s. 63-65). Dette gir en indikasjon på at naivitet er sentralt i den generelle islamofobiske oppfatningen av både det norske ikke-muslimske folk og Norges politikere.

En bruker poengterer at en del av problemet er at de 'naive' ikke vil stille spørsmål, og at den naive befolkningen er hjernevasket av den store konspirasjonen mellom regjeringen, politiet, "marxist-globalister" og mainstream media (m-21). Som et resultat av dette insinueres det videre at en av faktorene som skiller brukeren og hans opplyste meningsfeller fra de 'naive', er villigheten til å stille kritiske spørsmål til hva som egentlig skjer i samfunnet. På denne måten kan man bortforklare islamofobi med at islamofobisk retorikk og uttalelser kun er høyst nødvendige kritiske spørsmål som er nødt til å bli stilt, ettersom majoriteten av befolkningen er for naive eller ignorante til å forstå hva som egentlig skjer.

Videre påstås det ofte at politikere og vanlige nordmenn sover og er for dumme til å se hva som skjer. En bruker peker på østblokklandene med Polen i spissen som eksempler man bør følge, der disse er land som har klart å stanse muslimene, omtalt som "Ottomanere", ved sine landegrenser (m-40). Ved å omtale muslimer som "ottomanere", skapes det historiske konnotasjoner mellom middelalderske konflikter mellom kristne nasjoner og det Ottomanske riket som en muslimsk invaderende imperium. Brukeren betegner videre det som foregår i Europa som en voldtekt gjort av islam, og tegner et bilde av inkompetente politikere som "sover" mens de lar denne voldtekten skje. Disse østblokklandene blir beskrevet som opplyste land - de er blant de som faktisk har innsett sannheten om muslimene og som har motsatt seg den globalistiske elitens onde agenda.

Det norske folk blir også betegnet som uintelligente, der en bruker benytter seg av betegnelsen "åndssvake" for å beskrive nordmenn som ennå ikke har skjønnet at det foregår en "utskifting" av den norske befolkningen (m-25). Brukeren er en av mange som uttrykker sterk frustrasjon over det norske folk, og legger mye av skylden for "muslimproblemet" til den generelle norske befolkningen. Som følge av dette sier brukeren at det norske folk fortjener å bli utsatt for etnisk rensing, ettersom de er for uintelligente og naive til å skjønne at islam og muslimer er en trussel for alles eksistens.

En annen bruker peker på nordmenns feighet som en av de største årsakene til dette problemet. Brukeren har en klar formening om at den ikke-muslimske norske befolkningen er feige, svake og ikke yter motstand mot den svært synlige erobringen som pågår. Ye'ors påstand om at det europeiske folk allerede er i en tilstand av dhimmitude støttes altså indirekte. Norge blir dermed et lett bytte for muslimer og deres erobring, ettersom nordmenn er et "veikt" folkeslag. Det fortelles at muslimer er mennesker som utnytter de svake, ettersom de kan slippe unna med denne utnyttelsen tilsynelatende uten konsekvenser. Dette kan gi samme type konnotasjoner som 'rovdyr i hønsebur'-retorikken som vi allerede har sett, der muslimer er ansett som rovdyr og nordmenn som svake forsvarsløse "høns".

For brukerne blir islamofobi og uttrykk av diskriminerende holdninger og uttalelser legitimert ved at det fungerer som et nødvendig informasjonsgivende verktøy for å få den naive og blinde majoritetsbefolkningen til å "våkne opp" og innse sannheten. Den populistiske retorikken blir også svært tydelig, ettersom brukerbasen mener at de selv er de sanne stemmene for folket, ettersom de alene forstår hva som faktisk foregår. På samme måte som at Storhaug anser seg selv som "folkets utrettelige røst mot godhetsfeberen" i Norge, anser brukerbasen seg selv som opplyste stemmer i den nødvendige kampen for å opplyse det norske folk. Som vi vil se senere i analysen mener brukerbasen i kommentarfeltene at det ikke er snakk om islamofobi og diskriminerende holdninger og uttalelser, men rettmessig og nødvendig "islamkritikk".

5.5 Sykdommen og symptomene

På generell basis er det sterk enighet om at "muslimproblemet" i stor grad er eliten sin feil, da det var denne gruppen som "inviterte" islam og muslimene til Norge, enten som et ledd av sin plan mot elitens maktoverdømme, eller på grunn av ren dumskap og naivitet. Men innenfor det hyppige konspirasjonssnakket i islamofobidiskursen er det en form for flerstemmighet om hvem som er den største fienden: islam og muslimene som har invadert/invaderer landet, eller eliten som har latt/lar dette skje. Uavhengig av denne flerstemmigheten er det stor enighet rundt forestillingen om at islam- og muslimenes tilstedeværelse og ødeleggelse av Norge ikke kunne skje uten støtte fra eliten som la til rette for masseinnvandringen og multikulturalismen. For mange er islam og muslimer dermed å regne som et symptom på elitens/politikernes "feilslåtte" og "korrupte" politikk i den overhengende islamofobiske diskursen. Dette stemmer også overens med Solheims funn i sin

diskursanalyse av Document, der han forteller at: "(...) de problemene og utfordringene som eksisterer på grunn av islam og muslimer er symptomer på en feilslått politisk utvikling." (Solheim, 2017: 72). Det er tilsynelatende hovedsakelig av denne grunn at Breivik valgte å angripe regjeringskvartalet og AUF's sommerleir, og ikke muslimske mål direkte (Bangstad, 2014a: 106).

Med dette i betraktning får vi et mer fullstendig fiendebilde i den islamofobiske diskursen i kommentarfeltene på Resett. I dette fiendebildet er muslimene inntrengerne og okkupantene av Norge, og de som gjør den direkte skaden på Norge, nordmenn, og de norske verdiene. Eliten derimot, er aktørene som styrer spillet i kulissene. På samme måte som at enkelte mener at eliten er muslimenes redskap, mener flere andre at muslimene er elitens redskap for å fremme sine egne mål, som er maktpolitiske av natur. På denne måten blir islamofobi og diskriminering en nødvendighet for å minimere og potensielt reversere skadene påført av elitens "verktøy", i tillegg til at islamofobisk teori og praksis også blir legitimert ved å anse muslimer som co-konspiratører med den onde eliten i en massiv systematisk konspirasjon. Dette viser at subversjonsmyten om islam og de invaderende muslimene nesten er uløselig tilknyttet konspirasjonsteoriene- og snakket om den forræderske eliten.

5.6 Handlingsplanen

I 2019 ble det fremmet et forslag av regjeringen om en handlingsplan mot diskriminering av og hat mot muslimer. I 2020 ble denne planen en realitet og presentert som 'Handlingsplan mot diskriminering av og hat mot muslimer'. Det er neppe sjokkerende at dette ikke falt i god jord hos brukerbasen på Resett, og handlingsplanen blir nå sett på som et direkte konspiratorisk tiltak for å fremme islamiseringen av landet, samt kvelning av ytringsfriheten og nødvendig islamkritikk.

Som nevnt tidligere finner man en rekke motsvar til regjeringens uttalelser om at muslimhat og diskriminering mot muslimer og antatte muslimer er et problem i samfunnet. Som vi vil se, vil disse motsvarene på en god måte representere hvordan islamofobi og muslimhat legitimeres i den islamofobiske diskursen på Resett. Alle motsvarene er tatt fra artikler som omhandler muslimhat og regjeringens handlingsplan mot diskriminering av og hat mot muslimer. Blant disse motsvarene har jeg identifisert fem påstander som går igjen:

1. Det er muslimer som hater ikke-muslimske nordmenn.

I kontekst til handlingsplanen lagt frem av regjeringen er det i kildematerialet vanlig å snu påstanden om muslimhat i Norge på hodet, ved å påstå at problemet i stedet er ikke-muslimske nordmenn som blir utsatt for hat fra muslimer. Brukere kommenterer blant annet at 'muslimhat' er det hatet muslimer utsetter ikke-muslimske nordmenn for (mh-6), at dette hatet uttrykkes gjennom vold, kriminalitet, voldtekter og ghettofisering og at dette hatet har økt i omfang (mh-17). Ved å heller fokusere på et tilsynelatende utbredt hat mot alle ikke-muslimer, forsøker deltagerene i kommentarfeltene å snu problemet på hodet. Man ser altså et tydelig eksempel på perpetrator-victim reversal. På denne måten blir det forsøkt å avlegitimere grunnlaget for regjeringens handlingsplan. I stedet for en handlingsplan mot muslimhat, forsøker brukerne å forsterke denne retorikken ved å påstå at det trengs en handlingsplan mot muslimsk hat rettet mot nordmenn.

2. Det er islam man frykter og hater, ikke muslimer.

Som motsvar og forsvar mot påstanden om at muslimer møter muslimhets- og hat, er det også vanlig å påstå at det ikke er muslimer som hates, men religionen/ideologien islam som hates og fryktes. En bruker kommenterer at ingen hen kjenner hater muslimer, men at de heller frykter og er kritiske til islam, og uttrykker frustrasjon over at det lages en handlingsplan mot kritikk av denne ideologien (mh-16). En annen bruker forteller at hen og hens bekjente er kritiske til islam og blir provosert av den påståtte særbehandlingen muslimer får i det norske samfunnet. Brukeren fortsetter med å påstå at ingen hen kjenner hater muslimer, og at muslimhets er en oppkonstruert idé (mh-13). En tredje bruker påstår at muslimhat ikke er stort i Norge, men at frykten for "erobringpolitikken" islam er voksende etter at man har sett hvor mye islam ønsker suksessen til "Kalifatet IS" (mh-17). Igjen ser man hvordan islam levendegjøres som en egen entitet med egen ond vilje og agenda. Hat av muslimer er med andre ord et misforstått og/eller oppkonstruert forestilling, da dette ifølge brukerne eksisterer i svært liten grad. Det som altså oppfattes som hets og hat av muslimer er i realiteten hets og hat av religionen/ideologien de følger. På denne måten forsøker brukerne å skjule hets og hat rettet mot muslimer bak påstanden om at det ikke er muslimer som mottar dette, men religionen/ideologien de følger.

Videre blir det påstått at muslimer i svært liten grad blir utsatt for hatkriminalitet. Blant annet en bruker stiller et retorisk spørsmål ved hvor mange muslimer som egentlig har blitt utsatt for

hatkriminalitet, bortsett fra det brukeren omtaler som én "lettere skadd" muslim etter terrorangrepet mot Al-Noor-moskeen (mh-14). Ved dette utsagnet forsøker brukeren også å underspille alvorligheten til terrorangrepet. I tillegg impliserer brukeren med denne kommentaren at dette er den eneste muslimske personen som har blitt utsatt for hatkriminalitet i Norge. Dette står i sterk kontrast med politiets egne tall, der det i 2019 ble anmeldt 761 tilfeller av hatmotivert kriminalitet i Norge der 62 prosent hadde grunnlag i etnisk opprinnelse og 17 prosent med grunnlag i religion (Regjeringen, 2020: 39). I tillegg viser politiet til at det er betraktelige mørketall i denne statistikken, og basert på politiets innbyggerundersøkelse fra 2019 var det kun om lag én av fem utsatte som anmelder hatkriminalitet (ibid). I Oslo alene samme år ble det Registrert 253 anmeldelser av hatkriminalitet med til sammen 278 forhold, der hatkriminalitet på grunnlag av religion utgjorde 17 prosent av anmeldelsene. Samtlige av disse var rettet mot muslimer eller antatte muslimer, der majoriteten var kvinner som bar hijab (ibid). Som vi allerede har sett blir hets mot bærere av religiøse plagg som hijab legitimert ved at de religiøse plaggene symboliserer det som anses som ondskapens ideologi.

Påstanden om at muslimer blir utsatt for hets og trakassering, fører også ofte til konspirasjonsteoretiske påstander om at muslimer tar på seg en falsk offerrolle, da muslimhets er så godt som ikke-eksisterende. En bruker påstår at det er åpenbart at muslimer jobber bevisst fort at "sannheten" om islam ikke skal komme frem. Taktikken er å ta på seg en falsk offerrolle og beskyldte alle som kritiserer eller påpeker negative aspekter ved islam for å være islamofobe eller hatske mot muslimer. Ironisk nok gjør en stor andel av brukerne nøyaktig det samme ved å påstå at det i stedet er de selv som er ofre for hat fra muslimer, og at deres "nødvendige og legitime religionskritikk" blir angrepet og stigmatisert som rasisme og islamofobi.

3. Islamofobi er kun nødvendig og berettiget religionskritikk.

Et av de sterkeste og mest brukte argumentene for å rasjonalisere og legitimere islamofobi, er påstanden om at islamofobiske og rasistiske uttalelser, kun er legitim religionskritikk. Brukere stiller spørsmål om hvorfor folk mener at "all" opplysning om og "berettiget kritikk" mot islam er regnet som muslimhat (mh-12), påstår at det ifølge "venstresiden" er muslimhat om man kun er skeptisk til sharialover (mh-9), og at vi allerede lever i et diktatur om det er ulovlig å være "realistisk" (mh-5). Disse representerer et stort antall brukere i kommentarfeltene som impliserer at etableringen og bruken av begrepene 'islamofobi' og 'muslimhat' kun er en del av konspirasjonen

ledet av muslimene og eliten for å avlegitimere det brukerne omtaler som "legitim" og "berettiget" religionskritikk. Det fortelles at det ikke er snakk om islamofobi og muslimhets, men heller en realistisk tilnærming til sannheten, der sannheten innbefatter de islamofobiske elementene innenfor den islamofobiske diskursen som allerede er identifisert.

Ettersom islam er en ondskapsfull og brutal ideologi, og muslimer er indoktrinert i denne ideologien, blir det dermed legitimt og nødvendig å kritisere følgerne av denne ideologien. Brukerne av denne typen retorikk mener at reaksjoner og tiltak mot islamofobi og muslimhets dermed blir grunnlovsstridige begrensninger og angrep på deres ytringsfrihet. Som en forlengelse av dette finner brukerne at eliten forsøker å innskrenke ytringsfriheten til menneskene som har forstått "sannheten", og som tør å ytre den. Dette resulterer i konspirasjonssnakk der det males et krisenarrativ i kjent stil: Handlingsplanen er et tydelig tegn og bevis på at Norge er på vei inn i et dystopisk samfunn under en tyrannisk stat, der all ytringsfrihet vil bli straffet. Det påstås at politikerne på denne måten gjør seg skyldige i grove brudd på konstitusjonelle plikter, og at det derfor trengs et oppgjør med de etablerte globalistiske partiene (mh-14). Videre trekkes det i kjent stil paralleller mellom denne handlingsplanen og forbud mot kritikk av nazistene og NS-regjeringen under andre verdenskrig, der brukere påstår at det å forby legitim og nødvendig islamkritikk er det samme som å beskytte nazistene under andre verdenskrig (mh-10), og på samme måte beskytter en slik handlingsplan islams femtekolonnister i dag (mh-15). Handlingsplanen blir på denne måten en metode å tie de som har forstått "sannheten" om islam og muslimer.

4. Det er legitimt å hate alle som truer Norge, de norske verdiene og det norske folk.

Brukere stiller blant annet retoriske spørsmål om hvorfor det i det hele tatt eksisterer islamofobi og muslimhat. En bruker forteller at muslimhat er en nødvendig motreaksjon på "rasismen" muslimene retter mot "oss", og at det å forsvare sitt eget land ikke er rasisme (mh-11). Videre forteller en bruker at muslimhat er et rettmessig oppgjør med muslimenes jødehat og mobbing av etniske nordmenn (mh-16). En annen bruker påstår at det er altfor mye fokus på minoriteter, og at majoriteten har rett til å beskytte seg selv og sine interesser (mh-15).

Med disse påstandene blir det ikke lengre lagt skjul på at hatet ikke kun er rettet mot religionen/ideologien islam, men også muslimer. Som vi allerede har sett av analysen blir muslimers tilstedeværelse i Norge sett på som en trussel mot nasjonens sikkerhet, verdier, kultur og folk,

ettersom muslimer blir ansett som mennesker indoktrinert i onde og brutale verdier med en skjult plan om å ta over Norge. Brukere legitimerer og anerkjenner dermed diskriminering og hat rettet mot muslimer, og peker på muslimer som en gruppe med fiendtlige hensikter. Retorikken under denne påstanden kan minne om retorikken man finner i påstand nummer én, men i stedet for å nekte for at muslimer blir hatet og utsatt for hets, blir dette heller anerkjent og legitimert ettersom muslimer hater og truer ikke-muslimske nordmenn.

5. Islamofobi er et sunnhetstegn.

Meer og Moodod forklarer at ettersom religion i seg selv er mislikt av den moderne intelligensiaen, tolkes dermed latterliggjøring av muslimer som et sunnhetstegn for den intellektuelle debatten og dermed ikke som diskriminering (Meer & Moodod, 2009). I den islamofobiske diskursen på Resett blir islamofobi omtalt som et sunnhetstegn og en naturlig og nødvendig reaksjon på islams og muslimenes tilstedeværelse i Norge. I temaet om hijab og gjenkjennbare religiøse trekk, så vi at en bruker tydelig frontet en slik logikk, der hen påstår at et reflektert klokt menneske automatisk vil reagere mot bruk av hijab, og at man trenger flere mennesker som tydelig viser sin motstand mot plagget. Dette er retorikk som er gjennomgående i kommentarfeltene innenfor artikler som omhandler temaer som tar for seg islamofobi og muslimhat. I artikkelen "Muslimer opplever vansker på jobbmarkedet – Muslimhat, sier Basim Ghozlan" (m-43), kommenterer en bruker at det ikke handler om hat, men heller om sunn skepsis.

Videre finner man brukere som benytter seg av dehumaniserende retorikk for å skape et bilde av islamofobi som en rasjonell reaksjon. En bruker benytter seg av den kjente analogien mellom muslimer og naturlige farer. Brukeren forteller at det er en evolusjonistisk fordel å være redd for farlige elementer som slanger, edderkopper, store høyder, fremmede, og andre farer, og at "våre forfedre" overlevde på grunn av dette (mh-5). Muslimer blir dermed satt i samme kategori som disse farene, og blir dermed en naturlig fare og fiende som man instinktivt bør passe seg for om man skal overleve. Islamofobi er på denne måten ikke kun et tegn på sunn fornuft, men blir også et tegn på en evolusjonær fordel.

Kapittel 6. Løsningen

Problem-kapitlene har etablert krisenarrativene og de sentrale tematiske elementene som skaper fundamentet for de islamofobiske uttrykkene man ser i kommentarfeltene på Resett. Der blir islam beskrevet som en ideologi gjennomsyret med ondskap, og som en egne "levende" entitet med en egen vilje og motivasjon som gjenspeiler sin onde natur. Muslimer blir etablert som en homogen utgruppe som viljeløst men ondskapsfullt følger islams kommando, med mål om å islamisere Norge, og utrydde eller slavebinde den ikke-muslimske befolkningen. Muslimer er dermed en trussel mot Norge, det norske folk, og norske verdier.

Eliten blir sett på som roten til de problemene islams og muslimenes tilstedeværelse i Norge medfører. Om dette kommer som følge av naivitet, intensjonale hensikter eller en kombinasjon av disse er det noe flerstemmighet rundt, men en ting er klart i kildematerialet: eliten har forrådt Norge ved å tilrettelegge for islamiseringen av Norge og ødeleggelsen av landets kultur og verdier. Av denne grunn må noe gjøres.

Som vi så av Berger er det vanlig innenfor ekstremistiske inngrupper å foreslå løsninger som reflekterer problemet, uten at disse løsningene nødvendigvis er proporsjonale til problemene. Det er disse løsningene jeg vil forsøke å illustrere i denne seksjonen. Som vi så innledningsvis er løsningsdiskursen inndelt i tre temaer:

- Forbud, repatriering og internering
- Bruken av alle nødvendige midler
- Politisk reform

6.1 Totalforbud, repatriering og internering

I den islamofobiske diskursen på Resett finner man at den norske nasjon, det norske folk, verdier, og kultur alltid vil være i fare dersom islam og muslimer er tilstede i landet. Berger forteller at inngrupper med ekstremistiske tendenser unngår løsninger som innebærer kompromisser (Berger, 2018: 82). Av dette kommer det frem at den eneste måten å gjøre Norge og Europa trygt på er å: totalforby islam og all praktisering av religionen/ ideologien; bli kvitt alle muslimer som befinner

seg i landet; og internere de som ikke kan sendes ut. Populistisk retorikk foreslår gjerne enkle løsninger på kompliserte problemer (Betz, 2018: 86), og for brukerne er disse enkle og åpenbare deler av løsningen, ettersom islam er ansett som roten til alt som er vondt i Norge.

Totalforbud mot islam

I kildematerialet forsøkes det av enkelte å gi en juridisk legitimitet til løsningsforslaget om å totalforby islam og islamsk praksis i Norge. En bruker refererer til prinsippet om likhet for loven og forbudet mot usaklig eller uforholdsmessig forskjellsbehandling, nedfelt i Grunnloven § 98, og argumenterer at islam forskjellsbehandler mennesker basert på kjønn, legning og religion (if-4). Brukeren synes ikke å se ironien ved bruken av denne argumentasjonen, der det meste av islamofobisk retorikk innenfor den islamofobiske diskursen tydelig er i konflikt med denne paragrafen. Innenfor den islamofobiske diskursen i kildematerialet betyr et forbud av islam et forbud mot all praktisering av religionen, stopp av alle former for økonomisk støtte til islamske organisasjoner og trossamfunn, og fjerning av alle moskeer. Videre mener enkelte at forbud av islam alene kan være løsningen: dette er fordi at hvis muslimer ikke har noen mulighet til å praktisere sin religion/ideologi, vil de til slutt reise tilbake til sine egne "paradis" (m-8). "Paradis" er i denne settingen helt klart ment ironisk både i kontekst av selve kommentaren, men også i kontekst av den helhetlige islamofobiske diskursen man finner på Resett, da det har blitt gjort klart at disse stedene er mer nærliggende å omtale etter demoniserende termer.

Deportering og repatriering

I en artikkel som omhandler muslimer i Frankrike undrer en bruker seg over hvorfor de franske myndighetene ikke bare sender muslimene til en fransk øy som brukeren omtaler som "Djeveløya", da de vil passe godt inn her (i-50). Hvilken øy som er ment presiseres ikke. Denne kommentaren fortsetter det demoniserende narrativet der det påstås at muslimer hører hjemme i helvete, ettersom de i følge brukerne selv er demoniske skikkelser. I tillegg til den åpenbare og fullstendig nødvendige løsningen om å forby islam i Norge, mener majoriteten av brukerne som deltar i den islamofobiske diskursen at deportering og repatriering av muslimer er en helt nødvendig løsning. Dette betyr at selv om man fjerner sykdommen, er man også nødt til å fjerne symptomene og smittebærerne fra det norske samfunnet. Brukere mener at muslimene selv har bevist at de lever i et parallellsamfunn og er uvillige til å integrere seg og følge norske lover og verdier. En stor andel av brukerne mener dermed at samtlige muslimer i Norge må sendes ut av Norge.

En bruker skriver at man er nødt til å starte med en masseutsendelse av muslimer, uavhengig om man har innvandret eller blitt født i landet (m-8). For brukerne med en slik kompromissløs holdning er en muslim en muslim, og den essensialistiske holdningen ovenfor muslimer gir alle muslimer innenfor landets grenser status som uvelkomne og uønskede. For å legitimere en kompromissløs masseutsendelse av muslimer, forsøkes det igjen å gi legitimeringsgrunnlaget et juridisk aspekt: En bruker benytter seg av den juridiske metaforen "frukt fra det giftige tre" (m-40), som forteller at om selve treet er giftig er også frukten giftig. Brukeren oversetter dette "prinsippet" til å gjelde den hen omtaler som ulovlige innvandrere. I følge brukeren har mer eller mindre alle muslimske innvandrere ankommet Norge på ulovlig vis, noe som da gjør at deres borgerskap i Norge er ugyldig. Ved å følge dette "prinsippet" gis dermed alle etterkommerne av disse ulovlige innvandrerne samme status. Denne uttalelsen blir utfordret og viser noe av flerstemmighet som eksisterer i kildematerialet. En bruker skriver at nyankomne muslimer og de som ikke lar seg integrere bør repatrieres, men å repatriere og deportere samtlige muslimer uten forbehold er mer nærliggende å kalle etnisk rensing (ibid). Denne kommentaren blir forsøkt slått tilbake av andre brukere som står fast ved at det heller foregår en etnisk rensing av etniske nordmenn. Dette demonstrerer i praksis hvordan konspirasjonssnakk direkte er med på å rasjonalisere og legitimere islamofobiske handlinger.

Den sistnevnte kommentartråden eksemplifiserer i tillegg hvordan den islamofobiske diskursen ikke er rent objektiv, men heller hegemonisk. Til tross for at de fleste brukerne er enige i hva som er identifisert som problemer, er ikke alle nødvendigvis enige i fremgangsmåten eller graden av den foreslåtte løsningen for å løse det identifiserte problemet. Men til tross for en identifiserbar flerstemmighet rundt graden og i hvilken form løsningen skal gjennomføres, er det allikevel en majoritet i kommentarfeltene som mener at totalforbud mot islam i Norge og repatriering av alle muslimer i landet er den eneste og beste løsningen.

Internerings

Internerings av muslimer blir også foreslått som en nødvendig løsning for å skjerme den norske ikke-muslimske befolkningen fra muslimenes ondskap. Det blir da gjerne foreslått i sammenheng med repatrieringen av muslimer, der internering er en løsning på problemet frem til muslimer eventuelt kan repatrieres (i-52), eller hvis de ikke kan repatrieres (m-8). For en stor del av brukerne spiller det ingen rolle hvordan muslimer fjernes fra den ikke-muslimske befolkningen, så lenge de ikke har tilgang til det norske/vestlige samfunnet og kan gjøre mer skade og korrumpere det videre.

En bruker refererer til en gruppe artikler publisert i 2017 av Storhaug på HRS sin nettside der hun identifiserer en tidskritisk krise som pågår i Europa (m-12). Her forklarer Storhaug at i “fire europeiske land befinner det seg nå en samlet hær på over 70 000 religiøse soldater klare til jihad og terror mot oss” (Storhaug, 2017a). I en artikkel fem dager senere skriver Storhaug at dette tallet sannsynligvis er på minst 100 000 og dette tallet bare vil vokse, og at et x antall av disse befinner seg i Norge. Storhaug maler dermed et dystopisk krisenarrativ av den nåværende situasjonen i Europa og Norge, og den nære fremtiden. Som en løsning på dette forklarer Storhaug at “Derfor må vi revurdere menneskerettigheter og konvensjoner. De bidrar til å ta livet av «uskyldige» mennesker i dag. Det er den kyniske virkeligheten” (Storhaug, 2017b). Storhaug benytter seg altså av et krisenarrativ for å legitimere en frarøving av muslimers beskyttelse av menneskerettigheter, slik at muslimer kan interneres. Denne type retorikk er gjennomgående i kildematerialet og et godt eksempel på hvordan krisenarrativ bidrar til å skape samhold basert rundt frykt og sinne mot en utgruppe, og hvordan det skaper legitimering av drastiske handlinger mot utgruppen og løsninger på krisen utgruppen har skapt.

6.2 Bruk av alle nødvendige midler

Som allerede nevnt er direkte og eksplisitt oppfordring til vold sjelden å se i kommentarfeltet, da kommentarfeltet er moderert. Som følge av dette finner man relativt ofte kommentarer som indirekte oppfordrer til vold eller fiendtlige handlinger. I kontekst av artikkelen som omhandler dialogmøtet mellom SIAN og muslimer i Drammen (m-12), kommenterer blant annet en bruker at ettersom muslimer nå bare venter på å bli mange nok til å ta kontroll over landet, er man nødt til å undertrykke islam så mye som mulig etter alle nødvendige metoder. Brukeren holder sin formulering vag, men det er tydelig at dette er en taktiske uklarhet som innbefatter at voldelige metoder og fiendtlige handlinger som diskriminering og trakassering heller ikke er utelukket. Dette fordi denne kommentaren kan oversettes til at: alle midler som hjelper mot islams tilstedeværelse og ekspansjon er legitimt og bør bli brukt. Bangstad omtaler dette som 'kalkulert tvetydighet' (Bangstad, 2016: 166) der man bevisst er uklar i hva man nøyaktig mener med sitt utsagn, selv om det er tydelig hva som egentlig menes om man leser mellom linjene. Dette er et retorisk virkemiddel man finner ofte i blant annet den islamofobiske diskursen i kildematerialet.

Videre finner man også tilfeller der legitimering av- og direkte oppfordring til trakassering av muslimer ikke har blitt felt av modereringssystemet på Reset. En bruker kommenterer at det er en selvfølge at muslimer blir hetset, på samme måte som at nazister bør bli hetset, og avslutter kommentaren med at mennesker som følger menneskefiendtlige ideologier bør hetses og trakasseres (m-13). Dette blir altså legitimert ved å beskrive muslimer som følgere av en menneskefiendtlig og rasistisk ideologi. Dette er som vi allerede har sett en av de vanligste retoriske virkemidlene innenfor den islamofobiske diskursen, der muslimer essensialiseres og tilskrives svært negative gruppelementer og stereotypier, slik at bruk av fiendtlige midler blir legitimt og en nødvendighet.

I artikkelen “Britiske parlamentarikere vil definere islamofobi som rasisme” (if-15) forklares det som tittelen indikerer, at en gruppe britiske muslimske parlamentarikere ønsker å definere islamofobi som rasisme. På denne måten kan islamofobi og rasisme havne under samme straffeparagraf. Dette faller ikke i god jord hos majoriteten av brukerne i det tilhørende kommentarfeltet, på samme måte som med nyheten om den norske handlingsplanen mot diskriminering av og hat mot muslimer. En bruker kommenterer at ettersom islam ikke er definert av rase og er helt frivillig for mennesker, kan ikke islamofobi defineres som rasisme. Dette er den samme retorikken som blant annet SIAN benytter seg av (SIAN, 2022a). Videre kommenterer brukeren at man er på vei til et farlig totalitært samfunn dersom et forbud mot kritikk av islam og muslimer trer i kraft, og at om dette skjer er det på tide å benytte seg av sterkere motstand, ettersom argumenter da ikke lenger fungerer (if-15). Denne kommentaren er også preget av kalkulert tvetydighet ettersom brukeren ikke ordrett oppfordrer til vold og ekstreme handlinger, men det er ut av konteksten klart at det er dette som er ment. Denne kommentartråden fortsetter, og det vises tydelig at den kalkulerte tvetydigheten og vagheten til kommentaren treffer med sitt budskap, der en annen bruker trekker tydelige linjer mellom dagens tilstander i Norge og det naziokkuperte Norge under andre verdenskrig. Brukeren kommenterer at om dagens situasjon fortsetter slik, vil det forhåpentligvis dannes motstandsgrupper mot Norges muslimvennlige tyranniske regime og regimets allierte. Som Bangstad allerede har bemerket vil dette si at bruken av metoder mot muslimer i Norge som ble brukt mot nazistene dermed er legitimert - voldelige midler ikke er utelukket og er nærmest nødvendig.

Av videre kommentarer kan man også se tendenser til bortforklaringer og/eller forsvar av høyreekstrem terror. I denne sammenhengen blir perpetrator-victim reversal et hyppig brukt redskap for å beskytte seg og sin inngruppe fra tilknytning til ekstremister, men også som forsvar av

ekstremistiske handlinger. I den sammenheng blir 'venstreradikale' og 'venstreekstreme' sett på som den største trusselen ved siden av muslimer, ofte i sammenheng med artikler der høyreekstreme og høyreradikale personer eller grupper er et tema. Da de 'venstreradikale' har skylden for at islam har en grobunn i Norge, ser man tilløp til forsvar mot høyreekstremistiske handlinger som et motsvar. I kommentarfeltet under en artikkel der det forklares at PST har redegjort at ekstrem islamisme og høyreekstremisme fortsatt ventes å utgjøre den største terrortrusselen, kommer dette forsvaret klart frem (i-23). At høyreekstremisme er å regne som den største terrortrusselen sammen med ekstrem islamisme møter tydelig motstand i kommentarfeltet, og trekker inn at det heller er venstreekstremisme som bør dele denne plassen med ekstrem islamisme. Av brukere sås det tvil i om det faktisk finnes noen høyreekstreme i Norge, og at PST ikke vet hva de snakker om. Dette viser en klassisk konspirasjonsteoretisk og populistisk mistillit til sentrale samfunnsmessige institusjoner, der brukerne betviler faktaopplysninger presentert av myndighetenes sentrale sikkerhetstjeneste.

Påstandene om at det heller er venstreekstremister som utgjør den største terrortrusselen viser tilløp til forsøk på å skjule alvorligheten av trusselen høyreekstreme grupper utgjør. Dette kan også tyde på at deler av inngruppen i islamofobidiskursen på Resett føler en slags erkjennelse at disse høyreekstreme individene og gruppene mer eller mindre er en del av deres egen inngruppe. Av denne grunn føler muligens de et behov for å forsvare disse individene eller gruppene, og dermed sin egen inngruppe ved å påstå at de ikke utgjør noen trussel mot det norske samfunnet. En av disse brukerne demonstrerer dette, og kommenterer at både høyrevridde og høyreekstreme marginaliseres og demoniseres av venstresiden og muslimer, og stiller dermed det retoriske spørsmålet om det er rart at noen av disse til slutt slår tilbake med ekstreme metoder. På denne måten blir skylden til høyreekstreme handlinger direkte tilskrevet venstresiden og muslimer.

Videre i samme artikkel finner man i tillegg en kommentartråd der Breiviks terrorhandlinger blir direkte forsvart og bortforklart. Dette forsvaret kommer som svar på at en bruker utfordrer det etablerte hegemoniet ved å kommentere at Breiviks terror kom som et resultat av islamofobe vrangforestillinger som er å finne i enkelte høyreekstreme miljøer (i-23). Dette utsagnet blir forsøkt slått ned på av flere brukere som knytter seg til kommentartråden. De mest gjennomgående motargumentene er at Breiviks ekstreme handlinger er en naturlig reaksjon på ekstrem politikk. På denne måten blir igjen myndighetene og muslimene tilskrevet skylden for disse terrorangrepene. Ettersom majoriteten av deltagerne i islamofobidiskursen i kildematerialet mener at

myndighetene lenge har drevet en forvridd, korrump og ekstrem politikk, spesielt når det gjelder innvandring, ser man at enkelte brukere direkte forsvarer høyreekstreme terrorangrep som legitime metoder for å svare på det de anser som ekstreme situasjoner i samfunnet. Dette er også lignende retorikk som den tidligere lederen av SIAN Arne Tumyr brukte under rettssaken mot Anders Behring Breivik, da han proklamerte at han og SIAN tok avstand fra selve terrorhandlingene, men at det var forståelig at disse handlingene fant sted da det er "Koranen, Islam, Al-Qaida og det politiske miljøet i Norge og Europa, som ikke har innsett at foten må settes ned" (Christophersen, 2012). Fra Berger kan man se at dette er et retorikk som brukes av ekstremistiske inngrupper for å legitimere ekstreme handlinger ovenfor utgrupper (Berger, 2018: 99). På denne måten argumenterer noen av brukerne for at Breiviks terrorangrep var myndighetenes og muslimenes skyld, som en ekstrem reaksjon på en ekstrem situasjon og politikk.

Andre brukere som ikke kommer med direkte forsvar av høyreekstrem terrorhandlinger, forsøker heller å benekte en hver form for ideologisk tilhørighet med gjerningspersonen(e), ved å heller tilskrive dem venstreekstreme egenskaper og kvaliteter. I det samme kommentarfeltet (i-23) kommenterer en bruker at det ikke er noe som tilsier at Breivik er høyreekstrem, og at han tydelig markerte seg med nazihilsener. En annen bruker kommenterer at det samme gjelder Manshaus ettersom hans ideologi var basert på nazi-inspirert tankegods, samt at han uttrykte beundring for Kinas autoritære kommuniststil. Ved å gi Breivik og Manshaus statusen som nazister (nasjonalsosialister) blir fokuset rettet mot at disse tilhører det sosialistiske politiske spekteret, altså det samme spekteret som de identifiserte utgruppene består av, i følge inngruppen. Da nasjonalsosialistene ifølge denne tankegangen tilhører venstresiden, kan ikke Breivik og Manshaus ha noe med høyresiden å gjøre, og kan dermed heller ikke knyttes til brukeres inngruppe. Terroristene er dermed å regne som venstreekstreme, og på denne måten blir den ytre høyre sidens renommé forsøkt hvitvasket.

Men man finner også tilfeller der voldelig etnisk rensing blir direkte hyllet og legitimert som en god løsning på "muslimproblemet". Dette ser man tydelig i temaet som omhandler den etniske rensingen av det muslimske rohingyafolket i Myanmar, der det FN har klassifisert som et folkemord begått av Myanmariske regjeringsstyrker blir forsvart i en rekke rekke kommentarfelt. I disse kommentarene hedres det "myanmarske folket" som et folk som endelig har forstått hvilken fare islam og muslimer utgjør med sin tilstedeværelse. Det hevdes at til tross for at det "muligens" foregikk på en "litt brutal måte", så var det enten snakk om "oss" eller "dem" (i-50). Slike kommentarer der vold og drap - i

dette tilfellet i form at etnisk rensing - blir legitimert som nødvendige løsninger, er tydelige eksempler på at ekstreme holdninger eksplisitt er tilstede i den islamofobiske diskursen på Resett. Slike kommentarer hevdes indirekte å være en form for teleologisk etiske. Med andre ord betyr dette at disse ekstreme handlingene er etisk riktige ettersom handlingene bidrar til å oppnå et verdifullt resultat. Kommentarene generelt relatert til vold mot muslimer og høyreekstremistisk terror synes å være sterkt preget av samme type retorikk. Perpetrator-victim reversal og indirekte teleologisk etikk blir brukt til å legitimere fiendtlige ytringer og handlinger ovenfor muslimer generelt, ettersom denne praksisen blir sett på som et nødvendig onde for å oppnå et større gode.

6.3 Politisk reform

Av den islamofobiske og konspirasjonsteoretiske retorikken i den islamofobiske diskursen på Resett kan man tydelig se at det eksisterer en stor konsensus om at problemet bestående av islams og muslimers tilstedeværelse og frie praksis i Norge, skyldes maktelitens korrupte, forræderske og naive politikk. På grunnlag av dette mener majoriteten av deltagerne i den islamofobiske diskursen at en politisk reform må på plass.

Det er vanlig å se til andre land som har en mer høyrevridd og/eller autoritær politikk som en slags mal og forbilde for hvordan politikken bør føres i landet og hvordan politiske og samfunnsmessige problemer blir håndtert, slik som Myanmar og østblokk-landene. En bruker kommenterer at disse landene slipper de store problemene islam tilfører land som Norge, ettersom disse de er mer autoritære (m-48). Ser man igjen på Myanmar's håndtering av rohingyane, ser man at en autoritær og ekstrem politikk i stor grad blir forbilledlig i den islamofobiske diskursen på Resett. Et videre eksempel på dette er brukernes reaksjon på Kinas behandling av den muslimske folkegruppen uigurene. Resett's brukere har generelt sett lite til overs for Kina og Kinas politikk, men ser ut til å beundre politikken som utføres mot et av landets muslimske minoriteter - dette er en forbilledlig politikk som også bør føres i land som Norge (i-50; mh-17). Men brukerne ser at slik den politiske situasjonen er i Norge per nå vil dette være umulig.

Basert på det tidligere analyserte materialet er løsningen tydelig: en politisk reform må til, og de svikeyfulle, naive og inkompetente politikerne, også kjent som 'makteliten' må avløses fra sine politiske posisjoner. En kommentar som er representativ for en stor andel av brukerne ytrer at samtlige av dagens (styrende) politikere må fjernes. Videre fortelles det i kjent stil at

"muslimproblemet" kun er følgeskader av politikken som er ført til nå (i-11). For flere brukerne er det åpenbart at muslimene kun er et symptom på maktelitens feilslåtte politikk, og disse må skiftes ut for å nå rett politisk og samfunnsmessig forandring. Men for en stor andel brukere i kommentarfeltene holder det ikke kun med avsettelse av den nåværende forræderske makteliten. Som vi har sett er analogien mellom nazistenes okkupasjon av Norge under andre verdenskrig og muslimenes og elitens allianse svært sterk i den islamofobiske diskursen og retorikken på Resett, der dagens politikere blir omtalt som landssvikere og forrædere. Ettersom de bedriver landsforræderi på samme måte som den nazistiske regjeringen under andre verdenskrig, impliseres det at straffen bør være den samme som landsforræderne fikk, og at dagens politikere vil få som fortjent. En bruker kommenterer at en dag vil folket slå tilbake og bære politikerne ut på Løvebakken der de vil få en velfortjent straff (mh-11). Løvebakken er egentlig navnet på oppkjørselen foran Stortingsbygningen i Oslo, men betyr i overført betydning selve 'Stortinget'. På denne måten impliseres det sterkt til at vold og offentlig lynsjing av politikerne vil bli en realitet og en nødvendighet på grunn av deres landssvik. En annen bruker sammenligner den nåværende politiske situasjonen direkte med hendelser under og etter andre verdenskrig, der alle fremsnakkerne av nazismen "fikk som fortjent" (m-22). Brukeren insinuerer med dette at alle "fremsnakkere" av islam også vil få som fortjent, og møte en tilsvarende skjebne som landsforræderne etter andre verdenskrig fikk. Brukerbasen på Resett mener at når nok folk innser sannheten om muslimene og politikernes forræderske og ødeleggende politikk, vil den politiske reformen bli fullkommen ved at det norske folk som helhet tar til motmæle. Som vi allerede har sett blir dermed islamofobisk retorikk legitimert som et viktig redskap for å spre denne "sannheten" og "vekke opp" det naive norske folk, slik at drastisk politisk forandring kan skje.

Som nevnt står gjerne løsningene som blir foreslått av denne inngruppen uproporsjonalt til det identifiserte problemet, og det er nettopp derfor det konstrueres komplekse krisenarrativ og demoniserende beskrivelser av muslimer og eliten, som kan stå i stil med de ekstreme løsningsforslagene som foreslås. Problemdiskursen blir gjerne konstruert på overdrevne og falske premisser for å legitimere islamofobiske uttrykk og handlinger, samt ekstreme metoder.

Kapittel 7. Avsluttende diskusjon og konklusjon

Formålet med denne avhandlingen har vært å undersøke hvordan islamofobiske ytringer, holdninger og handlinger opprettholdes, rasjonaliseres og legitimeres i kommentarfeltene på Resett. For å svare på denne problemstillingen har jeg identifisert en rekke tematiske elementer - altså ytringer, holdninger og retorikk - som er gjennomgående og sentralt i den islamofobiske diskursen i kildematerialet. I dette kapittelet vil jeg oppsummere disse funnene og hva analysen av kildematerialet har identifisert. Først vil jeg redegjøre for de forskjellige identitetsgruppens gruppeelementer: tro, trekk og praksis, sett fra den islamofobiske inngruppens perspektiv, før jeg hever blikket og oppsummerer funnene gjort i analysen gjennom spørsmålene: Hva skjer? Hvorfor skjer det? Hva bør gjøres? Disse spørsmålene er også hypotetiske spørsmål stilt fra inngruppens perspektiv.

7.1 Identifikasjon av inn- og utgrupper

Det teoretiske kapittelet argumenterte for at en sentral del av det islamofobiske verdensbildet er preget og avhengig av opprettelsen av inn- og utgrupper med grunnlag i Bergers (2018) teori. Om det er disse identitetsgruppene som først legger grunnlag for at et islamofobisk verdensbilde skal kunne etableres, eller om det er det islamofobiske verdensbildet som legger grunnlaget for opprettelsen av disse identitetsgruppene, er vanskelig å si. Spørsmålet blir med andre ord om høna eller egget kom først. Hervik argumenterte som nevnt at islamofobi blant annet er en nativistisk xenofobisk reaksjon. Jeg tar dermed utgangspunkt i at den islamofobiske inngruppen - bestående av aktive deltagere i den islamofobiske diskursen på Resett - eksisterer ut ifra det premiss om at de alle medlemmene av inngruppen er personer som har identifisert og blitt klare over den påståtte trusselen fra felles identifiserte utgrupper - nemlig muslimene og eliten. Med andre ord argumenterer jeg for at den *islamofobiske* inngruppens eksistens som en identitetsgruppe er avhengig av eksistensen av de identifiserte utgruppene. Dette støttes også delvis av Bergers påstand om at mye av inngruppens identitet baserer seg på at trusselen fra utgruppen(e) skaper en krise, som nevnt i kapittel 3. På grunn av dette er det dermed naturlig å starte med identifisering av utgruppene.

Muslimer som en utgruppe

Gjennom inngruppens essensialistiske tankegang og et verdensbilde med basis i Foucaults kunnskapsregime, har muslimenes tro, trekk og praksis blitt relativt klar i den islamofobiske diskursen i kildematerialet:

- Tro: Blind tro på den onde koranen skaper verdier som gjerne tilsvarer motparten til de norske verdiene, der muslimer kjemper for et samfunn uten verdier som likestilling mellom kjønn, ytringsfrihet, liberalisme og sekularisme, demokrati, sikkerhet i samfunnet, og fjerningen av norsk kultur til fordel for muslimsk kultur og sharialov. I tillegg er muslimer blindt lojale til islam og dens lover, og kan dermed aldri bli lojale ovenfor Norge, da norske og islamske verdier er inkompatible og Koranens ord er absolutt.
- Trekk: Muslimene er lett gjenkjennelige ved at majoriteten er av utseende tilsvarende det man finner i midtøsten eller deler av Afrika, og alle med dette utseendet mest sannsynlig er muslimer, ifølge islamofobisk tankegang. De snakker gjerne et annet språk som høres arabisk eller typisk “muslimsk” ut, kvinner bærer ofte religiøse plagg som hijab eller burka, og flere muslimske menn har et karakteristisk langt skjegg.
- Praksis:
  1. Tidligere oppførsel innad i gruppen, definert av gruppens historie: Muslimer har siden islams opprettelse ført en aggressiv erobringsspolitikk, og deres oppførsel og praksis har stått i stil med dette, der samfunn og folk har blitt undertrykt etter de brutale sharialovene. Islam og muslimer har siden starten vært i krig med vesten og dens verdier.
  2. Nåværende oppførsel: Muslimers oppførsel og praksis er mer eller mindre uforandret og har ikke forandret seg til det bedre siden islams oppstandelse. I denne oppførselen er blant annet kvinneundertrykkende og har en høy tendens til oppføre seg truende og å utføre vold. Integreerte og tilsynelatende “moderate” muslimer bedriver taktisk løgn for å skjule sine virkelige intensjoner.
  3. Fremtidig oppførsel og muslimenes skjebne: Muslimene vil ta med seg sin utdaterte oppførsel og praksis inn i fremtiden med mål om å erobre Norge og resten av verden, der streng sharia-lovgivning vi bli påtvunget alle innbyggere som ikke har blitt ofre for etnisk rensing. Ettersom koranens ord i følge muslimer er perfekt, og muslimer følger koranen blindt, vil dermed deres oppførsel fortsette å være uforandret inn i fremtiden.

Eliten som en utgruppe

Eliten er identifisert som en konspiratorisk makt som er alliert med utgruppen 'muslimene'. Elitens utgruppeelementer har blitt identifisert som:

- Tro: Eliten har for lenge siden forkastet de norske og vestlige verdiene, der deres verdier nå baserer seg på makt, penger og anti-norske/globalistiske verdier. Med grunnlag i dette har de alliert seg med islamske/muslimske krefter for å fremme sin egen agenda for å oppnå sitt dystopiske mål for fremtiden. Deres verdier og mål viser også deres naivitet og dumskap.
- Trekk: Innenfor den norske konteksten består eliten hovedsakelig av etniske nordmenn, men islamiseringen av Norge og Europa har kommet så langt at innvandrere og muslimer i de siste årene stadig får flere maktposisjoner i politikken. Eliten består hovedsakelig av styrende politikere, men sterke økonomiske interesser, akademikere, samt mainstream media som støtter de samme målene anses også som en del av denne gruppen.
- Praksis:
  1. Tidligere oppførsel innad i gruppen, definert av gruppens historie: Eliten har i lang tid ført sine egne naive, destruktive og selv-fremmende politiske mål og ambisjoner som går imot folket. Eksempelvis er det bare å se hvordan politikerne heller rustet ned det norske forsvaret i forkant av andre verdenskrig og den tyske okkupasjonen av Norge.
  2. Nåværende oppførsel: Eliten fører en destruktiv politikk i samarbeid med muslimene som er i ferd med å ødelegge Norge og Europa slik vi kjenner det. Eliten jobber aktivt imot det norske folk, men det er kun inngruppen som er kapable til å innse dette.
  3. Fremtidig oppførsel og elitens skjebne: Om eliten når sitt mål tror de selv at de vil bli tungt beriket, at de vil oppnå total og eneveldig makt over landet, og Norge vil bli en del av et stort multikulturelt og globalistisk dystopi. Det eliten er for naive og uintelligente til å forstå er at de selv vil bli forrådt av sine muslimske allierte og vil ende opp med samme skjebne som det etniske ikke-muslimske norske folk - som slaver av et islamsk herredømme. Det er også deler av eliten som selv er muslimer per dags dato, og i fremtiden vil den gjenværende eliten utelukkende være muslimer.

Den islamofobiske brukerbasen på Resett som en inngruppe

Ettersom den islamofobiske brukerbasen på Resett ikke har kategorisert seg selv som en homogen gruppe etter de samme essensialistiske og generaliserende standardene som de har identifisert muslimene etter, er de identifiserte 'tro, trekk, praksis'-elementene noe mer flytende. Allikevel er det mulig å identifisere disse basert på gjennomgående utsagn og holdninger:

- Tro: Dette kan innbefatte verdier som relativ likestilling mellom kjønn, ytringsfrihet, liberalisme og sekularisme, demokrati, vedlikeholdet og bærekraften av velferdsstaten, nasjonens sikkerhet og en konservativ holdning til bevaring av norsk kultur. Den sterkeste fellesnevneren mellom medlemmer i denne inngruppen er at de anser seg selv som blant de få som har innsett at islam og muslimer er en reell trussel mot alle disse verdiene og mer.
- Trekk: For inngruppedlemmer innbefatter dette i hovedsak at man er en ikke-muslimsk nordmann som snakker norsk. Av kildematerialet har jeg også funnet at for et stort antall av brukerne er det et krav om at man er etnisk norsk/hvit europeer eller av hvit hudfarge. Man ser også at det er flere som identifiserer seg som kristne, og som et resultat er deres kristne identitetstrekk truet av islam og muslimenes tilstedeværelse.
- Praksis:
  1. Tidligere oppførsel innad i gruppen, definert av gruppens historie: Inngruppens historie skapes fra et nasjonalistisk bilde, gjerne bygget på nasjonalromantiske elementer, av den norske historien og av nordmenns forfedre. Her skapes det gjerne heltebilder og forbilder av alt fra vikingers styrke i oldtiden, til de klassiske norske dikternes intellekt, og motstandsmennenes mot under andre verdenskrig, der alle disse har gjort en severdig innsats i å beskytte og løfte opp norsk kultur og verdier.
  2. Nåværende oppførsel: Det er vanskelig å bestemme hva den nåværende oppførselen til den islamofobiske inngruppen er som helhet, men en fellesnevner kan blant annet være oppførsel som bidrar til at individer følger og opprettholder inngruppens nevnte verdier.
  3. Fremtidig oppførsel og inngruppens skjebne: Det er igjen vanskelig å si med sikkerhet hva inngruppens fremtidige oppførsel og skjebne vil være, men det er mulig å argumentere for at den fremtidige oppførselen vil være relativt lik slik den er nå, der planen og skjebnen er å fortsette å holde på norske verdier, kultur og levemåte men i et samfunn som ikke er preget av islam og muslimer og en forrædersk elite.

Det er viktig å presisere at elementene tro, trekk og praksis presentert i den løse inngruppen bestående av brukerne på Resett kan være svært misvisende og ikke nødvendigvis representere alle brukere med islamofobiske holdninger. Det eksisterer for eksempel brukere med ekstremistiske holdninger som er aktive motstandere av liberalisme og demokrati, og andre norske kjerneverdier som likestilling blant kjønn. Ytringer om forsvar av liberale verdier kan også være opportunistisk i natur, i stedet for genuint (Bjørge & Gjeldvik, 2018: 36).

7.2 Oppsummering av funn og konklusjoner

For å kunne gi en oversiktlig oppsummering og forklaring på den gitte problemstillingen og forskningsspørsmålene, vil jeg dele konklusjonen inn i tre mindre deler, der jeg fra brukerbasens perspektiv forklarer 1: Hva som skjer. 2: Hvorfor dette skjer. Og 3: Hva som bør gjøres.

Hva skjer?

I analysen er det identifisert en rekke problemer innenfor den islamofobiske sfære, og et komplekst krisenarrativ blir konstruert og konstituert. Muslimer har blitt identifisert og essensialisert som en homogen gruppe som ikke evner å integrere seg i Norge og bli en del av den generelle norske inngruppen. Integrering blir sett på som en umulighet ettersom muslimers tro, trekk og praksis blir sett på som fullstendig motstridende til inngruppens verdier. Islam og muslimer vil heller aldri aksepteres som en del av det norske samfunnet, da integrering av deres gruppeelementer blir sett på som urenheter og korrupsjon av den norske inngruppens gruppeelementer. På denne måten utgjør islam og muslimer en stor fare for Norges folk, kultur, verdier, myndighet, og sikkerhet. Religiøse uttrykk og fysiske trekk som hijab og langt skjegg blir blant annet sett på som bevis på muslimers uvillighet til å tilpasse seg det norske samfunnet. Muslimer blir på denne måten syndebukker for samfunnets reelle, fiktive eller overdrevne problemer. Kriminalitet, vold, overfall og terror blir ofte omtalt som en del av muslimers natur, der de blant annet blir oppdratt til å hate nordmenn og utnytte ikke-muslimske nordmenns naivitet og godhetstyranniske holdninger. På denne måten blir offerrollen snudd gjennom det retoriske virkemiddelet omtalt som 'perpetrator-victim-reversal', slik at ikke-muslimske nordmenn blir fremstilt som de egentlige ofrene for rasisme og trakassering.

Dehumaniserende beskrivelser der muslimer omtales som for eksempel demoner, sykdommer, innavlede, skadedyr eller rovdyr er vanlig å finne i kildematerialet. Ved å benekte deres

menneskestatus og heller beskrive dem som farlige vesner og sykdommer, blir det lettere å rasjonalisere og legitimere islamofobisk teori og praksis.

Videre blir muslimer blir ofte omtalt som “lykkejegere” og “velferdsflyktninger”. Det forklares at muslimer utnytter Norges velferdsgoder og fungerer som en enorm økonomisk byrde på landet. Muslimer blir indirekte og direkte beskrevet som økonomiske parasitter. I tillegg blir også samfunnsproblemer, som restriksjonene tilknyttet koronapandemien og selve koronautbruddet i Norge, i stor grad tilskrevet muslimer og deres tilstedeværelse i landet.

Det eksisterer en utbredt enighet om at islam ikke kan og bør regnes som en religion, men heller en ideologi. Sammenligninger og retorikk der det blir trukket sterke analogier mellom islam og nazismen er et av de mest gjennomgående retoriske virkemidlene i den islamofobiske diskursen på Resett. Det retoriske bakteppet blir dermed at Norge og det norske ikke-muslimske folk er dermed under okkupasjon av krefter tilsvarende det landet opplevde under andre verdenskrig. Mennesker som snakker- og jobber mot islam og muslimenes tilstedeværelse i Norge blir dermed indirekte tilskrevet mer eller mindre samme heltestatus som motstandsmenneskene mot nazismen og nazistene under andre verdenskrig. Ved å fraskrive islams status som religion og heller tilskrive islam status som en ond ideologi, blir islamofobi legitimert blant annet ved at islam ikke lenger kan beskyttes av loven og prinsippet om religionsfrihet, i tillegg til at en ideologi som promoterer onde verdier og praksiser bør og må kritiseres og bekjempes.

Islam blir også indirekte beskrevet som en ond entitet med egen vilje, der dens mål er å spre seg som en sykdom ved hjelp av dens redskap, manifestert som muslimene. Muslimer blir i denne sammenheng ofte beskrevet som slaver av denne ondskapens ideologi, der de følger islams befalinger, manifestert som Koranen, blindt. Islam blir beskrevet som en uniform ideologi, uten nyanser og rom for modernisering og nytolkning. På denne måten er alle former for islam å regne som radikalt og ekstremt, ettersom all islam er det samme. Siden islam er en uforanderlig uniform enhet, følger logikken at muslimer dermed også er en uniform enhet. Alle muslimer er dermed i virkeligheten islamister og radikale/ekstreme muslimer. Eksistensen av “moderate” og integrerte muslimer blir bortforklart med at muslimer bedriver den taktiske og oppfordrede løgnen ‘taqiyya’. På denne måten islamiserer muslimer Norge i skjul av sin “moderatitet”. Essensialisering av muslimer blir et av de mest sentrale elementene innenfor islamofobi generelt, og videre et av de viktigste redskapene for legitimering av islamofobisk teori og praksis.

Dette fører oss videre til den mest alvorlige delen av det sammensatte krisenarrativet i den islamofobiske diskursen på Resett: Erobringen og den systematiserte islamiseringen av Norge og Europa, samt den etniske rensingen og slavebindingen av samtlige ikke-muslimer. Ifølge majoriteten av brukerne i kommentarfeltene på Resett er dette noe som allerede er i ferd med å realiseres. Tegnene finner man overalt, der muslimene driver ukonvensjonell og demografisk krigføring ved hjelp av stor innvandring, høy fødselsrate og utpressing av etniske ikke-muslimske nordmenn fra bydeler og boligområder. Brukerne ser også at islamske særkrav får økende plass i det norske samfunnet, og positiv medievinling og offentlig politisk støtte av islams og muslimers tradisjoner, som for eksempel feiringen av Id blir sett på som ledd i islamiseringsprosessen. Tilstedeværelse av muslimer og personer med muslimsk bakgrunn i politikken blir sett på som et tydelig tegn på muslimene har infiltrert Norges maktstruktur, og at denne islamiseringsprosessen er i full gang. Historie blir brukt som bevis på islams og muslimers virkelige intensjoner - det argumenteres for at det alltid har vært konflikter, vold og uro der islam og muslimer har oppholdt seg. Brukerne er i en tilstand beskrevet som 'semiotisk opphisselse', der de bedriver hyperaktiv leting etter bekreftende tegn og beviser som gjerne er basert på halv-sannheter og usannheter for å bekrefter deres tro og påstander. I sammenheng med dette er det retoriske virkemiddelet 'significant absences' også hyppig brukt, der annen perspektivgivende informasjon bevisst blir utelatt for å støtte sine retoriske poeng.

Den pågående islamiseringsprosessen ble før omtalt som 'snikislamisering', men dette begrepet har i senere tid blitt et misvisende begrep for majoriteten av brukerne, ettersom denne islamiseringsprosessen har kommet så langt at den ikke lenger trengs å skjules. Det fortelles at det kun er et spørsmål om tid før islamiseringen og erobringen av landet er en realitet, der noen går så langt som å mene at det allerede er for sent - muslimene har blitt for mange, og den muslimske befolkningen øker eksponensielt.

Hvorfor skjer det?

En sentral del av det presenterte krisenarrativet er premissene og aktørene som legger grunnlaget for at krisen utfolder seg. Ifølge brukerne konspirerer Norges maktelite sammen med muslimer for å fasilitere den pågående islamiseringen av Norge og Europa. Det meste av praten rundt dette temaet går i konspirasjonssnakk, der både løse og sentrale elementer fra konspirasjonsteorier som 'Eurabia' og 'the Great Replacement' blir presentert. Men det er også innskudd fra enkelte brukere som

presenterer mer detaljerte beskrivelser av den pågående konspirasjonen i slik detalj at det i disse tilfellene blir et mer utydelig skille mellom faktisk konspirasjonsteori og konspirasjonssnakk.

Konspirasjonsteoriene og konspirasjonssnakkene går primært ut på at 'eliten', hovedsakelig bestående av politikere både nasjonalt og internasjonalt, har inngått en avtale med muslimer der innvandring til europeiske land, slik som Norge, blir lagt til rette for og direkte oppfordret. Hvorfor eliten fører en slik destruktiv politikk finnes det ingen universell forklaring på, og tendenser til flerstemmighet synes å komme frem i denne delen av den islamofobiske diskursen. Men til tross for en manglende universell forklaring, er det en rekke påstander som går igjennom:

1. Det legges til rette for en splitt og hersk situasjon for å skape konflikt i nasjonen, slik at landet og dens kultur brytes ned og landet kan bygges opp igjen etter nye globalistiske prinsipper og verdier.
2. Eliten er i virkeligheten selv muslimer og ønsker dermed å islamisere Norge og Europa.
3. Eliten og majoriteten av befolkningen er svært naive, dumme og lider av godhetsfeber, der de ikke er i stand til å se hva slags fatale og katastrofale konsekvenser politikken som føres fører med seg.

Som oftest virker det som at brukere er enig i at det er en vag blanding av av disse påstandene som synes å være svaret på spørsmålet om *hvorfor*. Videre tolkes alt intensjonalt, og blant beviser for at makteliten aktivt jobber for et dystopisk samfunn, finner man at anti-islamofobiske tiltak som regjeringens handlingsplan mot diskriminering av og hat mot muslimer kun er en måte å ødelegge sentrale norske verdier som ytringsfrihet, og dermed tie nødvendige stemmer i samfunnet. På denne måten forsøkes det i kjent stil å snu offerrollen fra muslimene over til seg selv.

I kildematerialet blir Norges (daværende) statsminister Erna Solberg utpekt som hovedfienden blant den 'Norske' eliten. Det påstås fra flere brukere at hun både er en dukke for globalistiske krefter og/eller muslimske krefter, og at hun selv er muslim og derfor fører en islamistisk agenda. Betegnelsen av Erna Solberg spesielt og den norske makteliten generelt går ofte i å beskrive dem som 'svikere' og 'landsforrædere'. Denne retorikken går ofte i den velkjente analogien til tilstandene og situasjonen under den nazistiske okkupasjonen av Norge under andre verdenskrig. Det impliseres dermed at på lik linje som at muslimer bør bli bekjempet på samme måte som nazistene, bør den

politiske eliten bli straffet som landsforræderne etter krigen. Dette fører oss videre til løsningene på problemene.

Hva bør gjøres?

Ettersom at den norske kulturen og landets kjerneverdier er truet av islams og muslimeres tilstedeværelse og stadig økende antall i Norge, samt at en erobring og islamiseringsprosess er i full gang i samarbeid med svike myndigheter og makteliter, er det en rekke tiltak som må til for å reversere den identifiserte krisen.

Først og fremst må en politisk reform til for å kunne starte denne reverseringsprosessen. Det nevnes sjeldent eksplisitt og detaljert hva som må gjøres for å oppnå en drastisk politisk endring, men indirekte forslag går fra mer eller mindre demokratiske metoder, til ekstreme og udemokratiske metoder. Som et resultat av dette er det i løsningsdiskursen at flerstemmigheten blant brukerne synes tydeligst. Blant de demokratiske metodene finner vi at det norske folk må stemme på rett parti med riktig og effektiv innvandringspolitikk, relativt til brukernes ønsker. De fleste brukerne følger en populistisk linje, der brukernes politiske og samfunnsmessige løsninger og ønsker i realiteten er de virkelige ønskene til det norske folk, selv om majoriteten av folket ennå ikke er klar over dette. Det blir ofte referert til land som fører en mer streng og autoritær innvandringspolitikk som eksempler på god politikk. For å oppnå dette er det fullstendig nødvendig at det naive ‘folket’ ‘våkner opp’ og innser ‘sannheten’. Islamofobisk retorikk blir dermed legitimert som et viktig redskap som forsøker å ‘vekke’ den naive norske befolkningen, slik at folket kan stemme frem partier som kan løse det identifiserte ‘muslimproblemet’. Som nevnt blir det i det gjennomgåtte kildematerialet svært sjeldent foreslått konkrete steg for å oppnå en politisk reform, men de fleste er enige i at noe må gjøres på den politiske fronten.

Blant de mer ekstreme løsningene finner vi både antydninger og direkte oppfordring til at politikerne må bli fjernet med makt og straffet for sviket de har bedrevet mot Norge og det norske folk gjennom mange år. Som nevnt blir dette ofte sammenlignet med det norske landssvik-oppgjøret etter andre verdenskrig, og at straffene mot de nåværende politikerne bør følge samme linje. Man ser dermed at mer ekstreme metoder blir legitimert som nødvendige midler for å fikse et ødelagt land. Også Kinas behandling av uigurene og Myanmaras etniske rensing av Rohingyaene blir tatt opp som forbilledlige metoder og politikk for å bli kvitt muslimproblemet. Voldelige ekstremistiske handlinger som både angrepene begått av Breivik og Manshaus i Norge, og Christchurch-

massakeren i New Zealand, blir av enkelte brukere forsvart som en ekstrem reaksjon på en ekstrem samfunnsmessig og politisk situasjon.

Etter at folket har blitt klar over den komplekse krisen, den nåværende makteliten fjernet og Norge har fått gjennomført en politisk reform med en regjering som har en tilstrekkelige islam- og innvandringsfiendtlig politisk agenda og sterk gjennomføringsevne, kan handling mot islams og muslimers tilstedeværelse for alvor starte i storstilt skala. I kildematerialet er det en relativ enighet om at den eneste fruktbare løsningen for å reversere krisen i Norge er å forby islam og repatriere en stor andel eller samtlige muslimer som befinner seg i landet. I tillegg blir det blant noen brukere foreslått å internere de som ikke kan repatrieres. Her blir igjen flerstemmigheten noe tydeligere: Selv om majoriteten av brukerne er enige om at repatriering er en nødvendighet, er det noe uenighet i hvilken grad dette skal bli gjennomført - en gruppe mener at samtlige muslimer uten unntak må repatrieres, mens andre mener at kun muslimer som ikke har tilpasset seg det norske samfunnet og dens verdier bør bli repatriert. Men uavhengig av uenigheter, nyanser og flerstemmighet, er de aller fleste enige i at Norge og Europa lever i en krisetid, og noe må gjøres.

Litteraturliste

Bangstad, S. (2014a). *Anders Breivik and the rise of Islamophobia*. London: Zed Books.

Bangstad, S. (2014b). Islamofobi og rasisme. *Agora*, 31(3-04), 5-29.

Bangstad, S., & Døving, C. A. (2015). *Hva er rasisme* (Vol. 57). Oslo: Universitetsforlag.

Bangstad, S. (2016). Islamophobia: What's in a Name?: Analysing the Discourses of Stopp Islamiseringen av Norge (Stop The Islamisation of Norway, sian). *Journal of Muslims in Europe*, 5(2), 145-169.

Bangstad, S., & Helland, F. (2019). The rhetoric of Islamophobia: an analysis of the means of persuasion in Hege Storhaug's writings on Islam and Muslims. *Ethnic and Racial Studies*, 42(13), 2229-2247.

Barkun, M. (2013). *A culture of conspiracy: apocalyptic visions in contemporary America* (2nd ,2 ed. Vol. 15). Berkeley: University of California Press.

Berger, J. M. (2018). *Extremism*. MIT Press.

Betz, H (2018). The Radical Right and Populism. *The Oxford handbook of the radical right*, 86-104.

Bjørge, T., Døving, C. A., Emberland, T., Gjelsvik, I. M., & Haanshuus, B. P. (2018). *Høyreekstremisme i Norge: Utviklingstrekk, konspirasjonsteorier og forebyggingsstrategier*. Oslo: PHS Forskning.

Bjørge, T. (2018). Introduksjon til rapporten. *Høyreekstremisme i Norge: Utviklingstrekk, konspirasjonsteorier og forebyggingsstrategier*. Oslo: PHS Forskning. 11-27.

- Bjørge, T. Gjelsvik, I. M. (2018). Utvikling og utbredelse av høyreekstremisme i Norge. *Høyreekstremisme i Norge: Utviklingstrekk, konspirasjonsteorier og forebyggingsstrategier*. Oslo: PHS Forskning. 27-147.
- Bleich, E. (2011). What is Islamophobia and how much is there? Theorizing and measuring an emerging comparative concept. *American behavioral scientist*, 55(12), 1581-1600.
- Brekke, A., Kalajdzic, P., Cosson-Eide, H., Kolberg, M., Fossen, C. H., & Simonsen, T. P. (2018). Sylvi Listhaug (Frp) går av som justisminister. *NRK*. Hentet fra: https://www.nrk.no/norge/sylvi-listhaug_frp_gar-av-som-justisminister-1.13970656 (Sist åpnet 24.02.2022).
- Christophersen, R. (2012). - Islam og politikerne har ansvaret for 22. juli. *Bergens Tidene*. Hentet fra: <https://www.bt.no/nyheter/innenriks/i/avLX4/islam-og-politikerne-har-ansvaret-for-22-juli> (Sist åpnet 24.02.2022).
- Davey, J., & Ebner, J. (2019). The Great Replacement': The violent consequences of mainstreamed extremism. *Institute for Strategic Dialogue*, 7.
- Døving, C. A. Emberland, T. (2018). Konspirasjonsteorier i det ytterliggående høyrelandskapet i Norge. *Høyreekstremisme i Norge: Utviklingstrekk, konspirasjonsteorier og forebyggingsstrategier*. Oslo: PHS Forskning. 179-235.
- Dyrendal, A., & Emberland, T. (2019). *Hva er konspirasjonsteorier*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Fairclough, N. (2003) *Analysing discourse: Textual analysis for social research*. London: Routledge.
- Fairclough, N (2010) *Critical Discourse Analysis*. London: Routledge.
- Forskningsetisk veileder for internettforskning. (2019). Hentet fra <https://www.forskningsetikk.no/retningslinjer/hum-sam/forskningsetisk-veileder-for-internettforskning/> (lastet ned 03.01.2022).

FN. (2021). Myanmar - Rohingya. Hentet fra: <https://www.fn.no/Konflikter/myanmar-rohingya> (Sist åpnet 24.02.2022).

Gardell, M. (2011) *Islamofobi* (A. Leborg, Oversetter). Oslo: Spartacus Forlag.

Goodman, J. & Carmichael, F. (2020). The coronavirus pandemic 'Great Reset' theory and false vaccine claim debunked. *BBC*. Hentet fra: <https://www.bbc.com/news/55017002> (Sist åpnet 24.02.22).

Hervik, P. (2015). Xenophobia and nativism. *International Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences*, 2, 796-801.

Hoffmann, C., & Moe, V. (2017). *Holdninger til jøder og muslimer i Norge 2017: Befolkningsundersøkelse og minoritetsstudie*. Oslo: HL-senteret.

Human-Rights-Watch. (2018). "Eradicating ideological viruses." *China's campaign of repression against Xinjiang's Muslims*. Hentet fra: <https://www.hrw.org/report/2018/09/09/eradicating-ideological-viruses/chinas-campaign-repression-against-xinjiangs> (Sist åpnet 24.02.2022).

Jensen, S. (2019). Dette er snikislamisering, Kronikk. *VG*. Hentet fra: <https://www.vg.no/nyheter/meninger/i/vQbPVX/dette-er-snikislamisering> (Sist åpnet 24.02.2022).

Johnsrud, I., & Andersen, M. A. (2011). Frp-topp: – Innvandregutter blir hissigere enn norske. *VG*. Hentet fra: <https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/O4k4q/frp-topp-innvandregutter-blir-hissigere-enn-norske> (Sist åpnet 24.02.2022).

Kaya, A. (2020). *Extremism and Radicalization: What makes the difference?* <https://bpy.bilgi.edu.tr/en/blog/extremism-and-radicalization-what-makes-difference/> (Lastet ned 05.06.2021).

Lord, C. G., & Taylor, C. A. (2009). Biased assimilation: Effects of assumptions and expectations on the interpretation of new evidence. *Social and Personality Psychology Compass*, 3(5), 827-841.

Melby, A. M., Kaja S. (2016). Frp-politiker sidestiller hijab og nazikostyme etter frisørdommen. *NRK*. Hentet fra: <https://www.nrk.no/osloogviken/frp-politiker-sidestiller-hijab-og-nazikostyme-etter-frisordommen-1.13131261> (Sist åpnet 24.02.2022).

Mudde, C. Kaltwasser, C. R. (2017). *Populism: A Very Short Introduction*: Oxford University Press.

Nilssen, V. L. (2012). *Analyse i kvalitative studier: den skrivende forskeren*. Oslo: Universitetsforlaget.

NRK (2021). 3. Erkjennelse. *Brennpunkt: Philips vei til terror*. NRK nett-tv.

NRK (2022). Valgresultat 2021. *NRK*. Hentet fra: <https://www.nrk.no/valg/2021/resultat/parti/FRP/> (Sist åpnet 24.02.2022).

Olsen, T. A. (2006). Diskursanalyse i religionsvitenskapen. I Kraft, SE og RJ Natvig (red). *Metode i religionsvitenskap*. Oslo: Pax Forlag, 51-71.

PFU. (2011). Det Norske Imam Ali Senter ved styreformann Mehdi Tadayoun mot NRK. *Pressens Faglige Utvalg*. Hentet fra: <https://presse.no/pfu-sak/00711/> (Sist åpnet 24.02.2022).

PST. (2019). *Temarapport: Hvilken bakgrunn har personer i høyreekstreme miljøer i Norge*. <https://www.pst.no/globalassets/artikler/utgivelser> (Lastet ned 15.11.2021).

Regjeringen. (2020). *Handlingsplan mot diskriminering av og hat mot muslimer 2020-2023*. Hentet fra: <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/handlingsplan-mot-diskriminering-av-og-hat-mot-muslimer-2020-2023/id2765543/> (Sist åpnet 24.02.2022).

Resett. (2021a). *Om Oss*. Retrieved from <https://resett.no/om-oss/> (Sist åpnet 24.02.2022).

Runnymede Trust, L. (1997). *Islamophobia A challenge for us all*. <https://mcislamofobia.org/wp-content/uploads/2016/02/Islamophobia-a-challenge-for-us-all-without-cartoons-1.pdf> (Lastet ned 23.09.2020).

SIAN. (2022a). *Om SIAN*. Hentet fra: <https://www.sian.no/om-sian> (Sist åpnet 24.02.2022).

SIAN. (2022b). PST bekrefter at de koranen kaller muslimer er en trussel mot Norge. *SIAN*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/pst-bekrefter-at-de-koranen-kaller-muslimer-er-en-trussel-mot-norge> (Sist åpnet 24.02.2022).

Simonnes, K. (2013). I stjalne klær?—En analyse av endringer i Høyres, Arbeiderpartiets og Fremskrittspartiets innvandrings-og integreringspolitikk. *Norsk statsvitenskapelig tidsskrift*, 29(2), 144-158.

Skrede, J. (2017). *Kritisk diskursanalyse*. Oslo: Cappelen Damm akademisk.

Solheim, R. (2017). *Islamofobi og konspirasjonsteori - En diskursanalyse av document.no*. NTNU: Trondheim.

Storhaug, H. (2016). *Islam: Den 11. landeplage*. Kolofon AS.

Storhaug, H. (2017a). Den «religiøse» europeiske hæren tar over? *Rights*. Hentet fra: <https://www.rights.no/2017/08/den-religiose-europeiske-haeren-vokser/> (Sist åpnet 24.02.2022).

Storhaug, H. (2017b). Terror: Svaret er internering og deportering. *Rights*. Hentet fra: <https://www.rights.no/2017/08/terror-svaret-er-internering-og-deportering/> (Sist åpnet 24.02.2022).

Sunstein, C. R. (2009). *Going to extremes : how like minds unite and divide*. Oxford University Press.

Tobiassen, M., & Sandblad, M. (2021). Bryter med den alternative nettavisen Resett. *VG*. Hentet fra: <https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/Xqa0pr/bryter-med-den-alternative-nettavisen-resett> (Sist åpnet 24.02.2022).

Tybring-Gjedde, C., & Andersen, K. (2010). Drøm fra Disneyland. *Aftenposten*. Hentet fra: <https://www.aftenposten.no/meninger/kronikk/i/kaxkv/droem-fra-disneyland> (Sist åpnet 24.02.2022).

Tyldum, G. (2019). *Holdninger til diskriminering, likestilling og hatprat i Norge*. 2. utgave. FaFo.

Uenal, F., Bergh, R., Sidanius, J., Zick, A., Kimel, S., & Kunst, J. R. (2021). The nature of Islamophobia: A test of a tripartite view in five countries. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 47(2), 275-292.

Wodak, R. (2015). *The politics of fear: What right-wing populist discourses mean*. Sage.

Artikkelliste: Resett

(i-1) Islam Net samlet først inn til moske, men det ble aktivitetssenter

<https://resett.no/2021/03/18/islam-net-samlet-forst-inn-til-moske-men-det-ble-aktivitetssenter-kan-det-vaere-for-a-omga-regler/> (hentet 23.03.21).

(i-2) Akutt fare for «ekstrem islamisme» i Norge – politiet får bære våpen i åtte

<https://resett.no/2021/03/16/akutt-fare-for-ekstrem-islamisme-i-norge-politiet-far-baere-vapen-i-atte-nye-uker/> (hentet 23.03.21).

(i-3) Islam Net skal få ytre hva de vil, men ikke gjøre hva de vil

<https://resett.no/2021/03/13/islam-net-skal-fa-ytre-hva-de-vil-men-ikke-gjore-hva-de-vil/> (Hentet 23.03.21).

(i-4) Islam Net har et poeng- Hvis vi skal forsvare ytringsfriheten, må den gjelde for alle

<https://resett.no/2021/03/12/islam-net-har-et-poeng-hvis-vi-skal-forsvare-ytringsfriheten-ma-den-gjelde-for-alle/> (hentet 23.03.21).

(i-5) Hvem er Qasim Ali som Islam Net trekker frem som «ekspertvitne» for sin sak?

<https://resett.no/2021/03/11/hvem-er-qasim-ali-som-islam-net-trekker-frem-som-ekspertvitne-for-sin-sak/> (hentet 23.03.21).

(i-6) – Snikislamisering er et stigmatiserende begrep

<https://resett.no/2021/03/11/snikislamisering-er-et-stigmatiserende-begrep/> (hentet 23.03.21).

(i-7) Islam Net- – Ingen skal fratras deres borgerrettigheter

<https://resett.no/2021/03/10/islam-net-ingen-skal-fratas-deres-borgerrettigheter/> (hentet 23.03.21).

(i-8) Elev innrømmer å ha løyet om påstander om islamofobi mot halshugget fransk lærer

<https://resett.no/2021/03/10/student-innrømmer-a-ha-loyet-om-pastander-om-islamofobi-mot-halshugget-fransk-laerer/> (hentet 23.03.21).

(i-9) Lars Gule- – Like gode argumenter for at Frp såkalt radikaliserer ABB som at

<https://resett.no/2021/03/09/lars-gule-like-gode-argumenter-for-at-frp-sakalt-radikaliserte-abb-som-at-islam-net-radikaliserer-ungdommer-til-terrorister/> (hentet 02.06.21).

(i-10) Frp fremmer forslag i Stortinget om å stoppe Islam Nets “aktivitetssenter”

<https://resett.no/2021/03/08/frp-fremmer-forslag-i-stortinget-om-a-stoppe-islam-nets-aktivitetssenter/> (hentet 23.03.21).

(i-11) Islam Net bygger «fritidsklubb» for Raymond

<https://resett.no/2021/03/05/islam-net-bygger-fritidsklubb-for-raymond/> (hentet 23.03.21).

(i-12) Den islamske staten trengte kvinner til å bygge ny generasjon jihadister

<https://resett.no/2021/03/05/den-islamske-staten-trengte-kvinner-til-a-bygge-ny-generasjon-jihadister/> (hentet 23.03.21).

(i-13) Rødt går mot Islam Nets kjøp av Oslo-eiendom- – Det er livsfarlig

<https://resett.no/2021/03/03/rodt-gar-mot-islam-nets-kjop-av-oslo-eiendom-det-er-livsfarlig/> (hentet 23.03.21).

(i-14) Islam Net har kjøpt næringseiendom for 60 millioner kroner – vil tiltrekke seg minoritetsungdom

<https://resett.no/2021/03/01/islam-net-har-kjopt-naeringseiendom-for-60-millioner-kroner-vil-tiltrekke-seg-minoritetsungdom/> (hentet 23.03.21).

(i-16) Stort flertall av franskmenn mener at «islamo-sosialisme» er et reelt problem

<https://resett.no/2021/02/27/stort-flertall-av-franskmenn-mener-at-islamo-sosialisme-er-et-reelt-problem/> (hentet 23.03.21).

(i-17) Frankrikes regjering «til krig» mot «islamo-sosialisme»

<https://resett.no/2021/02/25/frankrikes-regjering-til-krig-mot-islamo-sosialisme/> (hentet 23.03.21).

(i-18) Islam skiller seg fra andre religioner

<https://resett.no/2021/02/20/islam-skiller-seg-fra-andre-religioner/> (hentet 23.03.21).

(i-19) Islam – ikke mer uforenlig med Vesten enn andre ideologier

<https://resett.no/2021/02/19/islam-ikke-mer-uforenlig-med-vesten-enn-andre-ideologier/> (hentet 23.03.21).

(i-20) Usman Rana har startet tankesmie for norsk islam

<https://resett.no/2021/02/17/usman-rana-har-startet-en-tankesmie-norsk-islam/> (hentet 23.03.21).

(i-21) Frankrike vedtar lov for å bekjempe «islamsk separatisme»

<https://resett.no/2021/02/16/frankrike-vedtar-lov-for-a-bekjempe-islamsk-separatisme/> (hentet 23.03.21).

(i-23) PST- Ekstrem islamisme og høyreekstremisme ventes fortsatt å utgjøre de største terrortruslene

<https://resett.no/2021/02/08/pst-ekstrem-islamisme-og-hoyreekstremisme-ventes-fortsatt-a-utgjore-de-storste-terrortruslene/> (hentet 23.03.21).

(i-24) Brussel- Nesten 200 «islamske enheter» stengt ned for tilknytning til terrorisme siden 2014

<https://resett.no/2021/02/01/brussel-nesten-200-islamske-enheter-stengt-ned-siden-2014/> (hentet 23.03.21).

(i-25) Hvilket forum skal beskytte oss mot islamsk fiendtlighet?

<https://resett.no/2021/01/30/hvilket-forum-skal-beskytte-oss-mot-islamsk-fiendtlighet/> (hentet 23.03.21).

(i-26) Islamist frikjent for drap på amerikansk journalist i Pakistan

<https://resett.no/2021/01/28/islamist-frikjent-for-drap-pa-amerikansk-journalist-i-pakistan/> (hentet 23.03.21).

(i-27) Bhatti lagt i håndjern og fotografert – En islamist med et langt rulleblad får...

<https://resett.no/2021/01/27/bhatti-lagt-i-handjern-og-fotografert-en-islamist-med-et-langt-rulleblad-far-ingen-sympati-av-meg/> (hentet 23.03.21).

(i-28) Jan Bøhler nominerer profilert islamkritiker til Nobels fredspris

<https://resett.no/2021/01/21/jan-bohler-nominererer-profilert-islamkritiker-til-nobels-fredspris/>
(hentet 23.03.21).

(i-29) NUPI-forsker med hard dom over islams manglende kompatibility med demokrati
<https://resett.no/2021/01/18/nupi-forsker-med-hard-dom-over-islams-manglende-kompatibilitet-med-demokrati/> (hentet 23.03.21).

(i-30) Omfattende omorganisering av islam i Frankrike
<https://resett.no/2021/01/18/omfattende-omorganisering-av-islam-i-frankrike/> (hentet 23.03.21).

(i-31) Tankesmie for norsk islam- – Handlingsplanen mot muslimhat uthules – HRS får statsstøtte
<https://resett.no/2021/01/16/tankesmie-for-norsk-islam-handlingsplanen-mot-muslimhat-uthules-hrs-far-statsstotte/> (hentet 23.03.21).

(i-32) Forsker- – Islamsk stat gjenfødes i Afrika og kan bli dødeligere enn noen sinne
<https://resett.no/2021/01/15/forsker-islamsk-stat-gjenfodes-i-afrika-og-kan-bli-dodeligere-enn-noen-sinne/> (hentet 23.03.21).

(i-33) Østerrike innfører obligatorisk registrering av imamer – vil forby islamistisk aktivisme og legge ned moskeer
<https://resett.no/2021/01/13/osterrike-innforer-obligatorisk-registrering-av-imamer-vil-forby-islamistisk-aktivisme-og-legge-ned-moskeer/> (hentet 23.03.21).

(i-34) – Tusen kvinner tvangskonverteres til islam
<https://resett.no/2020/12/28/tusen-kvinner-tvangskonverteres-arlig-til-islam-hvert-ar/> (hentet 23.03.21).

(i-35) – Islams inntog er den største katastrofen siden vi ble kristne nasjoner
<https://resett.no/2020/12/15/islams-inntog-er-den-storste-katastrofen-siden-vi-ble-kristne-nasjoner/>
(hentet 23.03.21).

(i-36) Islamsk Råd om smittetiltak for innvandrere- – Det er holdningen det går på

<https://resett.no/2020/12/11/islamsk-rad-om-smittetiltak-for-innvandrere-det-er-holdningen-det-gar-pa/> (hentet 23.03.21).

(i-37) Rune Berglund Steen liker ikke at HRS påpeker alkoholforbudet i islam- – Visuell hatpropaganda av dystert merke

<https://resett.no/2020/12/10/rune-berglund-steen-lik-ikke-at-hrs-papeker-alkoholforbudet-i-islam-visuell-hatpropaganda-av-dystert-merke/> (hentet 23.03.21).

(i-38) Flerkulturell radiokanal får refs for å ha lagt ut «kondolanseprotokoll» for ekstrem islamist
<https://resett.no/2020/12/09/flerkulturell-radiokanal-far-refs-for-a-ha-lagt-ut-kondolanseprotokoll-for-ekstrem-islamist/> (hentet 23.03.21).

(i-39) Hvor går grensen mellom rimelig kritikk av islam og islamofobi?

<https://resett.no/2020/12/06/hvor-gar-grensen-mellom-rimelig-kritikk-av-islam-og-islamofobi/>
(hentet 23.03.21).

(i-40) Frankrike og Macron tvangsoppløser organisasjon mot islamofobi

<https://resett.no/2020/12/05/frankrike-og-macron-tvangsoppløser-organisasjon-mot-islamofobi/>
(hentet 23.03.21).

(i-41) Krig mot islamistisk separatisme i Frankrike- 76 moskéer i myndighetenes fokus

<https://resett.no/2020/12/03/krig-mot-islamistisk-separatisme-i-frankrike-76-moskeer-i-myndighetenes-fokus/> (hentet 23.03.21).

(i-42) Jon Helgheim- – Det Fahad Qureshi egentlig sier er at de som forsvarer ytringsfriheten

<https://resett.no/2020/12/03/jon-helgheim-det-fahad-qureshi-egentlig-sier-er-at-de-som-forsvarer-ytringsfriheten-er-fiendtlig-innstilt-mot-islam/> (hentet 23.03.21).

(i-43) Islam har et verdenssyn som skaper konflikt og terror

<https://resett.no/2020/12/02/islam-har-et-verdenssyn-som-skaper-konflikt-og-terror/> (hentet 23.03.21).

(i-44) Islam Net-medarbeider- – Å støtte Muhammed-karikaturer er mangel på empati og folkeskikk

<https://resett.no/2020/12/01/islam-net-medarbeider-a-stotte-muhammed-karikaturer-er-mangel-pa-empati-og-folkeskikk/> (hentet 23.03.21).

(i-45) Opp mot 30 drept i sammenstøt mellom islamister og landsbyboere i Somalia

<https://resett.no/2020/11/30/opp-mot-30-drept-i-sammenstot-mellom-islamister-og-landbyboere-i-somalia/> (hentet 23.03.21).

(i-46) Massivt islamistisk terrorangrep i Afrika

<https://resett.no/2020/11/30/massivt-islamistisk-terrorangrep-i-afrika/> (hentet 23.03.21).

(i-47) Vi er «alle» sosialister- Hvem oppmuntrer den islamske offermentaliteten?

<https://resett.no/2020/11/29/vi-er-alle-sosialister-hvem-oppmuntrer-den-islamske-offermentaliteten/>
(hentet 23.03.21).

(i-48) Tyske høyreaktivist har startet registrering av farlige islamister

<https://resett.no/2020/11/28/tyske-hoyreaktivist-har-startet-registrering-av-farlige-islamister/>
(hentet 23.03.21).

(i-49) Islam Net-leder kaller karikaturtegninger islamofobi

<https://resett.no/2020/11/26/islam-net-leder-kaller-karikaturtegninger-islamofoi/> (hentet 23.03.21).

(i-50) Oppsiktsvekkende meninger om islam og ytringsfrihet på Paris-skole

<https://resett.no/2020/11/24/oppsiktsvekkende-meninger-om-islam-og-ytringsfrihet-pa-paris-skole/>
(hentet 23.03.21).

(i-51) – Hvorfor er det så stille om ofrene for islamsk apartheid?

<https://resett.no/2020/11/21/hvorfor-er-det-sa-stille-om-ofrene-for-islamsk-apartheid/> (hentet 23.03.21).

(i-52) Islam ble invitert til Europa – nå betaler vi prisen

<https://resett.no/2020/10/30/islam-ble-invitert-til-europa-na-betaler-vi-prisen/> (hentet 23.03.21).

(i-53) Vi må tørre å snakke om hvordan ekstrem islamisme truer ytringsfriheten

<https://resett.no/2020/10/30/vi-ma-torre-a-snakke-om-hvordan-ekstrem-islamisme-truer-ytringsfriheten/> (hentet 23.03.21).

(i-54) Venstresiden og islam – en frihetsfiendtlig og destruktiv allianse

<https://resett.no/2020/10/31/venstresiden-og-islam-en-frihetsfiendtlig-og-destruktiv-allianse/> (hentet 23.03.21).

(if-1) Franske myndigheter avviser islamofobi-begrepet – mener islamister bruker det som våpen

<https://resett.no/2021/04/01/franske-myndigheter-avviser-islamofobi-begrepet-mener-islamister-bruker-det-som-vapen/> (hentet 21.05.21).

(if-2) Født i Syria- Drapsmannen i USA hatet Trump og var opptatt av rasisme og islamofobi

<https://resett.no/2021/03/23/fodt-i-syria-drapsmannen-i-usa-hatet-trump-og-var-opptatt-av-rasisme-og-islamofobi/> (hentet 21.05.21).

(if-3) Elev innrømmer å ha løyet om påstander om islamofobi mot halshugget fransk lærer

<https://resett.no/2021/03/10/student-innrømmer-a-ha-loyet-om-pastander-om-islamofobi-mot-halshugget-fransk-laerer/> (hentet 21.05.21).

(if-5) Reagerer på støtte til HRS- – Regjeringen sponser rasisme og islamofobi

<https://resett.no/2020/11/21/reagerer-pa-stotte-til-hrs-regjeringen-sponser-rasisme-og-islamofobi/> (hentet 21.05.21).

(if-6) Anklager HRS for islamofobi

<https://resett.no/2020/10/15/anklager-hrs-for-islamofobi/> (hentet 21.05.21).

(if-7) Norske MSM-journalister lider av «islamofobi», hevder FAFO-forsker

<https://resett.no/2020/06/29/norske-msm-journalister-lider-av-islamofobi-hevder-fafo-forsker/> (hentet 21.05.21).

(if-8) Konvertitt- Det må bli slutt på islamofobiske lovforslag

<https://resett.no/2020/06/22/konvertitt-det-ma-bli-slutt-pa-islamofobiske-lovforslag/> (hentet 21.05.21).

(if-9) Protester mot islamofobi splitter Frankrike

<https://resett.no/2019/11/11/protester-mot-islamofobi-splitter-frankrike/> (hentet 21.05.21).

(if-10) Imam- – Det er vi muslimer selv som har skapt islamofobi

<https://resett.no/2019/08/23/imam-det-er-vi-muslimer-selv-som-har-skapt-islamofobi/> (hentet 21.05.21).

(if-11) Hallgrim Berg- En handlingsplan mot islamofobi eller en handlingsplan mot ytringsfrihet?

<https://resett.no/2019/08/20/hallgrim-berg-en-handlingsplan-mot-islamofobi-eller-en-handlingsplan-mot-ytringsfrihet/> (hentet 21.05.21).

(if-12) Solberg åpen for handlingsplan mot islamofobi

<https://resett.no/2019/08/12/solberg-åpen-for-handlingsplan-mot-islamofobi/> (hentet 21.05.21).

(if-13) Ropstad vil vurdere handlingsplan mot islamofobi

<https://resett.no/2019/08/12/ropstad-vil-vurdere-handlingsplan-mot-islamofobi/> (hentet 21.05.21).

(if-14) Hege Storhaug hardt ut mot forslag om handlingsplan mot islamofobi

<https://resett.no/2019/06/14/hege-storhaug-hardt-ut-mot-forslag-om-handlingsplan-mot-islamofobi/>
(hentet 21.05.21).

(if-15) Britiske parlamentarikere vil definere islamofobi som rasisme

<https://resett.no/2019/06/09/britiske-parlamentarikere-vil-definere-islamofobi-som-rasisme/> (hentet 21.05.21).

(if-16) Norsk forsker er sterkt bekymret for islamofobi

<https://resett.no/2019/05/26/norsk-forsker-er-sterkt-bekymret-for-islamofobi/> (hentet 21.05.21).

(if-17) Muslimske råd i Tyskland vil ha «ombud mot islamofobi»

<https://resett.no/2019/04/13/muslimsk-rad-i-tyskland-vil-ha-ombud-mot-islamofobi/> (hentet 21.05.21).

(if-18) Begrepet islamofobi hører ikke hjemme i opplyste, tenkende individers vokabular
<https://resett.no/2019/04/11/begrepet-islamofobi-horer-ikke-hjemme-i-opplyste-tenkende-individers-vokabular/> (hentet 21.05.21).

(m-1) Forum om muslimfiendtlighet diskriminerer (tause) muslimer
<https://resett.no/2021/02/03/forum-om-muslimfiendtlighet-diskriminerer-tause-muslimer/> (hentet 23.03.21).

(m-2) NRK med fake news i reportasje – Trump tvang alle muslimer til å forlate
<https://resett.no/2021/01/26/nrk-med-fake-news-i-reportasje-trump-tvang-alle-muslimer-til-a-forlate-usa/> (hentet 23.03.21).

(m-3) En ung fransk muslim angrepet av andre muslimer for å ha deltatt i juleselskap
<https://resett.no/2020/12/29/en-ung-fransk-muslim-angrepet-av-andre-muslimer-for-a-ha-deltatt-i-juleselskap/> (23.03.21).

(m-4) faktisk dot no alkoholforbud hindrer ikke norske muslimer i å bruke håndsprit
<https://resett.no/2020/12/10/faktisk-no-alkoholforbud-hindrer-ikke-norske-muslimer-i-a-bruke-handsprit/> (23.03.21).

(m-5) Lars Gule – Islam er ikke farlig. Det er muslimer som - eventuelt - er farlige
<https://resett.no/2020/11/26/lars-gule-islam-er-ikke-farlig-det-er-muslimer-som-eventuelt-er-farlige/>
(23.03.21).

(m-6) «Ekspertes» med studie av hvordan muslimer møter hets fra brunsvide nordmenn
<https://resett.no/2020/11/16/ekspertes-med-studie-av-hvordan-muslimer-moter-hets-fra-brunsvide-nordmenn/> (23.03.21).

(m-7) Muslimer fra Gülen-bevegelsen møtte opp med roser utenfor Stavanger-kirke
<https://resett.no/2020/11/15/muslimer-fra-gulen-bevegelsen-motte-opp-med-roser-utenfor-stavanger-kirke-folk-var-rort-til-tarer/> (23.03.21).

(m-8) Ny studie bekrefter urovekkende radikaliserings blant muslimer i Frankrike

<https://resett.no/2020/11/13/ny-studie-bekrefter-urovekkende-radikalisering-blant-muslimeri-frankrike/> (23.03.21).

(m-9) Krenkede franske muslimer krever filmplakater fjernet

<https://resett.no/2020/11/08/krenkede-franske-muslimere-kraver-filmplakater-fjernet/> (23.03.21).

(m-10) Studie: Slik møter unge muslimer fordommer og muslimhat

<https://resett.no/2020/11/07/studie-slik-moter-unge-muslimere-fordommer-og-muslimhat/> (23.03.21).

(m-11) Islamsk Råd – Nedverdiggende framstillinger av profeten sårer, fordi han er muslimers rollemodell

<https://resett.no/2020/11/02/islamsk-rad-nedverdiggende-framstillinger-av-profeten-sarer-fordi-han-er-muslimers-rollemodell/> (23.03.21).

(m-12) SIAN-leder Lars Thorsen om dialogmøte med muslimer i Drammen – Fruktbart

<https://resett.no/2020/10/31/sian-leder-lars-thorsen-om-dialogmote-med-muslimere-i-drammen-fruktbart/> (23.03.21).

(m-13) Malaysias tidligere statsminister – Muslimer har rett til å drepe millioner av franskmenn

<https://resett.no/2020/10/29/malaysias-statsminister-muslimere-har-rett-til-a-drepe-millioner-av-franskmenn/> (23.03.21).

(m-14) Kastrati blir ambassadør for skeive muslimer

<https://resett.no/2020/10/28/kastrati-blir-ambassador-for-skeive-muslimere/> (23.03.21).

(m-15) Muslimer må stå sammen med oss i forsvaret av ytringsfriheten

<https://resett.no/2020/10/26/muslimere-ma-sta-sammen-med-oss-i-forsvaret-av-ytringsfriheten/>
(23.03.21).

(m-16) Aktivist og Rødt-medlem Frykten og sinnet eks-muslimer føler – tas ikke på alvor!

<https://resett.no/2020/09/27/aktivist-og-rodt-medlem-frykten-og-sinnet-eks-muslimere-foer-tas-ikke-pa-alvor/> (23.03.21).

(m-17) Handlingsplan mot hatkriminalitet overfor muslimer er klar

<https://resett.no/2020/09/23/handlingsplan-mot-hatkriminalitet-ovenfor-muslimer-er-klar/>

(23.03.21).

(m-18) Pøbelstreker, eksmuslimer og religiøs tvang

<https://resett.no/2020/09/08/pobelstreker-eksmuslimer-og-religios-tvang/> (23.03.21).

(m-19) Kjetil Rolness hyller Ex-muslim leder etter NRK Debatten – Herlig engasjert innlegg av Cemal

<https://resett.no/2020/09/03/kjetil-rolness-hyller-ex-muslim-leder-etter-nrk-debatten-herlig-engasjert-innlegg-av-cemal-knuksen-yucel-flere-eks-muslimer-pa-nrk-tv-takk/> (23.03.21).

(m-20) Muslimer er ondskapens nasjon, sa Imam Hussain

<https://resett.no/2020/09/01/muslimer-er-ondskapens-nasjon-sa-imam-hussain/> (23.03.21).

(m-21) Video av Oslo-politiet som flykter fra voldelige muslimer skaper sinne – Hvorfor rømmer dere

<https://resett.no/2020/08/30/video-av-oslo-politiet-som-flykter-fra-voldelige-muslimer-skaper-sinne-hvorfor-rommer-dere/> (23.03.21).

(m-22) Raja og regjeringen vil «fremsnakke» muslimer

<https://resett.no/2020/08/11/raja-og-regjeringen-vil-fremsnakke-muslimer/> (23.03.21).

(m-23) Muslimer spiste svinepølser de trodde var halal – slakteren legger seg flat

<https://resett.no/2020/08/05/muslime-spiste-svinepolser-de-trodde-var-halal-slakteren-legger-seg-flat/> (23.03.21).

(m-24) Islam-motstandere og muslimer møtes til debatt

<https://resett.no/2020/07/18/islam-motstandere-og-muslimer-motes-til-debatt/> (23.03.21).

(m-25) Lars Gule mener opptøyene i USA viser at islam ikke har skylden for muslimers

<https://resett.no/2020/06/08/lars-gule-mener-opptoyene-i-usa-viser-at-islam-ikke-har-skylden-for-muslimers-sinne/> (23.03.21).

(m-26) Tybring-Gjedde etter kirke-åpent for muslimer under id-feiring – Hvor skal dette ende?
<https://resett.no/2020/05/25/tybring-gjedde-etter-kirke-åpent-for-muslimer-under-id-feiring-hvor-skal-dette-ende/> (23.03.21).

(m-27) Muslimer verden rundt starter id-feiringen
<https://resett.no/2020/05/24/muslimer-verden-rundt-starte-id-feiringen/> (23.03.21).

(m-28) Politiet gratulerer landets muslimer med vel overstått Ramadan – på en merkelig forlokkende måte
<https://resett.no/2020/05/24/politiet-gratulerer-landets-muslimer-med-vel-overstatt-ramadan-på-en-merkelig-forlokkende-måte/> (23.03.21).

(m-29) Se statsministerens id-hilsen til norske muslimer
<https://resett.no/2020/05/23/se-statsministerens-id-hilsen-til-norske-muslimer/> (23.03.21).

(m-30) Protestaksjon mot bønnen i Danmark – muslimer svarte med motaksjoner
<https://resett.no/2020/05/13/protestaksjon-mot-bønnerop-i-danmark-muslimer-svarte-med-motaksjoner/> (23.03.21).

(m-31) Islamsk Råd forsvarer omstridt bønneveiledning – Det mest korrekte blant muslimer
<https://resett.no/2020/04/23/islamsk-rad-forsvarer-omstridt-bønneveiledning-det-mest-korrekte-blant-muslimer/> (23.03.21).

(m-32) Immunolog mener muslimer bør bryte fasteregler på grunn av koronaepidemien
<https://resett.no/2020/04/22/immunolog-mener-muslimer-bør-bryte-fasteregler-på-grunn-av-koronaepidemien/> (23.03.21).

(m-33) Pakistanske muslimer flokker til fredagsbønnen – gir blaffen i corona
<https://resett.no/2020/04/19/pakistanske-muslimer-flokker-til-fredagsbønnen-gir-blaffen-i-corona/>
(23.03.21).

(m-34) 350 millioner i tilskudd til rohingya-muslimer

<https://resett.no/2020/04/02/350-millioner-i-tilskudd-til-rohingya-muslimer/> (23.03.21).

(m-35) Bangladesh 25 000 muslimer samlet for bønn mot coronaviruset

<https://resett.no/2020/03/21/bangladesh-25-000-muslimer-ber-sammen-mot-coronaviruset/>

(23.03.21).

(m-36) Hvor stor er egentlig forskjellen mellom muslimer og kristne i samfunn på omtrent samme

<https://resett.no/2020/02/23/hvor-stor-er-egentlig-forskjellen-mellom-muslimer-og-kristne-i-samfunn-pa-omtrent-samme-utviklingsniva/>

(23.03.21).

(m-37) Nystartet islamistparti i Sverige vil gi muslimer særskilt minoritetstatus

<https://resett.no/2020/01/26/nystartet-islamistparti-i-sverige-vil-gi-muslimer-saerskilt-minoritetstatus/>

(23.03.21).

(m-38) Hvorfor er NRK bare opptatt av overgrep mot muslimer?

<https://resett.no/2020/01/23/hvorfor-er-nrk-bare-opptatt-av-overgrep-mot-muslimer/> (23.03.21).

(m-39) Fuck You til alle muslimer som truer ytringsfriheten min

<https://resett.no/2020/01/14/fuck-you-til-alle-muslimer-som-truer-ytringsfriheten-min/> (23.03.21).

(m-40) Afrikansk imam oppfordrer muslimer til å drepe og utnytte europeere

<https://resett.no/2020/01/01/afrikansk-imam-oppfordrer-muslimer-til-a-drepe-og-utnytte-europeere/>

(23.03.21).

(m-41) Rapport- Derfor mislykkes integreringen av muslimer

<https://resett.no/2019/12/30/rapport-derfor-mislykkes-integreringen-av-muslimer/> (23.03.21).

(m-42) Kjære alle muslimer i Norge

<https://resett.no/2019/12/30/kjaere-alle-muslimer-i-norge/> (23.03.21).

(m-43) Muslimer opplever vansker på jobbmarkedet – Muslimhat, sier Basim Ghozlan

<https://resett.no/2019/12/28/muslimer-opplever-vansker-pa-jobbmarkedet-muslimhat-sier-basim-ghozlan/> (23.03.21).

(m-44) Modi forsøker å roe ned Indias muslimer – forsvarer omstridt lov

<https://resett.no/2019/12/22/modi-forsoker-a-roe-ned-indias-muslimer-forsvarer-omstridt-lov/>

(23.03.21).

(m-45) Mohamed Abdi- Det finnes ikke antisemittisme blant muslimer

<https://resett.no/2019/12/21/mohamed-abdi-det-finnes-ikke-antisemittisme-blant-muslimer/>

(23.03.21).

(m-46) Britiske muslimer- Vi vil forlate Storbritannia etter Boris Johnsons valgseier

<https://resett.no/2019/12/16/britiske-muslimer-vi-vil-forlate-storbritannia-etter-boris-johnsons-valgseier/> (23.03.21).

(m-47) Norske muslimer vil dele ut 10.000 eksemplarer av Koranen

<https://resett.no/2019/12/04/norske-muslimer-vil-dele-ut-10-000-eksemplarer-av-koranen/>

(23.03.21).

(m-48) Dansk psykolog- Derfor er muslimer overrepresentert blant kriminelle

<https://resett.no/2019/11/30/dansk-psykolog-derfor-er-muslimer-overrepresentert-blant-kriminelle/>

(23.03.21).

(m-49) Forkynte det kristne evangeliet – drapstruet, slått ned og ranet av muslimer

<https://resett.no/2019/11/28/forkynte-det-kristne-evangeliet-drapstruet-slatt-ned-og-ranet-av-muslimer/> (23.03.21).

(m-50) Muslimer på Twitter raser mot Norge

<https://resett.no/2019/11/27/muslimer-pa-twitter-raser-mot-norge/> (23.03.21).

(mh-1) Handlingsplan mot muslimhat i et land med tusenårig kristen kulturarv

<https://resett.no/2021/02/10/handlingsplan-mot-muslimhat-i-et-land-med-tusenarig-kristen-kulturarv/> (hentet 21.05.21).

(mh-3) Fahad Qureshi svarer Jon Helgheim- – Svaret på mitt innlegg viser at muslimhat ikke tas seriøst nok

<https://resett.no/2020/12/21/fahad-qureshi-svarer-jon-helgheim-svaret-pa-mitt-innlegg-viser-at-muslimhat-ikke-tas-seriost-nok/> (hentet 21.05.21).

(mh-4) Erna la frem «handlingsplan mot muslimhat» og ber folk stå sammen etter terrorangrep- – Hva med en handlingsplan mot islamske ekstremister?

<https://resett.no/2020/10/19/erna-la-frem-handlingsplan-mot-muslimhat-og-ber-folk-sta-sammen-etter-terrorangrep-hva-med-en-handlingsplan-mot-islamske-ekstremister/> (hentet 21.05.21).

(mh-5) Om «muslimhat»- Regjeringen forteller oss at sunn skepsis er en forstyrrelse i vår karakter

<https://resett.no/2020/10/04/om-muslimhat-regjeringen-forteller-oss-at-sunn-skepsis-er-en-forstyrrelse-i-var-karakter/> (hentet 21.05.21).

(mh-6) Anklaget tidligere ambassadør for muslimhat – får støtte fra islamister, forskere og venstresidepolitikere

<https://resett.no/2020/09/28/anklaget-tidligere-ambassador-for-muslimhat-far-stotte-fra-islamister-forskere-og-venstresidepolitikere/> (hentet 21.05.21).

(mh-7) «Muslimhat» versus «islamkritiske holdninger»- Islam er i konflikt med vestlig sivilisasjon

<https://resett.no/2020/09/27/muslimhat-versus-islam-kritiske-holdninger-islam-er-i-konflikt-med-vestlit-sivilisasjon/> (hentet 21.05.21).

(mh-8) Pakistans statsminister anklager indiske myndigheter for muslimhat

<https://resett.no/2020/09/26/pakistans-statsminister-anklager-indiske-myndigheter-for-muslimhat/> (hentet 21.05.21).

(mh-9) Ikke muslimhat, men islamkritikk – Regjeringen og NRK tar feil

<https://resett.no/2020/09/25/ikke-muslimhat-men-islamkritikk-regjeringen-og-nrk-tar-feil/> (hentet 21.05.21).

(mh-10) Fremla «handlingsplan mot muslimhat»- Hvorfor delte verken regjeringen eller gammelmediene nyheten på Facebook?

<https://resett.no/2020/09/25/fremla-handlingsplan-mot-muslimhat-hvorfor-delte-verken-regjeringen-eller-gammelmediene-nyheten-pa-facebook/> (hentet 21.05.21).

(mh-11) Dette er ikke muslimhat

<https://resett.no/2019/10/05/dette-er-ikke-muslimhat/> (hentet 21.05.21).

(mh-12) Marian Hussein (SV) krever at HRS-støtten blir fjernet, kaller Hege Storhaug en muslimhater

<https://resett.no/2019/09/05/marian-hussein-sv-krever-at-hrs-stotten-blir-fjernet-kaller-hege-storhaug-en-muslimhater/> (hentet 21.05.21).

(mh-13) Vi trenger mer diskusjon om islam for å bekjempe muslimhat, ikke mindre

<https://resett.no/2019/08/23/vi-trenger-mer-diskusjon-om-islam-for-a-bekjempe-muslimhat-ikke-mindre/> (hentet 21.05.21).

(mh-14) Regjeringen lager egen handlingsplan mot muslimhat

<https://resett.no/2019/08/22/regjeringen-lager-egen-handlingsplan-mot-muslimhat/> (hentet 21.05.21).

(mh-15) Høyre-representant- Vi trenger en handlingsplan mot muslimhat

<https://resett.no/2019/08/16/hoyre-representant-vi-trenger-en-handlingsplan-mot-muslimhat/> (hentet 21.05.21).

(mh-16) Markering mot muslimhat og terror foran Stortinget

<https://resett.no/2019/08/14/markering-mot-muslimhat-og-terror-foran-stortinget/> (hentet 21.05.21).

(mh-17) Hadia Tajik- – Man er nødt til å anerkjenne at muslimhat har økt i omfang

<https://resett.no/2019/08/14/hadia-tajik-man-er-nodt-til-a-ankjenne-at-muslimhat-har-okt-i-omfang/> (hentet 21.05.21).

(mh-18) Allahu Akbar fra regjeringen – en fullstendig kontraproduktiv «handlingsplan mot muslimhat»

<https://resett.no/2020/09/23/allahu-akbar-fra-regjeringen-en-fullstendig-kontraproduktiv-handlingsplan-mot-muslimhat/> (hentet 21.05.21).

